

VICTOR MOLLO

bridge i menasjeriet

25

5

VICTOR MOLLO
bridge i menasjeriet

Oversatt av Bjørn Solheim

Utgiver: Norsk Bridge – 1971

VICTOR MOLLO

BRIDGE I MENASJERIET

*Boken er satt med 11 pkt. Press Roman på IBM MT 72.
Sats, trykk og lay-out: Bryne Offset A.s.*

© Norsk Bridge 1971.

Innhold

<i>Mange takk . . . . .</i>	<i>side</i>	7
<i>Bli med Griffene</i>		8
<i>Dramaets personer</i>		9
1 Makker trekkes i robberbridge		10
2 Hils på Hai den Grusomme		14
3 Hai i rampelyset		18
4 En Hai's betroelser		22
5 Hai prøver seg på parturnering		27
6 Hai mot Hare: duell i parturnering		33
7 Troll mot Nisser		38
8 Troll mot Nisser (II)		43
9 Bakspillerne drar i krigen		47
10 Coup av bakspillere		53
11 Hai i fjerde dimensjon		60
12 Hai's direktiver til Hare		65
13 Haregrep		71
14 Kortet som forsvant		78

løftet ikke en finger. Tvert i mot, når ingen så det hjalp han og støttet meg, og i det skjulte tilgav mine værste overdrivelser. Nico Gardener, lederen av LONDON SCHOOL OF BRIDGE, er teknikkens ubarmhjertige mester. I de siste 15 år har jeg samlet og konstruert omkring tre tusen spill, og minst fem tusen av disse har jeg overlatt Nico Gardener. Han røntgenfotograferte alle. Før han så ga meg sin velsignelse obduserte han spillene på nytt. Hvis du finner noen tekniske feil, nøl ikke med å sette skylden på Nico. Noen må jo være ansvarlig, og hvem andre kan ha skylden?

Du kan muligens finne det trettende at alle hender har nøyaktig samme antall kort, alltid tretten, aldri mer, aldri mindre. Dette mønster er ingen tilfeldighet. Den skyldige er min kone som sannsynligvis ikke kan spille bridge i det hele tatt. Hun vet ikke med sikkerhet for hun har aldri prøvd. Men hun har vist hengivenhet ovenfor de små kjedelige x-er som en mann med vid horisont har en tendens til, enkelte ganger, å overse.

Ekornet sliter ut blyanter, bruker saksen og korrekturleser med en jernhånd. Og siden det ikke tjener til noe å argumentere med det svake kjønn, gir jeg meg lett. Men hvis du lykkes i å finne noe hun har oversett, vennligst la meg få vite det.

Til slutt, Griffene selv. I mange år har de lett etter en forfatter som kunne yte rettferdighet overfor deres feil og defekter, deres interessante dårlige sider og de komiske gode trekk. Hvis de har funnet fram til feil mann, er skylden deres, ikke min. Jeg har omsorgsfullt vurdert alle fakta og frikjenner meg selv enstemmig.

MANGE TAKK . . . . .

Som ved tidligere anledninger har mine hovedmedskyldige vært Ewart Kemson, Nico Gardener og min kone, Ekornet. De må fordele skylden likt mellom seg, selv om Ewart Kemson's andel er mest lik av de tre. Alle kapitler i denne bok har tidligere vært publisert i BRIDGE MAGAZINE. Som dets redaktør kunne Ewart Kempson sikkert gjort noe for å stoppe meg. Tro meg, han

BLI MED GRIFFENE

Det er over alt lagt for stor vekt på kunsten å vinne og ikke på langt nær nok på kunsten å tape. Og det på tross av at det siste er viktigst, ikke bare er det taperne som betaler vinnerne, men de gjør det med glede. Hvis det var annerledes hadde de sluttet å spille - eller begynt å vinne for lenge siden.

Suksess i bridge er faktisk mindre avhengig av å vinne enn å få med siste gram av nytelsen ved å tape. Og dette er grunnen til Griffenes overlegenhet ovenfor andre klubber. Ingen andre steder vil du finne så ivrige, fornøyde tapere som fullt ut kan verdsette hvert nyansert slag som skjebnen eller makker kommer med. Jo, det er absolutt en fornøyelse å vinne fra disse.

Griffenes Klubb har mange andre krav på berømmelse. Vi spiller fort, for vi mener det er mindre forsmedelig å gjøre feil på grunn av manglende forutseenhet enn etter moden overveielse.

Vår bakspillende standard er meget høy. Aldri har vi støttet oss til det syn at bakspillere skal bli sett, men ikke hørt. Hvorfor skal de bli sett?

DRAMAETS PERSONER

- H d G *Hai den Grusomme.* ”Makker, vær så snill, la meg få bli spiller. Jeg forsikrer deg at det er til ditt eget beste.”
- B H *Den Bedrøvelige Hare.* ”Man blir vant til å bli skjelt ut. Det er å vente på det som tar på.”
- PAPA *Themistocles Papadopoulos.* ”Essensen i bridge er å se gjennom kortenes bakside.”
- KARAPET *En fri armener.* ”Igjen gikk alt på tverke for meg.”
- UGLEN OSCAR *Senior bakspiller hos Griffene.* ”Merkelig giv. Begge sider kan greie 4 hjerter.”
- PINGVINEN VANDRER *Senior bakspiller hos Enhjørningene.* ”En tekniker er en som vet nøyaktig hva som skulle ha vært gjort i det øyeblikket han gjør noe annet.”
- TROLLENE ”Vi har den største tro på flaks. Vi har kultivert den vanen i årevis.”
- NISSENE ”Hvem sier at forbrytelser ikke lønner seg?”

MAKKER TREKKES I ROBBERBRIDGE

”Uglen” oscar, klubbens senior bakspiller, var min garantist første gang jeg besøkte Griffene. Oscar hadde fått sitt oppnavn like mye på grunn av sitt hjerteformede ansikt og runde, gule øyne som hans kloke måte å være på og nattlige vaner. Ulik andre bakspillere kunne han komme med intelligente bemerkninger også etter å ha sett alle fire hender, og han hadde den sjeldne evne å kunne holde munn i flere minutter, selv når han var våken.

”Han der skulle passe for deg”, sa Oscar, førte meg inn til spillerne og pekte på en lang, rødmusset mann med gulaktig hud, livlig oppførsel og et stort, rødt satinslips. Jeg fikk vite at dette var Themistocles Papadopoulos, en gresk skipsreder, kjent hos Griffene som ”Papa”. Han hadde store hender og høy stemme. Det var tre andre personer ved bordet.

”6 ruter” meldte Øst idet jeg satte meg bak Papa som var Syd. Vanligvis når jeg venter på å få spille, misliker jeg slemmeldinger. Jeg er av den mening at spillerne skal få robberen overstått så fort som mulig istedet for å løpe unødvendige risiko.

Dog seiret nysgjerrigheten over min vanlige misnøye denne gang, og jeg bestemte meg for å følge spillet nøye, for dette var det jeg så i Papa’s hånd:

♠ A 10 9 4 2
♥ A K 3 2
♦ A 4
♣ A 6

Papa doblet 6 ruter og Vest redoblet øyeblikkelig. Jeg kunne i øyeblikket ikke se for meg en fordeling hvor Øst - Vest, uten et ess, kunne være så sikker på å få hjem 12 stikk, så jeg ble glad da en eller annen ba om å få gjentatt meldingsforløpet. Grekeren nesten malte da han gjentok disse meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp	2 kl	pass	2 ru
2 sp	3 sp	pass	3 gr
pass	5 ru	pass	6 ru
dobl	redobl	-	-

Jeg må legge til at Øst - Vest var i sonen. Hva som hadde hendt var åpenbart. Jeg trengte ikke å se Øst’s skrekkslagne ansikt for å forstå at han ikke hadde hørt Papa’s åpning og hadde meldt på den forutsetning at Vest åpnet med 2 kløver. Grekeren hadde gjettet dette da meldingsforløpet nådde 3 grand og var stolt over sin smarte pass. Hvis han doblet, ville motparten redde seg over til 4 kløver eller 4 ruter, som sannsynligvis vil ende med 3 beter, maksimum 4, og han ville ha mistet 150 for essene. Hvis Øst - Vest derimot fikk presse hverandre uten noen mistanke om at det var noe galt fatt, kunne de meget vel falle i en dypere og dødligere avgrunn. Men naturligvis, 6 ruter redoblet oversteg hans villeste drømmer, men viste iallfall at det var rettfærdighet igjen i denne verden. Utspillet var ikke noe stort problem.

Hjerter konge var det opplagte valg i mils omkrets.

Dette var de fire hender:

♠ 5 3	♠ QJ	♠ K 8 7 6			
♥	♥ 9 8 7 6	♥ QJ 10 5 4			
♦ K QJ 10 9	♦ 3 2	♦ 8 7 6 5			
♣ K QJ 4 3 2	♣ 10 9 8 7 5	♣			
<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 10px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 10px;">W E</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 10px;">S</td></tr> </table>			N	W E	S
N					
W E					
S					
♠ A 10 9 4 2		♠ A 10 9 4 2			
♥ A K 3 2		♥ A K 3 2			
♦ A 4		♦ A 4			
♣ A 6		♣ A 6			

Utspillet plasserte hjerterhonnørene, og Øst hadde ingen vanskeligheter med å godspille to hjerterstikk til å ta seg av bordets spar. Kløvereset falt smertefritt mens dette sto på og det gjensto bare å regne ut scoren.

Nord bebreidet Syd for å finne det eneste utspill som kunne gi kontrakten. Papa, ikke lenger fornøyd med seg selv, klaget over at spillerne ved nabobordet var så høyrøstede at Øst ikke kunne høre åpningsmeldingen. Øst ba om unnskyldning for ikke å vise sin hjerter. Med karakteristisk storsinn, tilgav Vest ham. Og det som viktigere var, robberen var avsluttet. Etter nok et kvarter, da post mortem på det nærmeste var avsluttet, fikk jeg komme til og trekke makker.

Mot den Bedrøvelige Hare.

Min første makker hos Griffene var Karapet Djoulikyan, en fri armener. Tynn, mørk, drømmende og med store tankefulle øyne så han ut som en som hadde blitt forfulgt i

generasjoner, men antok med god grunn at det verste fortsatt gjennstod.

Papa, grekeren, satt nå Vest. Hans makker, meget blek, rosenkinnet, askegrått hår og lang følsom nese, var den berømte Hare. Oscar hadde beskrevet ham for meg som muligens den dårligste spiller på den vestlige halvkule, men sikkert også den heldigste. Det var ham som hadde tullet seg bort i den heldige slemmen i det siste spillet. Hare hadde den forvirrende vane å se ut i tomme luften og en fikk det inntrykk at han var vagt interessert i fortiden, muligens framtiden, og at han ikke hadde noen tid å avse til nåtiden. Ved siden av seg hadde han et lite glass med kirsebærlikør og skål overfylt med sjokoladetrunket mandelkjeks.

Karapet ga meg den type hånd som kan gjøre så mye for å oppmuntre et nytt medlem:

Karapet

♠ 10 4 2
♥ 7 6
♦ K 10 4
♣ 10 9 8 7 6

N
W E
S

V.M.

♠ A K 9 8 7
♥ A Q
♦ 9 8 5
♣ A K Q

Man kan finne innvendiger mot enhver melding, så jeg åpnet med 2 kløver som var den minste av de eksisterende onder, og dette ble meldingsforløpet:

Syd	Nord
V.M.	Karapet
2 kl	2 ru
2 sp	3 kl
4 kl	4 sp

Papa spilte ut ruter to. Jeg la fireren fra bordet og Hare's knekt fikk stikket. Etter en pause som ble fylt av en nynning som kunne ha vært en magisk trylleformel eller kanskje ne indisk hymne, returnerte Hare ruter dame til Papa's ess. En tredje ruter ble vunnet av blindemanns konge og Hare kastet til min overraskelse en liten hjerter. Siden det var liten sannsynlighet for å komme inn på bordet igjen, nyttet jeg anledningen til å ta hjerterfinnnessen. Den lyktes ikke. Det ufrakommelige tap av et trumfstikk kom noen sekunder senere og fastslo beten. Men nå tenker jeg tiden har kommet til å se på alle fire hender:

		<i>Karapet</i>									
		♠ 10 4 2									
		♥ 7 6									
		♦ K 10 4									
		♣ 10 9 8 7 6									
<i>Papa</i>			<i>Hare</i>								
♠ Q 3			♠ J 6 5								
♥ K J 5 4			♥ 10 9 8 3 2								
♦ A 7 6 3 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">N</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">W</td> <td></td> <td style="text-align: center;">E</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">S</td> <td></td> </tr> </table>		N		W		E		S		♦ Q J
	N										
W		E									
	S										
♣ J 3			♣ 5 4 2								
		<i>V.M.</i>									
		♠ A K 9 8 7									
		♥ A Q									
		♦ 9 8 5									
		♣ A K Q									

Hadde jeg blitt slått av et inspirert forsvar ville jeg ha simulert sporty med et "godt gjort" til Hare og kanskje også til Papa. Men tenk på hva som hendte! Grekeren hadde i det minste en unnskyldning for sitt utpekulerte utspill. Fra hans side så alt like lite tillokkende ut og, som jeg senere oppdaget, var han ikke i stand til å spille ut et ekte kort. Jeg tilgav ham. Men hvilken undskyldning kunne framføres for Hare's utilgivelige brillante spill? Hadde han stjålet ruter konge som enhver normal forsvarer ville ha gjort, kunne jeg ikke tape kontrakten. Trumfen renkes ut i to runder, og tieren ville ha sikret inntak til bordets kløver etter at ess, konge og dame hadde blitt innkassert. Hvordan hadde det seg at Hare, med ryktet som Griffenes dårligste spiller, kunne finne fram til et så inspirert forsvar. Det var som han kunne se gjennom baksiden på kortene, selv om en slik evne normalt ikke kunne være av stor hjelp for ham.

Det tok ikke lang tid før forklaringen så dagens lys. Hare lot være å stjele fordi han trodde kontrakten var 3 grand. Til å begynne med var han ikke så sikker. Hans tanker tok ofte ut på småturer, og dette hadde vært tilfelle nå. Men da hans ruter knekt fikk første stikk og Papa siden kom fram med esset, var det ikke lenger noen tvil. Ingen, når alt kommer til alt, er troende til å spille ut fra et ess i en fargekontrakt. Og dessuten, forklarte han, blir avslutningen som oftest 3 grand etter en 2 kløver åpning.

Hare ba om undskyldning for ikke ha stjålet ruter konge og han var glad for at hans tabbe ikke hadde gitt meg kontrakten. Hans bedrøvelige framferd og beklagende

tone forklarte hans tilnavn hos Griffene, "Den Bedrøvlige Hare". Naturligvis har han fram til denne dag ikke det ringeste begrep om hva som skjedde og hvordan han kom til å utføre et mesterspill.

Jeg led fortsatt under en følelse av urettferd da Armeneren, som hadde vært min makker, kom for å ta en drink med meg ved baren.

"Deres Bedrøvede Hare" sa jeg bittert, "er utvilsomt beskyttet av gode makter. Først finner han fram til en idiotisk slem fordi han ikke hører meldingene. Deretter betar han en stående kontrakt fordi han er for vimsete til å vite hva kontrakten er. For en heldig mann!"

"Nei, nei" svarte Karapet. Han så tynnere, mørkere og mere melankolsk ut enn noen gang. "Det var ikke hans hell. Det var mitt uhell. Vet du hvor mye jeg tapte sist tirsdag!"

Før han kunne få fortelle meg det, kom Oscar og avbrøt oss. "Så synd du må gå så tidlig", sa han. "Jeg hadde håpet du kunne få spille med Hai den Grusomme, klubbens beste spiller. Han kom nettopp inn. Uheldigvis fikk han to middagsinvitasjoner i går kveld, og sa ja til begge. I dag har han vært litt ute av form. Han skylder på været som han hevder at han ikke tåler".

Hør på Hai.

En kelner passerte bærende på et fat med en stor hjertestyrker (= dram) Fra siderommet kunne høres en fraftig, sonor stemme si: "Jeg var sikker på at jeg ville trekke deg, men se bare hvilken god taper jeg er". "Det er Hai" sa Oscar.

"Vær så snill, makker" kom det litt senere.

"La meg få bli spiller. Jeg forsikrer deg at det er til ditt eget beste".

Det var ikke å ta feil av at dette "Cri de coeur" var oppriktig ment. Jeg kjente ikke Hai den Grusomme på denne tid, selv om jeg hadde hørt endel om ham, men jeg kunne la være å tenke på hvor feil han tok. Makker var utvilsomt ei krøkke. Men selvsagt var det i hans interesse å bli spiller. Hvorfor skulle han ellers jogge til klubben og betale for å spille? Sikkert nok ikke for det tvilsomme privilegium å bli blindemann - som så treffsikkert døpt "den døde" av franskmennene. Og like klart var det at han ikke hadde bridge som levebrød, siden han fortsatt eksisterte. Og hvis han spilte for sin fornøyelse skyld, skulle han da gi fra seg fornøynelsen ved å være spiller?

Hai's innstilling var feilaktig fordi han gikk ut fra at makkerparets interesser var ett og udelelig, det som var bra for Nord var også bra for Syd og omvendt.

I høyden er dette en halv sannhet. Hverken Nord eller Syd ønsker å tape. Men å vinne kan være ytterst viktig for Syd, men av forholdsvis mindre betydning for Nord.

Alle slike moralske overlegninger legger vi til side (hvor skal vi ellers legge dem) og fastslår som udiskutabelt at det er i enhvers interesse å spille så mange spill som mulig. Hver makker har, etter tur, rett til å stjele hvert spill så lenge han gjør det på en utsøkt måte, uten at det blir for åpenlyst hvorfor han gjør det.

De fleste gode spillere er haier, hvilket ikke er annet en man kunne vente. Men de har gjort det til en æressak å spare følelsene til de som spiller dårligere enn dem ved å forberede sine unnskyldninger såvel som gjennommeldingene.

Så lenge alt går bra blir ingen ubehagelige spørsmål stilt. I tilfelle vanskeligheter er det bra å ta fram utenatlærte bemerkninger som "jeg vil ha utspillet opp mot min ess-dame i ruter" eller "jeg turde ikke støtte din hjerter med kongen femte i tilfelle dette skulle få motparten til å melde spar". Du trenger ikke å være overbevisende såfremt du er taktfull. Kort sagt, du skylder deg selv å få spillet så ofte som mulig over på din hånd, men du skylder makker å ikke la ham få se hvorfor du gjør det.

Jeg oppdaget ved min neste visitt hos Griffene at Hai ikke led av noen av disse hemninger. Dette var utvilsomt grunnen til tilnavnet den "den Grusomme".

HILS PÅ HAI DEN GRUSOMME.

Det var mitt andre besøk hos Griffene. Jeg kom tidlig i den hensikt å se Hai, en av de mest respekterte og fryktede spillere i Klubbland, i aksjon.

"Dette burde være en fordelaktig plass" sa Oscar, Senior Bakspiller, og pekte på en stol bak Hai.

I det jeg satte meg så jeg en kort, tykk nakke med dotter av lyserød bust på et ellers polert hode. Busten passet perfekt til den glinsende huden på et tettbarbert kinn, nylig påsmurt etterbarberingsvann.

Etter som jeg flyttet blikket kom konturene av en framstående hake, en imponerende, tønneformet kropp og store, bydende hender til syne. Røde strømper, vinrødt slips og kremrosa skjorte, alt dette fremhevet den lyserøde aura av en krigersk, men livfull personlighet. Foran meg, følte jeg, satt en som var meget sikker på seg selv og som ikke gjerne tålte idioter, eller noen andre for den saks skyld. Det var noe framtreddende dynamisk, selv om det ikke var noe vennlig eller elskverdig over Griffenes stjernespiller.

En illevarslende sekvens.

Hai gav og åpnet med en kløver på:

♠ Q 9 6 3
♥ 7 5 2
♦ A K Q
♣ A Q 6

Karapet, som satt på Hai's venstre side, passet trist, mens Hare, Hai's makker, krevde med to spar. Etter pass fra Papa, meldte Hai tre spar.

Karapet hevet et trist øyenbryn. Papa sa overrasket ut. Oscar vagget sitt uglehode fra side til side og hvisket til meg: "Dette ligner ikke Hai. Meget uvanlig". Jeg må ha sett noe forundret ut for han var snar til å forklare: "Kløveråpningen er en rutinemelding som skal hindre makker i å spille kontrakten. Det er normalt. Men for en hai å høyne makkers farge er nesten uten sidestykke. Sikkert noe illevarslende i vente"

Dette ble det komplette meldingsforløp:

Syd	Nord
H.d.G.	B.H.
1 kl	2 sp
3 sp	4 kl
4 ru	4 hj
6 gr	og de fire hender var:

		<i>B.H.</i>	
		♠ A J 4 2	
		♥ A K	
		♦ 10 4 3	
		♣ K J 10 8	
<i>Karapet</i>			<i>Papa</i>
♠ K 10 8 7 5			♠
♥ J 10 6			♥ Q 9 8 4 3
♦ 7 6 5			♦ J 9 8 2
♣ 9 7			♣ 5 4 3 2
		<i>H.d.G.</i>	
		♠ Q 9 6 3	
		♥ 7 5 2	
		♦ A K Q	
		♣ A Q 6	

Vest, Karapet, spilte ut hjerter knekt. Hai må sikkert ha blitt lettet når han fikk se blindemann.

Det ville holde med tre sparstikk for å få

slemmen hjem, så dette burde bli lett. For å sikre seg mot singel konge hos Øst, spilte Hai spar ess i annet stikk. Da Papa viste renons, gratulerte Hai sikkert seg selv med en velkommen utur, for den rette kontrakten seks spar ville blitt kjørt i grøfta av den elendige 5 – 0 fordeling av trumfen. To feil måtte til for å få rett, men ingen spiller blir bebreidet av den grunn – såframt han greier sin kontrakt.

Hai fortsatte med å innkassere sine vinnere. Armeneren måtte finne to avkast til kløveren. En spar kunne unnværes, men det tredje avkastet var direkte ubehagelig. Hvis han saket nok en spar, ville Hai avgi et sparstikk og dermed blir bordets toer hans tolvte stikk. Han lot skjebnen råde og kastet en hjerter, hvoretter Hai tok for bordets hjerter konge, en spar til håndens dame og Karapet var sluttspilt:

			♠ J 4 2
			♥
			♦
			♣
♠ K 10 8			♠
♥			♥ Q 9
♦			♦ J
♣			♣
			♠ Q 9 6
			♥
			♦
			♣

Onde makter?

Resignert og melankolsk som vanlig snudde Armeneren seg mot meg: "Du ser litt forundret ut, og det er naturlig, for du er en nykommer. For de som er vant til dette

var det klart at når Hai høynet sin makkers farge, ville sluttkontrakten bli seks grand. Hva annet kunne den bli? Hai kunne naturligvis ikke la Hare bli spiller. Når han så høynet sparen kunne det bare bety at han var på veg til - komme hva komme ville - å ta over i grand. Og når han tok sjangsen på at Hare muligens ville melde utgang først, beviste det at Hai var bestemt på å melde slemmen selv".

Med et semrtefullt uttrykk som registrerte sorg i hvert av de tykke, mørke øyenbryn, fortsatte Armeneren: "Er det ikke noe unaturlig over mine motspilleres hell? Idealkontrakten er seks spar. Sparen var fordelt 5-0 og på en eller annen mystisk måte ble de drevet over i grand. Hvorfor? Hvordan?" Han senket stemmen og spurte: "Vet du hva som hendte på torsdag?"

Før jeg kunne driste meg til å gjette var kortene blitt fordelt igjen.

Avansert matematikk.

Her er et annet spill som imponerte meg den ettermiddagen. Etter en pass åpnet Hai med en spar på:

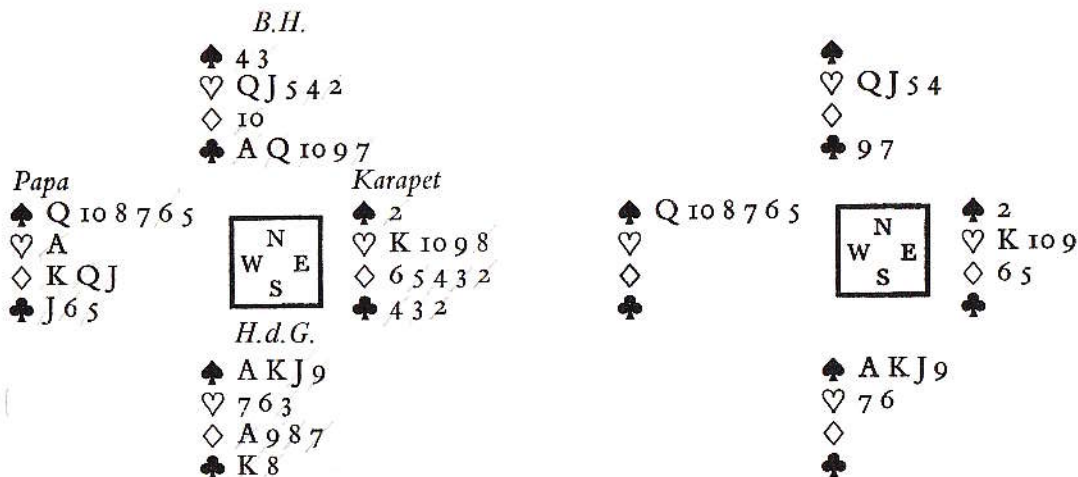
♠ A K J 9
♥ 7 6 3
♦ A 9 8 7
♣ K 8

Papa, som nå satt Vest, passet, og B.H., igjen i spann med Hai, meldte 2 kløver.

Jeg begynte å få taket på Hai's meldeteknikk, og syntes at han pådro seg et stygt tempotap når han meldte to ruter. Dette tillot Hare å komme først inn med grand, og den sjansen lot han ikke gå fra seg. Jeg var overrasket over at en så dyktig hai kunne utmanøvreres så lett. Oscar leste mine tanker: "Med 18 poeng gir ikke Hai opp så lett". "Nå", påpekte jeg: "du mener 15 poeng". "Nei, nei" svarte Oscar. "Du har nok enda ikke oppfattet rekkevidden av avansert matematikk a'la Hai. Han får frem sine poenger ved å legge til 20 % for å få med sin egen styrke i beregningen. Hai påstår at med hans spillestyrke er 10 poeng det samme som 13 hos en mindre ekspert. For å komme på linje kaller han ti for tolv. Dette blir 20 % i tillegg og 1 poeng i reserve for nødssituasjoner. Det var klart at Hai følte seg for god til å passe - eller at Hare var for dårlig til å få spillet - og meldte tre spar. Kanskje beregnet han tilleggs poeng også for langfargene sine.

Hare oppdaget plutselig at han hadde hjerter, og meldte den for første gang på firetrinnet. Etter to passer doblet Papa med tordenstemme, og Hare, med nervøse trekninger, trakk seg tilbake til fire spar. Denne gangen doblet Papa roligere. Han ønsket ikke å alarmere sitt offer i utrengsmål, de kunne jo bli skremt over til kløver eller grand. Hvis man ønsket å skyte sittende fugler, må de bli oppfordret til å bli sittende. Dette var Papa's overbevisning og han var fast bestemt på ikke å skusle vekk utsiktene til en ærerik massakre.

Dette var de fire hender:

og meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
H.d.G.	Papa	B.H.	Karapet
1 gr	pass	2 kl	pass
2 ru	pass	2 gr	pass
3 sp	pass	4 hj	pass
pass	dobbl	4 sp	pass
pass	dobbl	—	—

Papa startet med hjerter ess og skiftet til kløver.

Hai tok kløveren hos blindemann, spilte en ruter til esset og stjal en ruter. Det fulgte en kløver til kongen og en ny ruterstjeling, deretter en høy kløver som lykkeligvis fikk beholde stikket og som Hai kastet sin siste ruter på.

Med seks kort igjen var stillingen:

En hjerter ble spilt fra blindemann og Papa, full av trumf måtte stjele sin makkers konge og lite ærefullt spille trumf inn i Hai's gaffel. Hai spilte seg fri igjen med sin siste hjerter som Papa måtte trumfe enten han ville eller ikke, og nok en gang spille trumf opp til Hai.

En bakspiller påpekte at Papa skulle ha spilt trumf etter å ha tatt for hjerter ess. Hai var ikke interessert. Han hadde spilt sitt spill og sluppet heldig fra det, og hvilken hai kunne be om mere enn det?

"Hvorfor" spurte Karapet. Det var noe bittert og patetisk i røsten. "Hvorfor, Papa, dobler du når du spiller med meg. Du burde vite at skjebnen alltid er imot meg." Deretter snudde han seg mot meg og sa: "Vil du høre om det uheldigste spill i bridge? Det hendte meg på onsdag. Jeg hadde...."

Akkurat da var det noen som avbrøt oss

HAI I RAMPELYSET

Mange spillere vil heller se ut som vinnere enn å vinne, for tilsynelatende suksess overstiger realitetene. I hverdagslivet teller penger og poenger lite ved møte mellom personligheter. En tilfeldig katastrofe mot en "hvem som helst" er snart glemt i lyset av et dristig coup mot en farlig rival.

Hvor tilfredsstillende må det ikke være for Hai å se tilbake på ydmykelser påført Papa, hans naturlige fiende. Hvor glad må han ikke bli ved å påvise at forbrytelser lønner seg og kunne utføre daglige eksperimenter helt åpenlyst med sitt yndlingsoffer.

Med en krøkke til makker har Hai de beste kortene på sin side. Når han ved å være for smart ikke får planen til å virke, har han råd til å trekke filosofisk på skuldrene, han hadde jo ikke ventet å gjøre det bra allikevel. Men hvis han ved et dristig og brilliant trekk får motparten utspilt, utmanøvrert og forbannet, ja da vil ilinger av begeistring gå nedover ryggen hans. Nest etter å vinne er Hai's største tilfredsstillelse å se motspillerne tape. Og hvis han kan bidra til dette ved en delikat manøver, å hale en seier ut av et nederlag, da er hans lykke fullkommen, og han gnir seg skadefro i hendene og klukkler uten stans i flere minutter.

Nå har jeg naturligvis blitt vant med dette, men jeg husker tydelig enkelte spill som imponerte meg i min første tid hos Griffene.

Hai's teknikk i praksis.

Her er noen få jeg valgte ut for å illustrere en spesiell side av Hai's teknikk:

♠ A
♥ K 5 2
♦ Q 4
♣ A Q J 10 7 3 2

Som Syd åpnet Hai med en kløver. Papa, Vest, passet, og Nord, som var Hare, meldte 1 hjerter. Hai motsto fristelsen å melde sin vanlige tre grand, istedet kom tre kløver i tilfelle Hare hadde fått utlevert fem eller seks hjerter og ingen spar eller ruter.

Fire kløver fra Hare kom som en hyggelig overraskelse, det var nå liten risiko for at feil mann skulle få spillet. For å bedre sine muligheter tok Hai fram den utspillshindrende melding, fire ruter. Makker meldte fire hjerter, uten tvil et cue-bid i denne situasjonen. Hai besluttet å avslutte forretningene med fem kløver, Hare fortsatte til 6 kløver og dette var bildet som ble konfrontert Hai etter Papa's utspill i ruter konge.

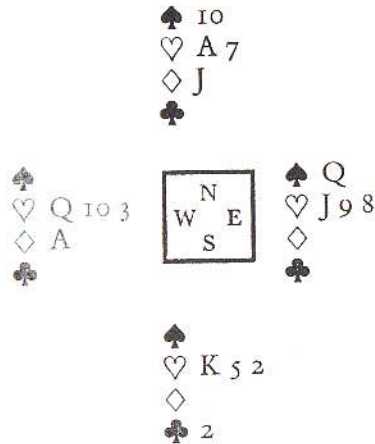
		<i>B.H.</i>										
		♠ K 10 9										
		♥ A 7 6 4										
		♦ J 7 6										
		♣ K 9 4										
<i>Papa</i>			<i>Ubest. makker</i>									
♠ 8 7 6			♠ Q J 5 4 3 2									
♥ Q 10 3			♥ J 9 8									
♦ A K 9 8 3			♦ 10 5 2									
♣ 6 5			♣ 8									
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S			
	N											
W		E										
	S											
		<i>H.d.G.</i>										
		♠ A										
		♥ K 5 2										
		♦ Q 4										
		♣ A Q J 10 7 3 2										

meldingene:

Syd	Nord
1 kl	1 hj
3 kl	4 kl
4 ru	4 hj
5 kl	6 kl

På ruter konge la Øst toeren og Hai damen. Papa tenkte seg om. Det var klart at Hai's fire ruter hadde vært et cue-bid som viste en singleton. Hva ellers kunne det ha vært. Et skift så ut til å være nødvendig, og siden Hai ikke hadde gjort noe for å vise spar ess, hvilket han lett kunne gjøre over fire hjerter, var det mulig at makker "Hvem som helst" hadde den.

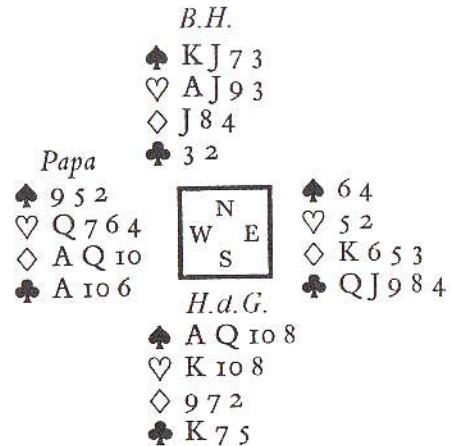
Da spar åtte kom på filten, sang Hai's hjerte av glede og han snøftet vellystig. Den åtteren var sikkert toppen av ingenting, og hvis det var riktig, kunne han legge opp sin hånd med en gang. Øst la knekten og Hai tok stikket med esset. Ruter fire var snart parkert på spar konge, og deretter fulgte et skred av trumf fram til den firekorts-situasjonen:

På kløver to var Papa nødt til å sake en hjerter. Fra bordet la Hai den nå unyttige ruter knekt og det var Øst's tur til å vri seg. Han saket en hjerter og Hai's hjerter to ga det tolvte stikket.

Den forberedende ruter.

Dette er et annet karakteristisk Hai-spill. Papa var igjen vest. Jeg glemte hvem som var grekerens makker, men han spilte ingen viktig rolle så han avskrives som en annen ubestemt makker.

Motparten blandet seg ikke inn i meldingsforløpet som forløp slik:

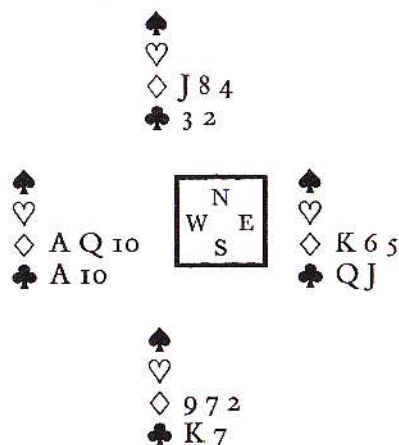
Syd	Nord
1 ru	1 sp
1 gr	2 hj
2 gr	3 gr

Til underretning for de uinnvidde som ikke underordner mindre viktige faktorer den største oppgaven, nemlig å spille, må det nevnes at en ruter er en forberedende melding i Hai's system. Intensjonen er som alltid å avslutte i grand og første skritt i den

retning er å få forsvaret til å la være å angripe ruter. "Du melder naturligvis svakeste minor" er et uttrykk som går igjen når hai spiller med hai.

Mot tre grand spilte grekeren ut en spar, dette ville ikke gi bort noe. Hai fortsatte med å innkassere sine sparvinnere mens han nøye fulgte med avkastene. Øst sakte en hjerter. Det var litt for smart. Hai hadde spilt mot grekeren i årevis, og var sikker på at han ikke ville skille seg av med en hjerter - med en så respektabel hjerterfarge på bordet - uten at det lå noe bak. Hjerterfinessen var ikke lengre noe problem. Hai gjennomførte den med suksess og tok ut sine hjertervinnere, igjen mens han fulgte avkastene. På den tredje hjerteren la Øst ruter tre, og den fjerde hjerteren fikk selskap av en kløver fra hver av spillerne.

Stillingen med fem kort igjen var:

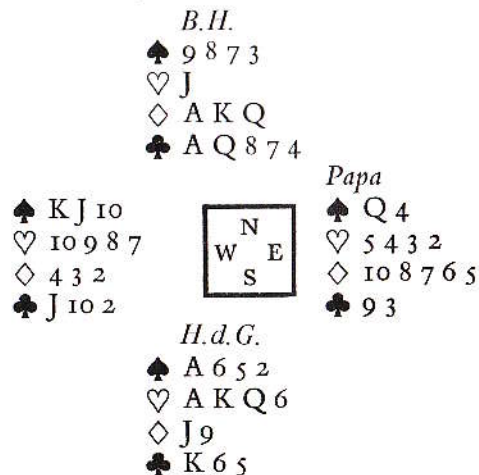

Nå kom en liten ruter fra blindemann. Øst la femmeren, Hai nieren og Papa tieren. I dyp transe prøvde Papa å få et bilde av

spillerens hånd. Hai hadde vist 4 spar og 3 hjerter, dessuten hadde han saket 1 kløver. Det ble 8 kort. Han hadde åpnet med en ruter, men ennå ikke saket noen. Dette tilsa at hans siste 4 kort etter å ha tapt et ruterstikk til Papa's tier, måtte bestå av 3 ruter og en ensom kløver. Papa kontrollerte sine kalkulasjoner og fant dem riktig i alle detaljer. Deretter plasserte han med fast hånd kløver ess på bordet, etterfulgt av tieren. Litt senere, mens de andre spillerne var opptatt med å summere scoren, oppfattet han at Hai hadde bragt iland nok et bondefangerknep.

Hai's teknikk vil naturligvis fra tid til annen resultere i et alvorlig tilbakeslag. Desorientert og forvirret tror ikke Hare på noen av meldingene i ruter eller kløver. I forsvar, siden han ikke kan spille ut i Hai's favoritt - grand - vet han skjelden hva han skal gjøre. Hai skyver til side alle slike argumenter ved å peke på at Hare ikke vet hva han skal gjøre i alle fall, så prisen som må betales for å øke hans forvirring er på ingen måte ublu.

De siste krampetrekningers coup.

Igjen åpnet Hai med en ruter, rutinemeldingen i svakeste minor, på vei mot tre grand. Som det senere vil vise seg, tok meldingsforløpet en uventet vending.

B.H. krevet med tre kløver, og over tre grand meldte han fire ruter. Hvordan skulle Hai komme seg ut av dette? Han prøvde med fire hjerter og skvatt til da han fikk fire spar til svar. Var dette en farge eller renons? Motstrebende trakk han seg tilbake til fem kløver. Dette betydde, naturligvis, at makker ville bli spiller, men selv det så bedre ut enn å få noe ut av en ruterkontrakt. En tynn mulighet var det også for at Hare ville melde fem grand, hvilket Hai ville passe med iver. Men så skulle ikke skje. Vel vitende at Hai hadde de manglende esser og kløver konge, hadde Hare et klart bilde av situasjonen og fortsatte tillitsfullt med syv ruter. Hai passet og ventet på dobblingen, men syv ruter udobblen ble sluttkontrakten.

Vest spilte ut hjerter ti og Hai trakk seg tilbake i en yogalignende meditasjon. Hvilket mirakel, undret han seg på hva som kunne gi ham 13 stikk?

Mens han ventet på at inspirasjonen skulle komme, samlet han inn det første hjertersticket, gikk over til hånden med spar ess og tok for sine tre toppstikk i hjerter. Bordet saket spar, men begge motspillerne fulgte farge.

Hvis han nå kunne få hentet 3 kløverstikk i fred, burde det bære en sjanse. Men hvordan skulle det gå til? Øst eller Vest ville bestemt kunne stjele på den tredje kløverrunden. Han kunne late som han tok en finesse, men da ville sikkert Vest strekke hånden ut for å samle inn sticket, og det ville ødelegge hele opplegget.

Ett eller annet sted hadde Hai lest om det rette mottrekket. Hvor var det? Jo naturligvis, De siste krampetrekningsers coup, tilskrevet S. J. Simon. Hai hadde husket dette i rett tid.

Mens han spilte en liten kløver mot bordet med sin høyre hånd, holdt han samtidig venstre med en pakke sigaretter opp foran Vest for å forhindre avslørende bevegelser fra hans side i dette sticket. Før Vest kunne si så mye som "Du vet da meget godt at jeg ikke røker" hadde Hai gjennomført sin "finesse" og samlet inn sticket. Kløver ess og nok en kløver fulgte. Etter som spillet hadde vist at Vest hadde kongen, kastet Papa en spar. Hai stjal en spar hos blindemann og en kløver med trumfnieren på egen hånd. En ny sparstjeling og deretter ble bordets siste kløver stjålet av Hai med ruter knekt. Papa måtte svelge den nedverdiggende opplevelse å måtte understjele 4 av de 5 siste stikkene. Vest understjal bare to ganger.

"Du kunne ha greid syv kløver uten alt dette trøbblet" påpekte en Griff. "Eller syv grand" sa en annen. Hai brydde seg ikke om dem. Å få hjem syv ruter var mere oppkvikkende og Papa's ansiktsuttrykk var nesten verd like mye som slemmens bonus. Det må ha vært en slik scene som inspirerte La Rochefoucauld's berømte regel: "En nyter alltid naboens vanskeligheter. Hai gjorde det iallefall.

EN HAI'S BETROELSER

Er Hai den Grusomme en nobel, sensitiv skapning hvis gode egenskaper forblir på grunn av hans barske manerer og avvisende yttre?

Det er hva han selv påståelig framholder og når en hører på ham, etter middag og halvveis med den andre konjakkflasken, kan en nesten tro at han mener det.

Grunnprinsippet i haienes filosofi er at vi alle er haier, selv om enkelte er det mere utpreget enn andre. Vi søker alle etter å komme i rampelyset. Og alle finner det formålsløst å bli blindemann. Noen av oss greier å sikre seg kontrollen, andre ikke. Og det er alt som teller. Den misunnelige taper, så og si alltid den dårligste spiller, spytter "hai" til vinneren som har mot til å ta ansvaret og styrer seg og sin makker til seier.

En hai's moralske plikter.

Ordet "hai", argumenterer en tilhenger av denne filosofi, "Burde være en ærstittel, ikke et skjellsord"

Av hensiktsmessige grunner er det klart at den beste spilleren bør ta kommandoen, den sterke har det moralske ansvar å passe på den svake. Og hvem kan være svakere enn en svak makker, hvem kan ha større behov for beskyttelse - ikke bare mot andre - men først og fremst mot seg selv?

Men det poenget som Hai den Grusomme holder fram med den største entusiasme og lidenskap er at haiing gjør bridgespillet bedre, høyner den generelle standard og øker interessen hos alle som er innblandet. Mens jeg skriver dette står et levende bilde av Hai den Grusomme, foran meg, kjelende

med et glass med hurtig svinnende innhold, tyggende på en "je ne sais quoi" idet han sier: "Idealkontrakter, min herre fører til kjedelig bridge. Alle kan få hjem en grand når en har 8 toppstikk. Selv vår venn Bedrøvlige Hare kan ofte greie seg med bare en bet" "Godt spill forlanger oppfinnsomhet, snartenkthet og psykologi, og ikke trivielle øvelse som å summere poenger eller telle esser".

"La meg som et eksempel vise dere et spill som jeg spilte ganske nylig med Bedrøvlige Hare som makker.

"Som Syd åpnet jeg med en ruter på:

♠ A Q 3   ♥ A 9 7 6   ♦ A 9 8 7 6 5   ♣

Vest meldte en hjerter, B.H. to kløver og Øst passet. Naturligvis meldte jeg tre grand. Ifølge de vise menn er dette en dårlig melding fordi jeg er renons i makkers farge. Men jeg er ingen vis mann. Jeg er en hai min herre, og jeg er stolt av det!"

"Hvis ikke jeg meldte tre grand, hvem ville? Bedrøvlige Hare hadde neppe en stopper i hjerter, og selv om han hadde ville han sannsynligvis finne en måte å gå bet på".

"Nei. Selv om jeg hadde en vanskelig hånd å melde, kunne jeg ikke gå ifra mitt ansvar. Men kanskje dere burde se alle kortene:

B.H.	♠ K 2				
	♥ 4 3 2				
	♦ 4 3 2				
	♣ A K Q 6 4				
♠ 5 4	♥ K Q J 10 5	♠ J 10 9 8 7 6			
♦ K J	♣ J 9 3 2	♥ 8			
		♦ Q 10			
		♣ 10 8 7 5			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">W E</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	
N					
W E					
S					
	H.d.G.				
	♠ A Q 3				
	♥ A 9 7 6				
	♦ A 9 8 7 6 5				
	♣				

Nord - Syd i sonen.
Meldingene:

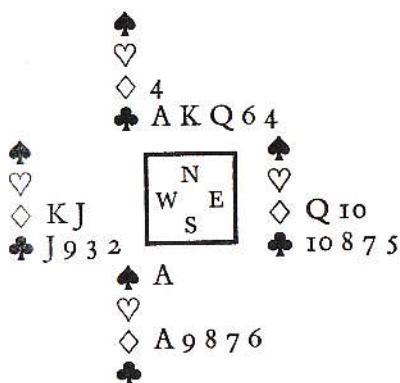
Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru	1 hj	2kl	pass
3 gr	—	—	—

Etter å ha etterfylt sitt alltid tomme glass fra en ny flaske, tok han min sigar, plasserte den fraværende i munnen og kom med et av sine retoriske favorittspørsmål: "Hvordan får du hjem 9 stikk med hjerterutspill?"

Han hev ned konjakken og før noen kunne svare fortsatte han: "Jeg lå unna de to første hjerterstikkene, tok det tredje og spilte den fjerde hjerter til Vest, som også tok sin femte hjerter. Øst, som hadde saket spar på andre og tredje hjerter, fikk all anledning til å vri seg til mitt hjertens lyst. Han saket nok en spar.

La oss nå se på Vest. Hva skulle han gjøre etter å ha frydet seg med sin femte og siste hjerter? Skulle han spiller kløver fra J 9 3 2? Eller ruter fra K J? Elleve ganger av ti vil han prøve seg på spar, og det var presis det han gjorde.

Jeg spilte nok en spar, og deretter en tredje, og med 6 kort igjen var dette stillingen:

På spar ess må Vest legge ruter knekt. Etter alt, han kunne vanskelig kvitte seg med en kløver for å gi meg to ekstrastikk på bordet. Øst var i samme stilling selv om han ikke var i overdreven forlegenhet siden han visste at ruter konge var hos makker. Hvis jeg hadde den kunne jeg ha lagt ned kortene og forlangt 9 stikk for lenge siden - 3 spar, 1 hjerter, 2 ruter (AK) og 3 kløverstikk. Vest kunne naturligvis ikke ha 4 kløver - siden det ville gi meg ingen - så han var ikke skviset på noen måte". "Og slik, ser dere, fikk jeg ikke et eneste kløverstikk ut av AKQ, men derimot 5 ruterstikk - og kontrakten."

Han pakket en håndfull "glaserte kastanjer" i munnen og skulle til å fortsette da en eller annen avbrøt: "Ville ikke seks ruter vært en nesten like god kontrakt?"

Hai feide dette irrelevante spørsmål tilside med opphøyd forakt. Alle kunne ha greid seks ruter. Det var faktisk den kontrakt den mindre ekspertise ville komme fram til. Men hvem annen kunne ha greid tre grand? Teller ikke kunsten noenting i dag? Med et hånlig blick fortsatte Hai:

Det umuliges kunst.

"Merk mine ord. Gode meldinger vil ødelegge bridgespillet. Teknikk er ikke å finne obskure prosentjanser eller å sikre seg mot en 9-0 fordeling, slike ting vil ikke en gang holde en kolibri i en maurtue en uke"

Nei, min herre. Teknikk i sin høyeste form er, som enhver hai vet, det umuliges kunst. Jeg vil gi dere et eksempel"

"Forleden dag spilte jeg med Bedrøvlige Hare, noe jeg ofte gjør. Jeg tok opp:

♠ A Q J 8 7   ♥ J 9   ♦ K 8   ♣ K Q 7 6

Jeg åpnet med en spar og Hare meldte tre spar. Som dere alle vet er B. H. en notorisk undermelder, hvilket er meget forståelig siden han også underspiller. Heller ikke er han særlig oppfinnsom. Selv når han trekker meg som makker, og der er han en av de heldigste spillere jeg har truffet, betyr han ikke mer enn 3 stikk for mitt spill."

"Med B.H. må man presse litt" påpekte Hai den Grusomme og tømte behendig en eller annens glass.

"Hvor var jeg? Ah, jo. Hare hadde støttet meg med et hopp til tre spar, noe som kunne være det samme som 4 1/2 spar fra hvem som helst annen. Vel, siden vi sannsynligvis allikevel ville ende i slem, bestemte jeg meg for å hindre hjerterutspill ved å melde fire hjerter. Hare meldte fem ruter som Syd dobblet og jeg trakk ut avgjørelsen med fem spar i det tilfelle makker hadde mindre i reserve enn vanlig. B.H. sa seks kløver som ble dobblet av Nord, og Syd dobblet min seks spar da hans tur kom. Naturligvis redobbltet jeg. Det gjør jeg alltid på grunn av personlig prestisje og for prinsippets skyld. Det får meg til å føle meg bedre, skjønner dere, det gjør også motparten usikker."

Dette ble det jeg fikk se etter Nord's trumfutspill:

♠ A Q J 8 7	N W E S	♠ K 10 9
♥ J 9		♥ 8 7 4
♦ K 8		♦ A Q 4 2
♣ K Q 7 6		♣ A 3 2

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	pass	3 sp	pass
4 hj	pass	5 ru	dobbl
5 sp	pass	6 kl	dobbl
6 sp	dobbl	pass	pass
redobbl	-	-	

Syd viste renons ved å legge en liten ruter og jeg tok det første stikket på bordet. Vel, hvordan vil dere løse dette? For å gi oss tid til refleksjoner tok Hai noen kandiserte aprikoser og holdt fram sitt glass for påfylling. Noen sekunder senere var han igjen som en foss:

"Det var klart etter meldinger og påspill til første stikk at ingen farge satt godt. Det var like klart at Nord hadde noe i hjerter, men ikke både kongen og esset, for da ville han sikkert ha spilt ut en av dem"

"Jeg var sikker på at løsningen måtte ligge i å skvise Syd i minorfargene. Ulempen var at jeg først måtte gi bort et stikk for å komme i skvisposisjon. Hvis jeg nå tok for mine 5 spar, ville Vest bare holde på 4 ruter og 4 kløver. Men hvis jeg på en eller annen måte kunne gi bort et stikk først, ville Syd bli hjelpeløs."

Pseudo tempojustering.

"Så i det andre stikket spilte jeg en hjerter. Syd la toeren, et listig kort for å villedde meg, og min knekt falt for Nord's dame. Klandrer dere Nord for å spille nok en trumf?"

Dette var alle fire hender:

	♠ 6 5 4 3 2	
	♥ K Q 6 5	
♠ A Q J 8 7	♦ 5 3	♠ K 10 9
♥ J 9	♣ 5 4	♥ 8 7 4
♦ K 8	♠	♦ A Q 4 2
♣ K Q 7 6	♥ A 10 3 2	♣ A 3 2
	♦ J 10 9 7 6	
	♣ J 10 9 8	

”Jeg tok for alle mine trumf, og på den siste, når bare 7 kort skulle holdes, var Syd skviset i minorfargene.

Vennlig mot makker.

Hai's oppmerksomhet ble distrahert ved ankomsten av et fat med ”petits fours” og en, som så ofte har lidd under Hai's voldsomme utfall sa:

”Dere haier tror at dere er meget smarte, men kan dere ikke innse at ved å skjelle ut makker bare får ham til å spille dårligere? å si til stakkars B.H., som jeg har hørt deg gjøre, at kan skal lukke øynene og spille ut det tredje kortet fra venstre er uvennlig, hensynsløst....”

”Petits fours” var blitt borte og H.d.G. var klar til å ta igjen:

”Vennlig? Hensynsfullt? La meg få fortelle Dem, min herre, hva denne Hare som du prøver å forsvare gjorde mot meg senest igår. Iallfall husker jeg det som om det var igår.”

”Så snart han så meg nede i gaten på veg til klubben, insisterte han på at vi skulle bruke et 4-kløver hopp etter åpning i major på ettrinnet, den nye sveitsiske konvensjonen dere vet, for å vise god tilpassing, to esser og en singleton.”

”Jeg prøvde å fraråde ham det. Jeg prøvde med list. Jeg ba. Jeg forsøkte å lokke ham. Jeg sa at jeg ikke kjente konvensjonen godt nok selv. Men det var en feiltakelse, for han brukte de neste ti minutter eller mere til å

forklare meg alt ned til den minste detalj. Til slutt ga jeg etter.”

”Vi ble sittende ved samme bord og for en stund gikk alt bra. Men så trakk vi sammen for sjettede eller syvende gang den kvelden. Jeg fikk hjem en utgang i første spill. På det neste fant B.H. en utveg til å unngå bet i en ruterkontrakt. Jeg har glemt hva som skjedde, men sannsynligvis var det ikke mulig å gå bet”.

En lovende situasjon.

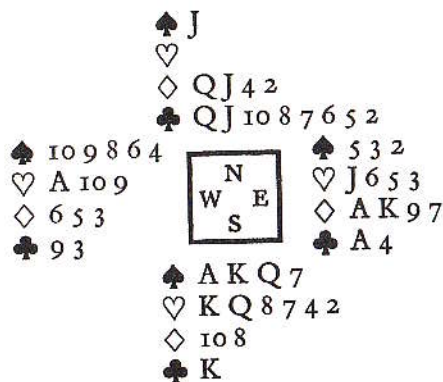
Med utgang og 20 under på vår side plukket jeg opp:

Jeg åpnet med en hjerter, og etter en lang pause kom Hare fram til fire kløver. Dette var lovende. Komme hva komme ville, men jeg ville få spillet. Og hvis B.H.'s singleton var i ruter, var slemmen sikker. Jeg spurte med den rutinemessige fire ruter: ”Hva er din singleton?”

”Bruker dere den 4-kløver greia?” spurte vest, tørst etter opplysninger.

”Det er ført til protokolls at B.H. rødmet, eller rettere sagt, han begynte på en stadig tiltagende rødme. Etter som blodet steg til overflaten av hans myke, dunete kinner, forandret fargen seg fra rosa til sinoberrød og videre til karminrødt, kardinal og høyrødt. Ikke før den hadde nådd magentarødt kunne man høre ham gurgle: ”Pass”. ”Naturligvis visste vi før passen kom hva som hadde skjedd. Den motbydelige Hare hadde glemt den avtalte konvensjon. Øst passet jublende og strålte bifallende da hans makker spilte ut en trumf”:

Dette var hendene:

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 hj	pass	4 kl
pass	4 ru	—	

”Øst spilte ruter ess, konge og en tredje ruter. Hva nå?”

Hai gulpet ned en konjakk i all hast og fortalte oss:

”Naturligvis må Øst ha kløver ess, ellers hadde han ikke sluppet fra seg trumfen så gladelig. Og hvis han har kløver ess sammen med ruter ess, konge, kunne han ikke ha hjerter ess, han hadde jo passet som giver hvis dere husker det. På dette tidspunkt ga jeg meg selv en 50–50 prosent sjanse. På den tredje trumfrunden kastet jeg min kløver konge for å avblokkere. Deretter spilte jeg damen fra bordet. Øst lot den gå og Vest la nieren”.

”Da Øst fikk neste stikk med kløver ess, måtte han velge mellom spar og hjerter. Ikke hadde jeg bare åpnet med hjerter, men jeg hadde også forberedt meg for å gå til

slem i den fargen. Et sparskift lå nærmest for hånden. Ikke for det, Øst sverget på at han kunne ha funnet fram en hjerter hvis det ikke hadde vært for Vest's nier i det første kløversticket, hvilket han hadde tatt for å være et Lavinthalsignal.

”Men naturligvis, han spilte en spar. Men nå må jeg få påpeke,” fortsatte Hai og tok et stykke sjokoladecake ”At trumfbehandlingen i dette tilfellet trenger forutseenhet. Hadde jeg trukket ut den siste trumfen før kløveren ble angrepet, ville alt vært tapt. På den fjerde ruterer får Vest en sjanse til å signalisere hjerter eller ihvertfall til å legge en liten spar.”

Han overfuste meg!

”Og kan du tenke deg” fortsatte Hai, ”hva denne Haren deres var frekk nok til å gjøre? Han overfuste meg! Tro det eller ikke, han forlangte å få all æren. Han sa at fire kløver var den eneste brukbare kontrakt, men at jeg til denne dag ikke hadde latt ham få spillet med en åttekortsfarge så lenge jeg hadde en firekortsfarge selv, og at bare konvensjonen, hans heldige tabbe og hans åndsnærverelse ved å passe fire ruter hadde reddet oss fra beter i tre, fire eller flere hjerter.”

Moralske hensyn kommer først.

”Og du snakker om å være vennlig mot makker, om ikke å forskrekke ham, om å få det beste ut av ham. Tro meg, min herre, dette er en illusjon. Jeg liker å forskrekke mine makker. Så lenge de spiller fort kan de til og med trekke fram det rette kortet. Det er når de får tid til å tenke at deres ufeilbare instinkt får dem til å begå den ene fatale melding eller spill etter det andre”.

”Men selv om det var sant at makker spiller mindre gyselig når de blir spart for svepen, lever vi bare for poenger eller penger? Er det ikke verdt noe å få gitt maskulint uttrykk for krenkede følelser?”

”Hos meg kommer moralske hensyn først” konkluderte Hai og tømte mitt glass. ”Naturligvis med et unntak nemlig når jeg spiller for meget høy innsats”

HAI PRØVER SEG PÅ PARTURNERING

Hai den grusomme, som ikke spilte noen tid med å låne Hare's eksemplar, var den første i Griffenes klubb til å lese” ”Turneringsbride for alle” av Ewart Kempson og Albert Benjamin. De øvrige hos Griffene fulgte etter og snart ble det besluttet å bli med på en av de ukentlige turneringer hos Enhjørningene.

Lidenskapelige rokkerbridgespillere som Griffene foretrekker å spille med en aldri så liten pengeinnsats, om ikke annet for å holde seg våken. Hai den Grusomme som hadde en dyp forståelse for slike ting, fortalte sine klubbvenner hvordan dette kunne gjennomføres ved parturnering.

Siden alle fikk de samme spillene, forklarte han, ville 20 kroner pr. poeng i differanse være en meget moderat innsats. Ikke alle kunne innse dette, og noen gikk så langt som å mistenke Hai for å være ikke helt uinteressert. Hare var på den annen side meget betatt av å skulle få, for engangs skyld, like mange esser og konger som sin erkefiende, og til Hai's store glede aksepterte han ivrig den foreslåtte innsats.

Hai meldte seg på sammen med Doktoren, en kald presis logiker som boltret seg ved post mortem, spesielt etter at rigor mortis hadde satt inn. Doktoren bragte med seg til bridgebordet evnen til lynsnare analyser som satt ham istand til med engang å fortelle hvorfor pasienten avled og hvordan hans liv kunne ha vært reddet.

Å finne en makker til Hare bød i første omgang på vanskeligheter. Lykkeligvis ville en Fremtredende Fremmed, som nylig hadde meldt seg inn i klubben, stille seg i skuddlinjen. Ingen spurte etter hans mot-

iver, for hvem kritiserer en makker man får i gave, ikke en makker for Hare ihvertfall. Det er også blitt notert at Fremmed hadde trukket B.H. som makker fem ganger i løpet av en kveld uten å ha kommet med grovheter eller blitt personlig. Hva mere er, to ganger hadde han sagt: "Godt spilt, makker". Den første gangen da Hare hadde glemt å feiltelle trumfen, og neste gang var ved en fire sparkontrakt hvor Hare som kjente kortenes plassering, kunne ha mistet nok et stikk. Jeg besluttet meg til å bakspille Hai fordi jeg da ville slippe å sitte bak blindemann, den kjedeligste plass for en tilskuer.

Hai er i god form.

Hai traff formen allerede fra starten. I kveldens første spill satt han Øst:

♠ A K J 9 3
♥ K Q J 10
♦ 7 4
♣ 3 2

H.d.G.

	N	
W		E
	S	

♠ Q 10 8 7 6
♥ 9 8 7 6
♦ J 9
♣ Q J

Giver Syd. Ingen i sonen.

Nord - Syd annonserte at de spilte blant annet med svak grand (12-14) og Stayman.

Deres meldingsforløp var:

Syd	Nord
1 gr	2 kl
2 hj	4 hj

Vest, Doktoren, spilte ut kløver ti som spilleren tok med esset på hånden. En

trumpf til bordet, Doktoren la femmeren, ble fulgt av spar ess hvorpå Hai med en jevn og ubesværet bevegelse la damen.

Syd tok en pause for å foreta vareopptelling. Deretter tok han tillitsfullt for trumfen, han avsluttet på hånden, og så en liten spar mot bordet. Da doktoren viste renons sa Syd noe grovt, og et par minutter senere var alt over.

For å vise hensyn ovenfor svakere spillere som kunne være litt for trege i oppfatningen til å verdsette hans fremragende dyktighet, forklarte Hai bakgrunnen til hans forsvarspill. Jeg kan neppe finne på noe bedre enn å gjengi hans egne ord: "Som vanlig" begynte han beskjedent, "baserte jeg forsvaret på å kjenne alle kortes plassering, etter det tredje stikk var alle kortene markert."

"Etter det utspillet hadde spilleren ess og konge i kløver og etter meldingene hjerter ess. Han hadde lovet 4 hjerter. Jeg kunne se 8, mine egne og bordets. Doktoren kom fram med femmeren. Dette plasserte Syd med esset, fireren, treeren og toeren."

"La oss se på ruterer" fortsatte Hai og veivet autoritativt med Nord's kulepenn. Syd kunne neppe ha esset, det ville gi ham 15 poeng i esser og konger, for mye for en svak grand. På den annen side, Vest kunne ikke ha både esset og kongen, da ville han ha spilt ut en av dem i stedet for kløvertieren. Enkel kartesiansk logikk" observerte Hai og hevet stemmen i retning av to Enhjørninger.

"Sparfordelingen" framholdt Hai, "var like så klar. Doktoren fulgte den første runden, men han kunne ikke ha flere. Syd måtte minst ha to for å kunne åpne med en grand og de øvrige ti kunne sees."

"Så jeg hadde et komplett bilde" la Hai til, han dro åndsfraværende på Syds sigarett, "Doktoren må ha startet med singelton i begge majorfarger og elve kort i minor. Ruterer med ess, dame på topp. Elementært, n'est ce pas?" Det lå klart for dagen at Hai ville gjøre inntrykk på Enhjørningene med sin lærdom.

Hai parkerte Nord's kulepenn i sin lomme og fortsatte: "Nå da vi kan se alle fire hender slik som de var, hvordan planlegger vi forsvaret?"

Dette var givent: ♠ A K J 9 3
♥ K Q J 10
♦ 7 4
♣ 3 2

Doktoren
♠ 4
♥ 5
♦ A Q 10 8 6 5
♣ 10 9 8 7 6

N	E
W	S

♠ 5 2
♥ A 4 3 2
♦ K 3 2
♣ A K 5 4

Hai
♠ Q 10 8 7 6
♥ 9 8 7 6
♦ J 9
♣ Q J

"Spillerens måte å spille på" Hai ga seg ikke, "antydte at han planla å stjele det tredje sparspillet. Det ville ikke ha noen betydning om Vest stjal over, fordi han da ville stjele en ny spar med trumfess og fortsatt få sammen 10 stikk."

"Faktum var, naturligvis, at Vest ville vise renons på annet sparstikk og, siden han ikke kunne stjele, avsløre fordelingen. Selv en ordinær spiller" sa Hai og snudde seg høflig mot Syd, "ville være i stand til å plassere hvert kort. Kontrakten var idiot-sikker - 2 toppspar, 2 sparstjeler, fire trumfstikk og ess, konge i kløver."

En fristende felle.

"Jeg måtte få deg vekk fra denne enkle spillemåte og tilby deg en fristende felle. Hvilket vil si spar dame. Nå turde du ikke røre fargen igjen før trumfen var blitt tatt ut. Du trodde naturligvis at jeg ville trumfe kongen, og det var noe du ikke hadde råd til. Samtidig drev et liflig syn Dem videre. Du mente du kunne se fire sparstikk ved å ta den "selvsagte" finessen gjennom Doktorens tier."

En eller annen prøvde forgieves å få et ord med i laget. Hai bragte ham til taushet med en bydende bevegelse. "Ja, ja. Jeg vet de venter på at vi skal skifte" sa han irritert. Jeg skal ikke holde på dere stort lenger. Jeg vil bare si at du ikke må bebreide deg selv, min kjære Syd. Det var bare uflaks at jeg skulle sitte med Øst's kort og ....."

Ingen hørte på. De øvrige tre hadde skiftet for neste runde og Hai fulgte motvillig, han noterte seg underveis at den nye, unge generasjon ikke hadde manerer.

Det er rettfærdighet til i verden allikevel.

Alt gikk bra en stund og kun en gang var Hai utsatt for den uvante nedverdigeelse å bli blindemann.

Så kom dette spillet:

Doktoren

♠ A 10 9 8
♥ K 10 9 8
♦ A K 2
♣ A K

	N	
W		E
	S	

H.d.G.

♠ 7
♥ A Q J 7
♦ Q 7 6 5 4 3
♣ Q 9

Giver Syd. Alle i sonen.

Meldingene:

Syd	Nord
1 ru	2 sp
3 hj	4 ru
5 ru	6 kl
6 ru	6 hj

Vest spilte ut en spar og Hai rynket pannen etter hvert som han fikk se blindemanns kort komme opp på bordet. Han mumlet noe om at Doktoren kunne ha gjort litt mere ut av det og hensatte seg i en transe. Da han kom ut av den gikk han opp med bordets ess, stjal en spar på hånden, gikk over til bordet med en trumf og stjal en ny spar. En kløver til bordets ess ble fulgt av nok en sparstjeling. Hai gikk deretter inn på bordet med kløver konge, trakk trumf og

fullførte derved en reverse dummy.

Et vellystig grynt tilkjennegav hans store tilfredsstilhet da han fikk se Øst og Vest's kort.

Alle hender:

Doktoren

♠ A 10 9 8
♥ K 10 9 8
♦ A K 2
♣ A K

♠ 5 4 3 2
♥ 6 5 4 3
♦
♣ J 10 4 3 2

	N	
W		E
	S	

♠ K Q J 6
♥ 2
♦ J 10 9 8
♣ 8 7 6 5

Hai

♠ 7
♥ A Q J 7
♦ Q 7 6 5 4 3
♣ Q 9

"Dere trenger ikke å se etter", sa H.d.G. og holdt fast på slippet. "Det er en topp, kald og ubestridt, og jeg vil fortelle hvorfor."

Han stompet sigaretten i en eller annens halvtomme kaffekopp og forklarte:

"Med en gang bordet kom opp kunne jeg se at de beste par i salen ville nå syv grand. De nest beste ville finne syv hjerter. Kort fortalt, vi var dømt til å ende med en dårlig score hvis ikke - hvis ikke" repeterte Hai dramatisk, "fordelingen var slik at syv grand ikke kunne fåes."

"Og hvilken fordeling kunne det være?" Før noen kunne få sagt et ord, svarte Hai selv triumferende: "Hva? Presis den fordeling vi har foran oss! Jeg spilte på en 4-0 ruterfordeling og jeg fant den. Så, som dere

ser, det finnes rettferdighet igjen i denne verden allikevel.”

”Et lite poeng” la han fort til idet Doktoren gjorde et nytt forsøk på å rive til seg slippen. ”Tretten stikk kan fåes med hjerter som trumf, som dere nettopp har sett, men bare med reverse dummy og på ingen annen måte. Jeg har en tilbøyelighet til å tro at denne spillemåte kommer de øvrige spillere ikke på. Dette var hvorfor, min kjære Doktor, du trygt kan diagnosere en topp og....”

”I mellomtiden må vi allikevel gå igjennom formalitetene med å notere” brøt Doktoren av, han hadde til slutt lyktes i å måve til seg slippen. Deretter, etter å ha sett de øvrige resultater som har blitt ført inn, la han til: ”Det er, frykter jeg, noen uforutsette komplikasjoner. To Nord - Syd par har avsluttet i seks hjerter doblet og to andre i seks ruter doblet. Alle har klart sine kontrakter så hittil har din fremragende oppvisning ikke skaffet oss noe bedre enn en smultring, hvilket er.....”

”Doblet? Fire ganger? ” Hai snøftet og indikerte en blanding av vantro og indignasjon. ”Umulig. Du må ha sett på slippen til et annet spill eller....”

”Eller” sa Doktoren og fullførte setningen, ”det var hver gang en perfekt Lightnerdobbling. Med et sikkert trumfstikk vil Øst naturligvis gjerne ha et sparutspill mot seks ruter. Nord, må vi anta, meldte to spar etter en ruter, som jeg gjorde”.

”På samme måte vil Vest, med renons i ruter, doble seks hjerter for å få ruter ut. Begge ganger forstår du, var det Nord, og ikke Syd, som spilte seks hjerter”

Hai var for rystet til å avbryte så raskt som

hans vane var, og Doktoren fikk legge til: ”Som vanlig viste din tre hjertermelding en utmerket situasjonsbedømmelse fordi den doblet dine sjanser til å bli spiller. Ved de andre bordene derimot, ble denne omtanke ikke tillagt den samme vekt. Syd, ser det ut til, har beskjedent gjenmeldt sin ruter hvorpå Nord har meldt tre hjerter. Ja, jeg frykter for at dette virkelig blir en opplagt bunn.”

Hai som hadde gjenvunnet pust og fatning ønsket ikke å høre mere. ”I stedet for å holde en tale” sa han anklagende til sin makker, ”kan du heller hjelpe meg å ordne spillene. Det er en av Nords oppgaver, vet du, og en burde vise litt hensyn ovenfor sin medspiller.”

Hvem utspiller hvem?

I nest siste runde ble et av spillene rundpasset og det ble tid for en stjålen sammenligning av scoren.

”Har dere spilt nummer fjorten?” spurte en Enhjørning, han hadde blitt presentert for oss som ”Etterforskeren”, da ettergranskning ble ansett for å være hans sterkeste side i bridge. Jo da, vi hadde det.

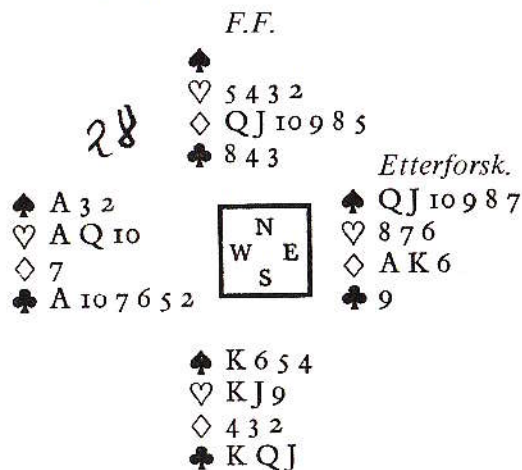
”Da” sa Etterforskeren, ”må jeg fortelle dere om et merkelig coup vi gjennomførte mot en av deres spillere. Det var ham ved hjørnebordet, med det hvite slipset” la han til og nikket mot Bedrøvlige Hare. ”Det er første gang jeg har sett et forsvar fått istand en total utspilling av spilleren.” Hai hørte ikke etter. Det gikk et rykte at B.H. gjorde det godt, og Hai grublet over urettferdigheter i vårt solsystem som lot fortjenester gå upåaktet hen, som i hans eget tilfelle, og endog tilgav, ja til og med så gjennom fingrene med de mangfoldige

forbrytelser som den tåpelige Hare utførte. Ikke noe rart i at verden befant seg i en så farlig tilstand.

Kanskje idioter, ja til og med imbesiler, det skulle han ha funnet seg i, men harer!

Etterforskeren førte fortsatt ordet. Ordet utspille bragte Hai ut av drømmene. Ja, naturligvis, dette var noe som Hare skulle blitt utsatt for flere år tidligere. Kanskje det ennå ikke var for sent, selv nå.

Dette var spill 14:

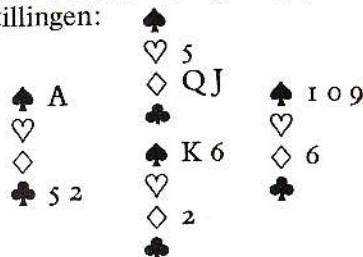

Giver Syd. Øst - Vest i sonen.

"Deres venn" fortsatte Etterforskeren, "åpnet med en spar. Min makker dobblet, Nord passet og det gjorde naturligvis også jeg".

"Vest spilte ut kløver ess, fulgt av en ny kløver som jeg stjal. Jeg returnerte trumf dame, deretter knekten, og selv om deres venn vred seg på stolen, la han lavt til begge ganger. Jeg svingte til hjerter og da makker fikk stikket på tieren, ga han meg en ny kløverstjeling. Vest tok de neste to stikkene

med ess og dame i hjerter og fridde seg med en ruter til mitt ess og konge, hvorpå dette ble stillingen:

Jeg spilte min siste ruter som satte bordet inn. Det spilte ingen rolle, naturligvis, hvilket kort han spilte fra bordet. Jeg ville stjele i alle fall slik at deres venn fikk valget mellom å understjele eller å sette opp kongen til å bli utslettet av mitt ess."

"Dette var et av våre første spill" avsluttet Etterforskeren, "men det kan ikke være tvil om, tror jeg, at denne lilleslem i forsvar ga oss en velfortjent topp."

"Det er sørgelig, men jeg må nok skuffe deg" avbrøt Doktoren, "jeg frykter for at Hare har trukket det lengste strå. Han kan til og med ha utspilt dere, så og si. Da spillet kom til oss så jeg at ved et bord har Øst - Vest spilt fire spar dobblet med to overstikk hvilket gir 1190. Hos oss, hvor jeg satt Øst, spilte vi fem spar redoblet med scoren 1150...."

"Som kunne ha blitt 1550 hvis jeg hadde fått spillet" brøt Hai inn i en sår tone, han tenkte på sitt veddemål. "Men vi hadde uflaks, dette var det ene spillet i kveld hvor jeg var blindemann"

"Skift for neste runde" ropte turneringslederen.

"Vi skal møte Bedrøvlige Hare" sa Hai den Grusomme, "Husk på mitt veddemål, Doktor".

HAI MOT HARE: DUELL I PARTURNERING.

"Husk på , Doktor" sa Hai til sin makker idet de skiftet for siste runde ved den ukentlige parturnering hos Enhjørningene, "mot de to der må de siste tre spillene gi oss fire topper, ikke noe darligere" Bedrøvlige Hare og Fremtredende Fremmede satt allerede på Øst - Vest stolen da Hai den Grusomme og Doktoren inntok sine plasser.

"Acol, svak grand i alle soner, konge fra ess, konge" annonserte Hai.

"Avant Garde" berettet Hare stolt.

"Hvilket betyr" forklarte F.F., "at min makker liker å bruke alle de siste konvensjoner"

"Inkluderer det Lille Major?"forhørte Hai seg Håpefullt.

"Nei" sa F.F. og la ned sin store Havanna-sigar. "Jeg har gående et veddemål på 25 øre pr. poeng".

Kortene var snart ute av sine lommer. Som giver og med alle i sonen åpnet F.F. med en grand. Hai doblet. Hare redoblet og alle passet

<i>B.H.</i>	<i>Doktoren</i>	<i>F.F.</i>
♠ 5 4 3 2 ♥ 3 2 ♦ 7 5 4 3 2 ♣ 3 2	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;"> N W E S </div>	
	<i>H.d.G.</i>	
	♠ 9 8 7 ♥ A K Q J ♦ Q J ♣ A K 6 4	

"Jeg ventet ikke at du skulle la den stå" sa Hare nervøst idet han la ned hånden. "Du forstår, det var en Kock-Werner redobbling!"*

"Jeg kan se to injuriersøksmål i min krystallkule" hørtes Hai's glade røst, "en fra Kock og en fra Werner".

"Og hva gjør du med en god hånd etter en dobling" forhørte Doktoren seg.

"Han har bare dårlige kort. Ihvertfall ser de dårlige ut". Det var Hai idet han spilte ut fra sin hjerter.

Doktoren la tieren i første stikk og fulgte deretter hele tiden med sin høyeste hjerter. Spilleren la to spar fra bordet og ruter åtte fra egen hånd. Etter hjerteren kom kløver konge, Doktoren la knekten, et opplysende kort som sa noe slikt som:"Jeg liker fargen, men hvis du trenger damen er det bedre å prøve noe annet. Min høyeste kløver er knekten."

H.d.G. foretok opptelling. Spilleren hadde vist null og niks i hjerter og bare 2 poeng i kløver. Han måtte derfor ha 11 poeng eller deromkring i de andre to farger. Det så nærmest ut til at en rutersving var bedre enn et eventyr i spar hvor spilleren gjerne kunne ha en gaffel, kanskje ess, dame, ti eller ess, konge, knekt.

Det var også en annen måte å se det på. Etter meldingene burde Doktoren ha 6 eller 7 poeng. Hvor var de? Hvis han hadde ruter ess og spar dame ville enhver sving koste et

*

Fått navn etter to kjente svenske spillere og er en variant av SOS redobbling, men skal ikke brukes etter grand. Poenget med Kock-Werner redobbling er at melderer ber makker om å redde ham ut av situasjonen og lover fordelingsstøtte.

stikk. Men makker kunne like gjerne ha ess, ti, liten eller enda bedre konge, ti, liten i ruter. Hvis det var tilfelle ville en rutersving godspille et stikk mens det ennå var en inngang til å innkassere det. Etter å ha kommet til denne konklusjonen spilte Hai ruter dame.

På dette tidspunkt kan det hjelpe å se alle hendene:

♠ K Q J
♥ 10 9 8 7
♦ 10 9
♣ J 10 9 8

♠ 5 4 3 2	N	♠ A 10 6
♥ 3 2	W E	♥ 6 5 4
♦ 7 5 4 3 2	S	♦ A K 8 6
♣ 3 2		♣ Q 7 5

♠ 9 8 7
♥ A K Q J
♦ Q J
♣ A K 6 4

Spilleren tok sine ruterstikk ved å la bordets syver stikke håndens sekser. På blindemanns fjerde ruter kastet han en spar fra hånden og stillingen ble:

	♠ K Q	
	♥	
	♦	
	♣ 10 9	
♠ 5 4	N	♠ A 10
♥ 2	W E	♥
♦ 2	S	♦ Q 7
♣ 2		♣
	♠ 9 8	
	♥	
	♦	
	♣ A 6	

Den siste ruterer skviset Nord. Skilte han seg av med en kløver, ville spilleren kaste en spar og deretter vil kløvertøeren til tierer, damen og esset godspille syveren for det syvende stikk.

Doktoren var rasende: "Med hvert eneste kort signaliserte jeg spar" bebreidet han Hai. "Hver eneste gang tok jeg omsorgsfullt fram mitt høyeste...."

"Det ville overhodet ikke gjort noen forskjell" forsikret den Fremragende Fremmede etter å ha foldet ut slippet. "Ved de andre bordene har merkelig nok alle Nord-Syd par meldt og fått fire hjerter eller fått 170 poeng på tre hjerter. Så selv om" la han til, "en sparsving ville ha forpurret skvisen og betet meg, så ville det ikke fått noen følger for Deres poengutdeling"

"Der har du parturnering" fnyste Hai. "Om du går hjem eller blir betet gjør ingen forskjell, vi får den samme rene bunn. Det er et spill for...."

"Å, jeg synes parturnering er en morsom form for bridge" avbrøt Hare entusiastisk. "Den passer min stil."

Heldige tabber.

Siden B.H. var spiller setter jeg for oversiktens skyld ham på Syds plass i diagrammet. Hai og makker har i mellomtiden skiftet plass.

Dette var spill 7:

<i>F.F.</i>							
♠ A K Q 2							
♥ 4 3 2							
♦ J 10 9							
♣ Q J 2							
<i>H.d.G.</i>		<i>Doktoren</i>					
♠ 7 6 5 4	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td><td style="padding: 2px 5px;">E</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">W</td><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	E	W	S	♠ J 10 9 8	
N		E					
W		S					
♥ A 10 9 8 7 6		♥ Q J					
♦ 4 3	♦ A 7 6 5 2						
♣ K	♣ 9 3						
<i>B.H.</i>							
♠ 3							
♥ K 5							
♦ K Q 8							
♣ A 10 8 7 6 5 4							

Giver Nord. Alle i sonen.

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl	pass	4 gr	pass
5 ru	pass	5 sp	pass
6 sp	dobbl	6 gr	dobbl

Meldingene forsto jeg ikke mye av, men B.H. forklarte de finere detaljer for meg senere.

Hvis makker har tre ess vil han gå til syv grand, har han bare to, er seks kløver sikker. Hvis derimot makker har bare ett ess, hvilket han hadde, kunne fortsatt spillet gå i fem grand. Blackwood har innført en konvesjon nettopp til dette bruk. Den besto i å melde fem spar som så makker automatisk skulle omsette til fem grand.

Desverre var ikke F.F. kjent med denne variant. Og siden det var tilfelle kunne han ikke klandres for å melde seks spar, og ingen kunne klandre Hare for å flykte til seks grand.

Dobblingene hadde ingen særskilt betydning. Det var nærmest rutine å dobble Hare i en slem, det var skjeldent han fikk hjem tolv stikk i noe spill og lyden av dobbling øket hans forvirring.

Hai spilte ut hjerter ess fulgt av tieren.

Som vanlig tok Hare et bedrøvet overblikk over situasjonen og lurte på om seks kløver hadde hatt en mulighet uten hjerterutspill. Alt, var hans konklusjon, ville være avhengig av en kløverfinesse. Da han hadde nådd dette viktige stadium i sine drømmer, spilte han kløver dame.

"Du er inne på hånd". Makkers advarsel kom et tiendels sekund for sent.

B. H. trakk hånden hurtig vekk fra spar-treeren.

"En kløver fra hånden" insisterte Doktoren, som alltid er hardnakket tilhenger av loven.

"Nå, nå, Doktor" protesterte Hai i den sjokkerte tonen som brukes av den generøse natur som opprøres av noe så smålig. "Dette er en ferdighetsprøve, ikke en ta-hva-kan forestilling". Han vendte seg mot spilleren og sa innsmigrende: "Bare spill kløveren slik du vil. Jeg vil ikke drømme om å trekke fordel av...."

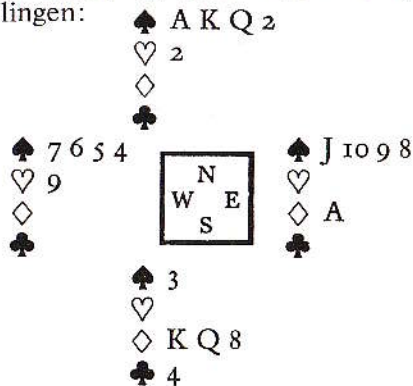
Å akseptere begunstigelser av Hai ble simpelthen ikke gjort, og B. H. svarte verdig: "Ellers takk, men jeg er vant til å betale for mine synder." Han la esset i kløver ned på bordet, så bestyrtet opp da Hai la ned kongen, og skulle til å peke på damen som lå adskilt fra de andre kortene. Hai prøvde seg en gang til: "Nei, nei, min kjære Hare. Du er ikke nødt til å legge damen. Du har allerede sonet hele straffen for å spille fra feil hånd. Spill som vanlig, helt vanlig, jeg ber deg."

Hare stoppet opp, et offer for tvil og forvirring. Å kaste bort damen hvis han ikke var nødt til det ville være tull. Så unaturlig. Men hvorfor var Hai så forekommende? Han hadde tilbydd seg til å slå et strek over straffen. To ganger hadde han henvendt seg til ham med "Min kjære Hare." Det lå noe under her.

Høflighet til overmål. Dette her var skal-skal ikke. Mens han vurderte situasjonen hadde Hare dradd ettertenksomt på sin sigarett og Hai avbrøt hans meditasjon ved å tilby fyr. Det avgjorde saken. Høflighet kan drives for langt. Han kunne ennå ikke se noen grunn til å ofre damen, men Hai så ut til å være helt desperat etter å hindre ham i å gjøre det. Derfor måtte det gjøres. Års erfaring hadde lært ham at det som var godt for Hai var dårlig for ham selv og omvendt.

Etter kløver ess spilte han en liten til knekten, deretter toeren. Siden han befant seg så beleilig på hånden begynte det å demre for ham at å sake bort den damen faltt heldig ut.

Han fortsatte med kløveren, bordet fikk legge ruter, og med fem kort igjen var stillingen:

På den siste kløveren saket Hai en spar og det var bordets tur. B.H.'s oppmerksomhet hadde vært ute på vandring igjen, så han skvatt til: "Hva? Bordets tur? Beklager. Toeren takk."

"Hvilken toer?" spurte F. F. "Den nærmeste tommelen din, naturligvis" svarte Hare irritert. Det var jo klart at en toer var like god som en annen. Alt dette flisespikkeriet var virkelig anstrengende.

"Min tommel er like langt fra den ene som den andre" påpekte F. F. med et smil.

"Åh, jeg synes ikke det" Hai brøt inn med sin fløyelsstemme, han så ut som en Machiavelli. "Din tommel er åpenbart nærmere hjertertoeren, og det tror jeg, er det kortet som din makker har forlangt". To ganger i dette spillet hadde Hai forsøkt, men mislyktes i å sette en felle. Hare var blitt uhyre vaktstom. Hans lange, følsomme nese vibrerte av mistro. Ørene rykket til av mistenksomhet og Hai, som kunne lese ham som en bok, var sikker på at nu ville han svelge agnet med søkke og snøre og gjøre motsatt av det som ble foreslått. Hare fortalte meg senere i all fortrolighet: "Når H.d.G. setter igang sin Lille Lord Faunteroy-forestilling, kan du være sikker på at en kjeltringstrek er under oppseiling. Siden han var så oppsatt på at jeg skulle kaste min hjerter, hadde jeg bestemt meg for å sake en spar. Men som du så, før jeg kunne fått beveget en muskel, hadde min makker fjernet den lille hjerteren. Men naturligvis, han kjenner jo ikke Hai slik som jeg gjør." Og det var riktig, til å være så svær en kar hadde F.F. vist en forbausende raskhet. Jeg trodde et øyeblikk at Hai, som så ond på ham, ville reise innvendinger. Men før han kunne få gjort det, hadde doktoren, med en

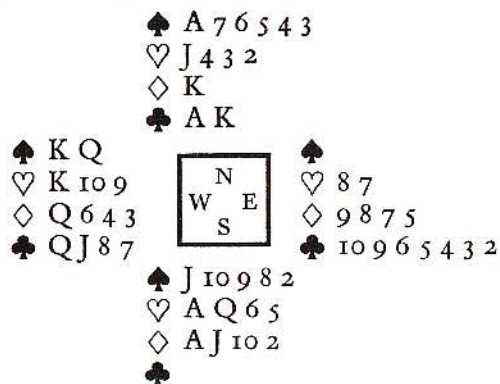
høylytt sidebemerkning om en eller annen som skulle være så smart, kastet en spar og alt var over.

Ingen var mere overrasket enn Hare da spartoeren tok det siste stikket. Dog var han ingen skadefro vinner som vendte seg rent sympatisk mot doktoren: "Opp med humøret, Doktor. Vi gjør alle tabber iblandt. Jeg har alltid sagt at avkastene er bridespilletts vanskeligste del."

Hare slår til igjen.

Jeg var nysgjerrig etter å se hva som ville hende i det siste spillet. Det hadde jeg sett tidligere på kvelden da Hai, som jeg bakspilte den resterende del av turneringen, hadde fått en utilkommelig plass ved et hjørnebord.

Dette var spillet:

Giver Vest. Nord - Syd i sonen.

Vest hadde åpnet med en grand og sluttkontrakten ble seks spar hos Syd.

Utspillet kongen i spar tok spilleren med esset, inkasserte ruter konge, esset og kløver konge som han selv saket to hjerter

på. Deretter satte han inn Vest med en trumf.

En ruter fra Vest rett inn i spillerens gaffel tillot to hjerteravkast på bordet, men det var ikke nok til å berge kontrakten. Han måtte forsatt ta den tapende hjerterfinesse. En bet. Tydeligvis hadde det samme skjedd ved de andre bordene, og det var alment vedtatt av de mest eminente Enhjørninger at kontrakten ikke lot seg vinne.

Meldingene ved Hai's bord viste at Hare, som hadde spandert lange timer for å lære seg alle de siste konvensjonene, ikke hadde til hensikt å gå glipp av en eneste en.

<i>H.d.G.</i>	<i>B.H.</i>	<i>Doktoren F.F.</i>
1 gr	2 kl	pass 4 sp
pass	6 sp	

F.F. forklarte at Hare's to kløver over Hai's en grand var en modifisert ASTRO-konvensjon som tilsvarte en opplysende fordelingsdobling med styrke i en eller begge majorfarger.

Utspillet ble nok en gang trumf konge. F.F. stakk den og tok for ruter konge. Jeg trodde at nå skulle jeg få se en repetisjon. Men i neste stikk introduserte spilleren en variasjon. Han stjal kløver ess på hånden. På ruter ess saket bordet en hjerter. Ruter knekt ble dekket av Hai og spilleren stjal. Så tilbake til hånden ved å stjele kløver konge. Ruter ti ga et nytt hjerteravkast hos blindemann. Nu var eliminasjonen komplett. F.F. spilte seg fri med en trumf og kunne forlange resten.

"Den eneste minusscore på vår side" sa Doktoren sorgmodig etter å ha brettet ut slippen.

"Kanskje ingen hadde tenkt på å bruke vår versjon av ASTRO-konvensjonen" foreslo Hare.

TROLL MOT NISSER

"Dette skulle bli en god kamp å bakspille, totalt forskjellige spillestiler" hørte jeg en Griff si til en annen idet vi gikk inn i Griffenes spillesal for å overvære den årlige kamp mellom Troll og Nisser.

"Sant nok", samtykket hans ledsager. "Men jeg tror Nissene er litt bedre stilt. Et bemerkelsesverdig vanskelig lag å spille mot".

"Kanskje", sa den første Griff. "Men ikke undervurder Trollene. De er ikke så grønne som de ser ut til. Full av overraskelser. Jeg har sett dem trekke flere kaniner opp av hatten før".

Kampen ble utsatt. To av spillerne, en fra hvert lag som skulle reise sammen, hadde kommet for sent til toget, og det gikk ikke flere tog den dagen.

"Kanskje to av dere, mine herrer, vil komplettere lagene?" spurte kapteinen for Trollene. Hai den Grusomme bukket. Han antok naturligvis at invitasjonen vesentlig var adressert til ham selv. Han prustet elskverdig og svarte: "Det ville ha vært en stor fornøyelse, men jeg har plassert noen små moderate veddemål på Deres motstander, så det er nok bedre De spurte noen annen..., min venn Bedrøvlige Hare, kanskje..

Det kom en rumlende bølge av misnøye, til og med rop om "skam deg" fra Griffene som hadde veddet på Trollene. Hai skyndet seg å legge til:

"Min venn går ikke for å være noen dyktig teknikker, men hans...hm... inspirasjon, hans flaks må bli sett for å bli trodd og selv da...."

Trollene ventet ikke for å høre mere. "Vi har den største tiltro til hell" erklærte deres kaptein og strålte mot Hare. "Hvis De vil gjøre oss den ære vil vi bli meget takknemlige"

Hare takket beredvillig. Hai, som hadde invitert seg selv til å spille for Nissene, aksepterte elskverdig invitasjonen.

Første spill fastsatte et mønster som kom igjen, om enn i forskjellige variasjoner, flere ganger den kvelden.

Dette var spillet: *B.H.*

♠ K Q
♥ K J
♦ 10 6 5 4 2
♣ 9 7 5 4

H.d.G.

♠ 10 9 7 6 5
♥ 5 4 3 2
♦ K J 3
♣ 6

Nissen

♠ 8 4 3 2
♥ 10 9 8 7 6
♦
♣ Q J 10 8

Trollet

♠ A J
♥ A Q
♦ A Q 9 8 7
♣ A K 3 2

Giver Syd. Ingen i sonen.

Trollet gav og åpnet med to grand. Alle passet og Hai's utspill ble en spar.

Bedrøvlige Hare holdt nesten på å gå fra konseptene da han oppdaget hva som hadde skjedd.

"Gode Gud" utbrøt han. "Vi har sannsynligvis gått glipp av en slem. Jeg hørte ikke at du sa noe, og jeg trodde det var Vest som ga. Jeg har en kjempehånd mot en to grand-åpning. Snakk om uflaks."

"Det er delvis min feil" vedgikk Trollet

generøst. "Jeg ser at mappens Giver er plassert ovenfor Vest. Jeg må ha kommet bort i mappen da jeg ga deg den firkløveren." Han fikk sammen nøyaktig 8 stikk." "Med 33 poeng tilsammen og ypperlig tilpassing i to farger" hånet Hai, "Skulle det ikke være nødvendig med en firkløver for å greie en delkontrakt". "Merkelig spill" påpekte klubbens Senior Bakspiller. "Det er ikke utgang i kortene, og allikevel er det vanskelig å unngå en slemmelding. Jeg lurar på hva kontrakten vil bli ved det andre bordet. Seks ruter eller kanskje seks kløver?"

Nissene slår igjen.

Det andre laget slo grusom tilbake ikke lenge etterpå. Jeg satt bak Nissen og lar ham være Syd. Han ga og åpnet med en spar:

H.d.G.

♠ K 5
♥ J 10
♦ K J 10 7 6 5 2
♣ J 10

Trollet

♠ A 4 3 2
♥ K Q 5 2
♦ Q
♣ K 6 3 2

	N	
W	E	
	S	

B.H.

♠ Q J 10 7
♥ A 4 3
♦ A 9 4
♣ A Q 5

Nissen

♠ 9 8 6
♥ 9 8 7 6
♦ 8 3
♣ 9 8 7 4

Giver Syd. Øst - Vest i sonen.
Meldingen:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 sp	pass	2 ru	dobl
pass	3 ru	pass	3 gr

Nissen spilte ut en ruter og Hare, som støttet seg til en sparfinesse for det niende stikket, gikk 3 betar.

"Gratulerer makker. Du bløffet dem ut av en stående slem. Men hva med deg?" klukket Hai og så på B.H. "Siden dere ikke kunne greie mere enn en delkontrakt med 33 poeng i forrige spill, var det ikke litt for ærgjerrig å satse på utgang nå med bare 31 poeng?"

"Jeg måtte åpne" sa Nissen, han var i et sprudlende humør. "Jeg trodde vi spilte Baccarat og alle disse nierne og åtterne gikk meg til hodet."

"Var min melding virkelig så dårlig" spurte Hare og appellerte for sympati.

Men selv Senior Bakspiller, berømt for sine presise meldinger etter spillets avslutning, fant det vanskelig å forslå en meldeserie som kunne føre til en brukbar utgang, for ikke å snakke om slem.

En skammlig bløff hadde lyktes, og det var alt som var å si. Et dårlig spill for poengjegere. Hare strammet musklene og svor på hevn. Han følte seg beskjemmet, ydmyket og fornedret. Å bli seende ut som en tåpe på grunn av denne Nissen var ille nok. Men å måtte tåle hånlige bemerkninger og spott av Hai den Grusomme var uantakelig.

I henhold til tradisjoner som stammet fra de gamle druider skiftet spillerne plass etter 8 spill. Ikke lenge etter avbrøt skjebnen Hare's forpinte tanker ved å gi ham:

♠ A Q 10 2
♥ A 10 2
♦ A Q 10 6
♣ A 2

Med fordelaktige soneforhold nok en gang åpnet Nissen som giver med en grand. Syd og Vest passet. Bedrøvlige Hare's pupiller trakk seg sammen av ren mistenksomhet der han prøvde å lese Nissens tanker.

Var han ute med revestreker igjen? Var denne grandmeldingen et nytt uforskammet forsøk på bløff? Han ville nok snart finne det ut. Dobler!

Nissen passet. Trollet meldte fire hjerter. Skjelvende av opphisselse var Hare nå klar til mord. Han hadde et klart bilde av de fire hender, og det var virkelig et strålende syn. Uten tvil hadde Nissen prøvet seg med en bløff igjen. Hvis Trollet hadde nok til å hoppe til fire hjerter, måtte det være en store slem innenfor rekkevidde. Han kunne se 7 eller 8 stikk i hjerter, 3 eller 4 i en majorfarge ved å gjøre plass til en konge eller lignende på makkers hånd samt to esser for å være dobbelt så sikker.

For å forsikre seg om at trumffargen virkelig var solid, anvendte Bedrøvlige Hare seg av Culbertson's store, frie fem grand. Trollet meldte syv hjerter som seg hør og bør, men så litt forbauset ut da Øst doblet. Hele spillet var:

	<i>B.H.</i>					
	♠ A Q 10 2					
	♥ A 10 2					
	♦ A Q 10 6					
	♣ A 2					
<i>H.d.G.</i>		<i>Nissen</i>				
♠ J 7 6 5	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">W E</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	♠ K 9 8 4	
N						
W E						
S						
♥ 3		♥ J 5				
♦ 3		♦ K 9 8 7 5				
♣ J 10 9 8 7 6 5		♣ K Q				
	<i>Trollet</i>					
	♠ 3					
	♥ K Q 9 8 7 6 4					
	♦ J 4 2					
	♣ 4 3					

Giver Øst. Nord - Syd i sonen.

Meldingene:

	Syd	Vest	Nord
1 gr	pass	pass	dobbl
pass	4 hj	pass	5 gr
pass	7 hj	pass	pass
dobbl --			

Hai startet med sin single trumf og Trollet, etter å ha vunnet på hånden, så seg om etter en utveg til å få en liter ut av en halvlitersflaske. Han var sikker på at til denne kontrakten var det ikke nok med fire esser. Det var nok behov for et par til. En brennende lyst til å prøve litt hokus pokus i ruter kom over ham, å ta ut esset og deretter spille liten mot hånden i det håp at Øst vil ligge unna slik at knekten fikk stikket. Men ville han? Det var jo et gammelt knep. Dessuten, selv om det gikk ville det ikke løse hans problemer. Ideen ble fort forkastet, men den gav ham en ny. Hvis Nissen var for slø til å falle for triks i ruter, var han kanskje like mistroisk ovenfor lurerier i spar.

Han håpet på det beste og spilte en spar til esset og deretter toeren.

Nissen så mistroisk på ham ut av hjørnet på sine små stikkende og sorte øyne og tenkte dypt. Dette var sikkert et stykke dobbeltløpet bedrageri. Hvis han gikk opp med kongen og spilleren hadde en singelton opprinnelig, ville det koste et stikk. På den annen side, hvis han la liten og spilleren hadde startet med knekten og treeren, ville det koste to stikk. Kongen ville bli fanget og godspille tieren på bordet.

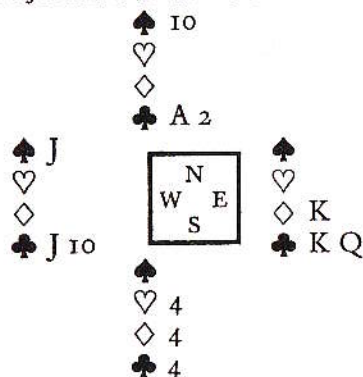
For å ta den sjansen som var størst gikk Nissen opp med kongen. Trollet stjal, gikk inn på bordet med trumfess, kastet en kløver på spardame og tok deretter for

ruter ess som ble etterfulgt av sekseren.

Nok en gang fant nissen seg i et pinefullt dilemma. Prøvde Trollet seg på det samme knepet eller hadde han knekten denne gangen?

Det var lite sannsynlig, resonerte han, at spillerens ruterbeholdning var J2 for da ville han sikkert ha saket sin eneste taper i den fargen på damen i spar. Kløveravkastet var bare naturlig hvis han hadde en dobbelton eller 4 kløver, hvilket plasserte ham med 1 eller 3 ruter. Å gå opp med kongen nå ville være å gi bort et stikk hvis spilleren hadde singel ruter, mens 3 ruter hos spilleren gjorde at det ikke var noen hast. Var spillerens fordeling 1-7-1-4, ville et påspill av kongen være katastrofalt. Vest's knekt ville falle under damen og tieren gi nok et kløveravkast. Etter å ha tenkt ut dette, la Nissen en liten.

Knekten fikk stikket og Trollet tok for seg av sine hjerter. For den siste ble stillingen:

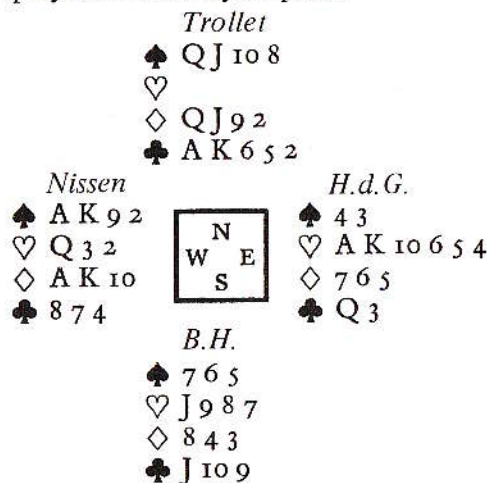

Hai måtte sakte en kløver for å holde sparknekt, Trollet kastet den verdiløse spar ti fra bordet, og det ble nissen's tur til å føle presset. Han beholdt kløveren, og håndens ruter fire ga det trettende stikk.

Hare tvilte aldri på at kontrakten ville gå hjem. Hans eneste kommentar var at siden det ikke ble gitt poeng for honnrører i turneringsbridge, hadde han motstått fristelsen til å melde syv grand.

"Enkelte ganger" la han til, "er det sikrere i fargekontrakt".

I det siste spillet før halvtid tok Bedrøvlige Hare opp en trøstesløs samling og hans interesse dalte fort. For å sette ham i rampelyset får han Syd's plass:

Giver Vest. Alle i sonen.

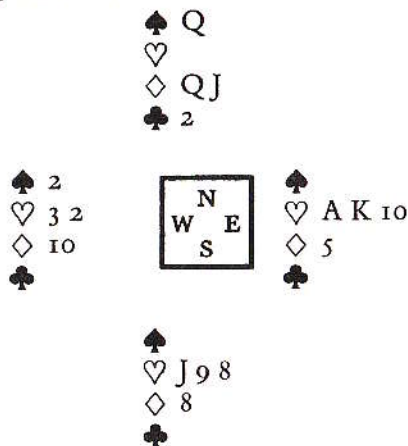
Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	2 kl	2 hj	pass
3 hj	pass	4 hj	

Trollet brukte kløver konge på Hare's utspilte knekt og fortsatte i fargen. Hai stjal den tredje kløveren og angrep straks trumfen. Da Nord viste renons tok han en dyp og intens rådslagning.

To stikk var allerede tapt og ennå hadde han en trumf- såvel som en rutertaper.

Etter å ha bestemt seg spilte Hai fort og fortrøsningsfullt. To runder spar og en sparstjeling ble fulgt av to omganger ruter og en ny spar. Dette var situasjonen med 4 kort på hånden:

Hai stjal bordets siste spar med trumfesset og Hare, idet han nærmest lyste av selvsikkerhet, understjal.

Hai snøftet sint. Nissen stirret truende.

"Ingen spar, makker" spurte Trollet høflig. "Spar?" gjentok Bedrøvlige Hare som om han hørte ordet for første gang. "Nei, jeg har ikke spar.... Jeg...a...". Stemmen ble svakere og den siste del av setningen kunne ikke høres.

Hai la fram ruter fire. Uten den understjelingen i forrige stikk hadde kontrakten vært sikker. Med bare trumf igjen kunne Hare ikke ha unngått å vinne stikket og måtte spille opp mot spillerens K 10 i trumf.

Som det nå ble fikk Trollet stikket for ruter dame, og Bedrøvlige Hare vant det fjerde stikk for sin del med trumfknekten. Flere bakspillere klappet. Alt Hare sa, og

det med nedslåtte øyne, var: "Bekalger, makker."

Etterpå fortalte han meg: "Det er ikke rettferdig, vet du. Først sitter jeg i transe flere minutter i strekk for deretter spille med toppfart. Det bringer en ut av fatning. Men jeg trodde virkelig at Hai hadde spilt hjerter ess fra hånden. Jeg ville da vel ikke kaste bort en trumf med forsett, ville jeg? Allikevel kostet det oss ikke beten, og det er det som teller."

TROLL MOT NISSER(II)

Ved halvtid hadde Trollene en brukbar ledelse over Nissene. Kjennere hevdet imidlertid, at Nissene var teknisk overlegne og ville triumfere til slutt.

"Teknikk er ikke alt" advarte en fremtredende bakspiller. "Som dere selv har sett har Trollene gode makters beskyttelse. Bare tenk på at de valgte Bedrøvlige Hare som erstatter for deretter å høste stor belønning av hans mistak. Kan dere skjønne at hver gang han plumper i med begge bena, og det er fem ganger av seks, kommer han opp igjen sprengfull av poenger. For en flaks!"

"Du tror da vel ikke på hell?" protesterte en ung og glødende vitenskapsmann som sjelden feilet på en kalkulasjon borte fra brigebordet."

"Naturligvi ikke" svarte bakspilleren. "Vi får alle stort sett de samme kortene - bortsett fra at noen av oss får noen virkelig elendige kort. Ta meg, for eksempel,...."

Resten av setningen gikk tapt idet spillerne returnerte og tilskuerne ilte til sine plasser. Fra min fordelaktige plass mellom Trollet og Hai den Grusomme kunne jeg se:

N			
W		E	
	S		

♠ 4 3
♥ 8 6 5
♦ J 10 9 8
♣ 7 6 5 4

Trollet

♠ 7
♥ A K
♦ A K Q 4 3 2
♣ K Q J 10

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 sp	pass	3 ru	pass
3 hj	pass	4 ru	pass
4 sp	pass	4 gr	pass
5 hj	?		

Ved dette tidspunkt befant Trollet seg i et dilemma. En storeslem så ut til å være åpenbar. Men i hvilken farge? Hvis makker hadde en dobbelton i ruter burde syv kunne bli en ypperlig kontrakt, syv grand til og med bedre. Men Hare's meldinger antydte 10,11 eller kanskje 12 kort i majorfargene. Han kunne til og med være renons i ruter. På den annen side kunne syv kløver by på den beste sjansen. Makker hadde lovet esset og kunne ha A x eller til og med A x x. Men hvordan kunne han finne ut det nå? Trollet ga beklagende opp tanken på å eksperimentere med en ny farge på sekstrinnet og trøstet seg med å melde seks ruter.

"Undskyld meg" sa Hai og snøftet søtt, "Men jeg har ennå ikke meldt."

Trollet ble først sittende der forbløffet, så kom det over ansiktet hans en dyp, grønn farge. Hare, en autoritet på lovene siden han så ofte må betale straffen for å overtre dem, trøstet sin makker: "Sannsynligvis vil vår venn passe allikevel, og da er det ingen straff. Ingen grunn til engstelse."

Men også Hai den Grusomme kjente lovene. Han skyldte sin makker og laget, som han forklarte siden, å undersøke situasjonen taktisk. Derfor var han moralsk forpliktet til ikke å passe. ellers ville det ikke bli noen straff.

"Dobblen" sa han fast og fortsatte med å resitere lovens paragraf 31 (c) (ii). I tilfelle detaljene ikke var klare pekte Hai på at

Trollet kunne forandre sin melding til hva som helst, men at hans makker var utelukket fra å delta i det videre meldingsforløp.

Trollet så et øyeblikk eller to noe bekymret ut. Så lysnet han tydelig opp, det hadde gått opp for ham at hans skjodesløshet hadde løst, som med et trylleslag, et uløselig problem. Han kunne nå melde syv kløver uten å frykte konsekvensene. Makker ville uten tvil bli perpleks, men siden han ikke kunne avgi noen melding, var det ingen ting han kunne gjøre, unntatt å skjære tenner.

Dette var alle hender:

	<i>B.H.</i>					
	♠ A K J 6 5 2					
	♥ J 10 9 3 2					
	♦ 5					
	♣ A					
<i>Nissen</i>	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	<i>H.d.G.</i>	
N						
W E						
S						
♠ Q 10 9 8		♠ 4 3				
♥ Q 7 4		♥ 8 6 5				
♦ 7 6		♦ J 10 9 8				
♣ 9 8 3 2		♣ 7 6 5 4				
	<i>Trollet</i>					
	♠ 7					
	♥ A K					
	♦ A K Q 4 3 2					
	♣ K Q J 10					

Mot syv kløver spilte Nissen ut en liten hjerter. Trollet trengte bare å stjele en ruter på bordet for å kassere inn den mest opplagte av storeslemmer.

"Hadde du bare spilt ut en trumf" ropte Hai forpint.

"Jeg antok naturligvis" svarte Nissen en

tanke skarpt, "at din dobbling ba om et hjerterutspill."

Etter å ha studert kortfordelingen ristet Trollet på hodet. "Et kløverspill" sa han, "kan ikke gjøre noen forskjell. Etter å ha trukket ut trumfen og spilt mine to topper i hjerter - for å se om damen faller - prøver jeg ruterer. På den tredje ruter vil Vest bli skviset i majorfargene. Kvitter han seg med hjerter dame gir ham meg 3 hjerterstikk på bordet. Slipper han en spar vil damen falle etter den uungåelige finesse og hele fargen er godspilt. Dette er ren automatikk og jeg kan ikke spille på noen annen måte."

Hare i rampelyset.

Før neste spill konsulterte Trollet en gammel plansje med merkelige symboler, og etter å ha mumlet fram noen mystiske besvergelses skiftet han plass med Bedrøvelige Hare som igjen kom i det brennende rampelys.

	<i>Trollet</i>					
	♠ K Q					
	♥ Q 8 7					
	♦ Q 10 9					
	♣ A K 10 9 8					
<i>Nissen</i>	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	<i>H.d.G.</i>	
N						
W E						
S						
♠ 2		♠ J 8 7 6				
♥ A K J 10 9		♥ 5 4 3				
♦ A 8 7 6		♦ 5 4 3				
♣ 7 3 2		♣ Q J 6				
	<i>B.H.</i>					
	♠ A 10 9 5 4 3					
	♥ 6 2					
	♦ K J 2					
	♣ 5 4					

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl	pass	1 sp	2 hj
2 gr	pass	3 sp	pass
4 sp	pass	pass	dobl

For å være rettferdig ovenfor Nissen må det sies at hans dobling var en ren rutinesak. Hare fant vanligvis en måte å gå bet på og det var derfor rett og riktig å doble ham. Det var ikke noe ondsinnet som lå bak.

Nissen spilte ut hjerter konge og Hare la falskt med sekseren. Hjerter ess fulgte, deretter ruter ess og til slutt en tredje hjerter til bordets dame. Hare kastet en liten spar fra hånden og strakte seg mot bordet.

”Du er inne på hånden” advarte Trollet.

”Nei da” sa hans makker, ”det var blindemanns dame”

”Riktig, men du trumfet den ” påpekte Trollet. ”Kontrakten er fire spar”

”Hva? Spar? Åja, naturligvis. Beklager meget, makker, men du burde virkelig ha plassert trumfen til høyre. Det gjør vi alle her, det blir så lett forvekslinger ellers”.

Bakspillerne sympatiserte. De viste hvor avhengig Hare var av vanen. Dessuten var han ikke vant til å være spiller. Når han hadde en majorfarge ble kontrakten som regel plassert i grand, og når han meldte grand ble sluttkontrakten som regel lagt i en majorfarge.

Trollet ba om undskyldning for sin tankeløshet, men Hare var ikke blitt brakt ut av fatning i noen nevneverdig grad. Han spilte trumf konge fra bordet, deretter damen. Nissen skilte seg av med en spar, mindre avslørende avkast enn et rødt kort som kunne ha blitt lagt merke til.

”Det hadde ikke noe å si allikevel” pludret Hare, resten er mitt og ....”

”Du forlanger altså resten” kom det lynsnart fra Nissen, ”og jeg tviler ikke at du kjenner paragraf 72 i loven, siden du ser ut til å kunne hele lovverket utenat”. Den sarkastiske tone, hengeleppene og det vonde glimtet i øynene viste at han fortsatt led ved tanken på det foregående spill.

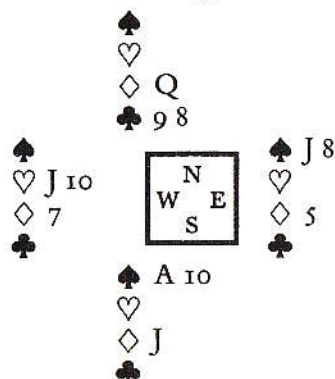
”Ja visst,” Hare ga overlegent svar på tiltale. ”Jeg må ikke ta noen finesser eller trekke trumf, selv om jeg naturligvis vet at knekten fortsatt er ute og jeg....”

”Nei, nei” avbrøt Hai alarmert. ”Naturligvis kan du trekke trumf. Selvfølgelig kan du det. Det er bare det at du må fortelle hvordan du vil spille.”

”Og det var det jeg skulle til å gjøre idet du avbrøt meg” sa Hare.

Jeg vil stjele kløveren, selv om jeg ikke trenger det da jeg ikke har noen tapere allikevel. Jeg prøvde bare for å spare tid.” Hai forsøkte seg ved å legge kløver knekt og dame på esset og kongen, men Hare var ikke i humør til å ta imot gaver. Han så utfordrende på Hai og stjal kløvertieren, spilte ruter konge fulgt av knekten til bordets dame.

Stillingen med tre kort igjen ble:

"Og nå når jeg har bare trumf igjen" fortalte Hare og spilte sin siste ruter, "kan jeg kanskje få lov til å bruke dem". Mens han snakket tok han spar ess fra hånden og løftet det opp i luften. Trollet greide å stoppe ham ved å fortelle at det var bordets tur til å spille.

Og så, mens han smatt fra fadese til fadese, utførte Hare en dobbelt Grand Coup.

"Allfa II" sa Hai bittert, "kan ingen beskyldte ham for å ha gjort det med vilje".

Flere enkle spill fulgte, og det var ikke bra for et lag som trengte svingspill. Etter en rundpass forslo Nissen gulasj. "Vi stokker ikke kortene" sa han, "og vi deler de ut tre og tre. Det vil bli morsommere og har de samme konsekvensene for begge lag."

Gulasjen med sin ville fordeling ledet snart til unormale meldingsforløp som ga stor sving.

Jeg satt nå mellom Hai og Hare og prøvde følge med deres vibrasjoner etter som meldingene aksellerte inn i slemsonen.

H.d.G.

♠ A 6 5 4 3 2	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>W E</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	W E	S
N				
W E				
S				
♥				
♦ K Q J 5 4 3 2				
♣				

B.H.

♠ K
♥ A 3 2
♦ A 10 9 8 7 6
♣ A 3 2

Giver Nord. Øst - Vest i sonen.

Trollet, som satt Nord, åpnet i gunstig sone med tre hjerter. Nissen meldte tre spar og Hare, som kjente på seg at noe stort lå foran ham, kom med den avventende meldingen på fire ruter. Hai hoppet direkte

til seks spar hvorpå Trollet avslørte en toseter ved å melde syv kløver. Etter en dobling av Nissen prefererte Hare med syv hjerter, Hai gikk i transe. Fram til nå har meldingene gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
3 hj	3 sp	4 ru	6 sp
7 kl	dobl	7 hj	transe

Hare skalv av opphisselse. Og jo lengre Hai tenkte jo mere skalv Hare. Det var klart at Hai lurte på å melde syv spar, og hva kunne være mere oppmuntrende enn å spille mot storeslem med tre ess og trumf konge? Hare strøk varsom kongen og lurte på om det kunne vinne et stikk når det var plassert etter esset. Plutselig mistet han kortet og det falt ned på bordet med billedsiden opp. Hai hadde ikke lengre noe problem. Det hadde vært klart hele tiden at makker ikke hadde ruter, men gulasjer er notorisk foræderiske og det var mulig at det fantes en taper i trumf. Med kongen allerede på bordet var det ingen grunn til engstelse. Fortrøstningsfull meldet han syv spar.

Hare, ikke bedrøvelig lenger, doblet i sinne og Hai redoblet prinsipielt om ikke annet for å vise forakt for sin motstander.

Nissen aksepterte spar konge som utspill og betraktet blindemann tankefullt. Dette var de fire hender:

♠ A 6 5 4 3 2	<table border="1"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>W E</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	W E	S	♠ Q J 10 9 8 7 6
N					
W E					
S					
♥	♥ K 5 4				
♦ K Q J 5 4 3 2	♦ Q 10 9 8 7 6				
♣	♣ Q 10 9 8 7 6				

♠ K	♠ Q J 10 9 8 7
♥ A 3 2	♥ K 5 4
♦ A 10 9 8 7 6	♦
♣ A 3 2	♣ K J 5 4

I trumfstikk, lo på krysstjeling og kløverkonge, som ble godspilt, var alt spilleren klarte å få sammen. En bet.

”Merkelig hånd” observerte Senior Bakspiller, ”med hvilket som helst annet utspill er kontrakten utåpelig. Spilleren får for kongen i den utspilte farge og 12 stikk på krysstjeling. Syd må følge farge hele tiden. Bare når spilleren tar ut sin fjerde kløver, og det er i det trettende stikk, kan Syd stjele. Spar konge er da hans siste kort og faller for esset.”

”Hvem sier at forbrytelser ikke lønner seg?” spurte Nissen.

BAKSPILLERNE DRAR I KRIGEN

”De som gjør det rette og taper kan ikke tilgi sine overmenn som gjør det gale og vinner. Det er grunnen til at de mest baktalte spillere ved bridgebordet er de langmodige poengplukkere”

Taleren var Vandrer, pingvinen, som innehar den samme honorære posisjon hos Enhjørningene som Oscar, vår Senior Bakspiller, holder hos Griffene.

Vandrer har fått sitt tilnavn ”Pingvinen” like mye på grunn av sitt utseende som sin måte å være på. Effekten av et lite hode, kort hals og armer som hadde en forbausende likhet med luffer, ble forstørret av et mørkt, orange slips, strikket av silke samt et stort, hvitt skjortebryst. En rolig, stø gange av den vaggende type med tillegg av en pompøs måte å snakke på kompletterer personaliteten av bridgespillets mest respekterte bakspiller.

Over et bord med østers og champagne en kveld hos Griffene framstilte Vandrer sin teori om suksess i bridge.

”Teknikeren” sa han og holdet fram glasset, ”er mannen som vet nøyaktig hva som skal gjøres i det øyeblikk han har gjort noe annet. Gi meg den heldige spiller, han som kommer fram til målet uten å vite hvorfor, hvordan og hvorledes, ofte på tross av sitt bedre vitende. Ta deres Hare....”

”Nei, nei. Du kan ta ham” sa Oscar for spøk. Naturligvis ville ingen foreslå noe slikt for alvor, men Vandrer, som nå var kommet halvveis på sin andre flaske Krug, ble dumdristig.

”Så klart” svarte han med et dypt bukk, ”Jeg aksepterer utfordringen.”

Og det ble opprinnelsen til kampen mellom

to av vår tids fremste bakspillere. Oscar var en trofast tilhenger av det umuliges kunst og valgte ut Hai den Grusomme som sin makker. Å møte et slikt formidabelt par i spann med Bedrøvelige Hare så ut som uansvarlighet, ja det var den rene galskap.

Neste dag da virkningen av champagen ikke lenger formørket hans vurderingsevne, advarte jeg ham mot å utfordre skjebnen. Han lot seg ikke forstyrre. Sikkert nok følte han at han hadde satt seg selv i en taktisk og psykologisk sett uangripelig posisjon. Å tape med Hare ville ikke være noen skam. Å vinne med ham ville være en triumf. Og det faktum at han hadde utfordret Oscar og Hai med en slik makker var bare et sikkert bevis på hans egen fortrefelighet. Komme hva komme ville, kampen var nødt til å øke hans prestisje og forstørre hans ego, og hva mere kunne en bakspiller ønske seg her i livet? I sitt stille indre var Vandrer sikker på at han hadde taket på Oscar. "Etter alt" fortalte han meg i all fortroenhet, "klasse må røpe seg og jeg ser bedre bridge enn han gjør".

Veddemålene ble inngått ganske livlig med oddsene 2 mot 1 i Vandrer's disfavør. Hare var stolt over å bli tatt ut til representere klubben, det var det han var blitt fortalt, og tok ivrig imot et hvert veddemål. Hans liste tok opp to hele sider i en notisbok av sort skinn. Notisboken forlot ham ikke før den ble glemt igjen i en drosje på veg til kampen.

Hare ventet ikke å vinne naturligvis, han var selv den første til å innse at Hai var hans overmann og at Vandrer ikke snakket noe bedre for seg enn Oscar. Han tok opp anti-Hare veddemål omtrent på samme

måte som Englands Bank kjøper opp pund i New York når det er ute i hardt vær.

H.d.G. vinner første runde.

En mengde tilskuere var samlet hos Grifene allerede fra starten og jeg var heldig som sikret meg en plass ved Vandrer.

Dette var første spillet:

<i>Pingvinen</i>	<i>Oscar</i>	<i>B.H.</i>			
♠ A 8 7 6 5 4 ♥ K 4 ♦ K Q 3 ♣ 4 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	♠ J 10 9 3 ♥ 3 ♦ A J 10 9 ♣ A Q 10 9
N					
W E					
S					
	<i>H.d.G.</i>				

Giver Syd.

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 hj	1 sp	2 hj	4 sp
pass	pass	5 hj	5 sp

Oscar spilte ut hjerter ni. Hai gikk opp med esset og returnerte kløver to til Oscars sekser og blindemanns nier. Spar knekt ble spilt fra bordet og da Hai la lavt tok Vandrer en pause for å få en oversikt over mulighetene.

Han hadde råd til å tape et trumfstikk, men ikke to. Skulle han la knekten løpe eller gå opp med esset? Esset Fulgt av en ny spar ville vinne hvis trumfen satt 2-1 eller Nord hadde en honnør singel.

Men på den annen side, hvis Hai satt med både kongen og damen, ville påspill av esset bli fatalt.

Etter meldingene burde det være sikkert at Hai hadde en av sparhonnørene, og hvis andre ting var likegyldige ville Vandreren utvilsomt la knekten gå. Men andre ting var absolutt ikke likegyldig. Denne kløvertøeren som gikk rett inn på bordets gaffel A Q 10 var sikkert en singelton. Hvis Oscar kom inn - med singel trumf dame for eksempel - vil han med en gang gi sin makker en stjeling.

Og så gikk Vandreren opp med esset. Men ikke før hadde kortet nådd bordplaten før et høyt, vilt begeistret fnys fra Hai skurret i Vandreren's ører.

Dette var kortfordelingen:

♠		♠
♥ 9 8 7 6 5		♥ J 10 9 3
♦ 8 4 2		♦ 3
♣ J 8 7 6 5		♦ A J 10 9
♠ A 8 7 6 5 4	N W E S	♣ A Q 10 9
♥ K 4		
♦ K Q 3		
♣ 4 3		

♠ K Q 2
♥ A Q J 10 2
♦ 7 6 5
♣ K 2

"Et pent villedende spill, Hai" sa Vandreren generøst.

"Ha, ha" triumferte Hai. "Jeg tenkte meg du ville falle for min lille pseudo singelton. Og slik en bitte liten en, til og med!"

Første runde gikk til Oscar og Hai.

Hare slår kontra.

Et annet spill av forsvarsmessig interesse kom i neste robber:

Oscar	Pingvinen	H.d.G.
♠ 8 2	N W E S	
♥ 9 3		
♦ 10 6		
♣ K 9 8 7 6 5 4		
	B.H.	
	♠ K Q J 10 6	
	♥ K 4 2	
	♦ J 8 7	
	♣ Q 3	

Giver Syd
Meldingene:

Øst   Vest
2 gr   3 gr
Hare tok de første 2 stikk med spar konge og dame, alle fulgte farge. Han tapte tredje stikk til Hai som gikk opp med spar ess på knekten. Vandreren saket en liten hjertes. Deretter kom kløver ess som fikk toeren av Vandreren, så nok en spar. Hai's fjerde og siste, som satte inn Hare. Dette var nå stillingen:

Oscar blindemann	Pingvinen	H.d.G. spiller
♠	N W E S	
♥ 9		
♦ 10		
♣ K 9 8 7 6 5		
	B.H.	
	♠ 10	
	♥ K 4 2	
	♦ J 8 7	
	♣ Q	

Mens Hare satt fordypet i sine tanker og fra tid til annen trakk fram spar ti og satte den tilbake igjen, prøvde jeg å sette sammen Hai's hånd.

Hva var det han prøvde på?

Han ville ikke ha åpnet med to grand med kløveress singel. Og hvis han hadde en kløver til, hvorfor gikk han ikke løs på sin syvkortsfarge? Det kunne bare være en forklaring. Hai hadde begge manglende kløver, knekten og tieren, og fargen var håpløst blokkert til han på en eller annen måte får kastet seg unna bordets løype. Derfor det lumske sparspillet. Hvis Hare nå spilte nok en spar ville Hai nytte anledningen til å spy ut den kløveren som avblokkerer bordet, og alt er tapt for forsvaret.

Det var for mye å håpe på at Hare ville gjennomskue dette og unngå fellen. Likevel var han åpenbart i vanskeligheter. Han kjælte med spartieren, fingret med en ruter og så en hjerter. Han rynket pannen, mumlet noe til seg selv og ristet på hodet. Så til slutt, med en utfordrende bevegelse, kastet han kløver dame på bordet.

For å greie seg med bare en bet måtte Hai legge lavt, og det gjorde han med et sint grynt. Hare nyttet anledningen til å innkassere sitt sparstikk.

"Godt spilt makker" sa Vandrer.

"Han tok sannsynligvis feil kort" snerret Hai.

Senere på kvelden da vi var alene, spurte jeg Hare i all fortrolighet: "Hvordan greide du å motstå fristelsen å ta ditt sparstikk med en gang?"

"Det var fristende" samtykket han. "Men det var klart at det var det Hai ville jeg skulle gjøre, ellers hadde han ikke satt meg

inn. Og han er, naturligvis en meget god spiller. Jeg stoler ubetinget på ham. Jeg tok ham på ordet og gjorde det motsatte."

"Men hva gjorde at du fant fram til kløver dame?" spurte jeg.

"Jeg ville få det fort overstått. Jeg visste at hvis jeg gjorde noe galt ville en kløver rett inn i bordets vepsebol få taket til å falle ned øyeblikkelig."

Han fosikret seg om at ingen lyttet og la til: "En blir vant til å bli skjelt ut. Det er å vente på det som er så anstrengende."

Bedrøvelige Hare forblir i rampelyset.

Bedrøvelige Hare kom igjen i rampelyset i anledning av kveldens første slemspill et par robbere senere.

Hai tok opp:

♠ K 6

♥ A J 9 7

♦ A K Q

♣ A K J 10

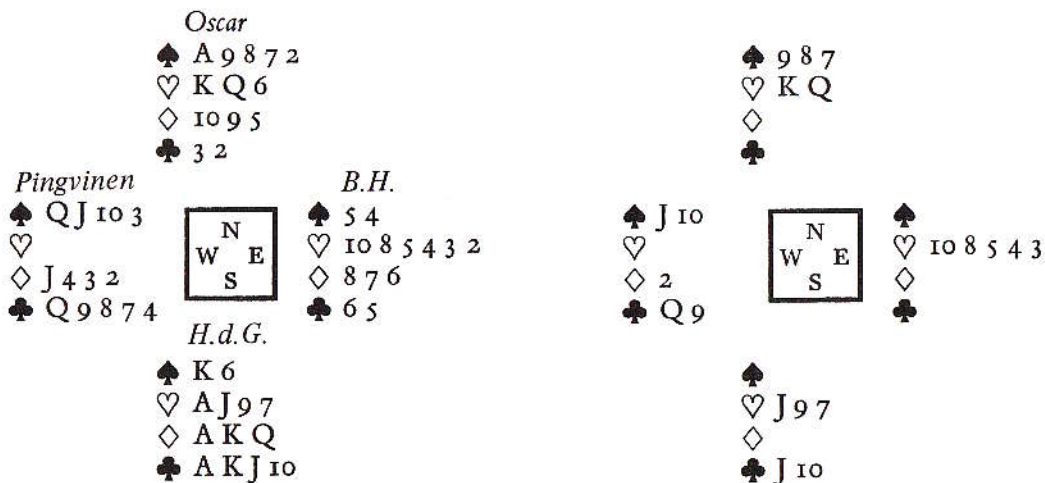
og hvinte henrykt da Oscar svarte med to spar på hans to kløveråpning.

Meldingsforløpet gikk slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
H.d.G.	Ping.	Oscar	B.H.
2 kl	pass	2 sp	pass
3 hj	pass	4 hj	pass
5 gr	pass	7 hj	dobl
?			

Var dette en dobling for sparutspill? Hare, som prinsipielt var en entusiastisk tilhenger av alle konvensjoner ville nok ikke gå glipp av en Lightnerdobling. Jo, det var nok det det var.

For å unngå den nærmeste sikre sparstjeling av utspillet tok Hai ut med syv grand.

Utspillet ble spar dame, men det hadde ingen betydning fordi slemmen avhang av en kløverfinesse som ikke gikk.

Hai trakk på, eller retttere sagt kastet på sine avrundede skuldre. "Finessen kunne like gjerne ha lyktes" observerte han, "og hva som helst er bedre enn å prøve seg på syv hjerter med trumfen 6-0 imot." Han så foraktlig på Hare og la til:

"For en åndsvak dobling! Du kunne ikke tenke deg at enhver som har spilt bridge før ville gladelig passe syv hjerter når de satt med 6 trumf? Og så jeg som tiltrodde ham en Lighthnerdobbling!

"Fauktum er" sa Vandrer og kom makk-eren til hjelp, "at syv hjerter står. Ved annet stikk, idet han spiller esset, vil spilleren oppdage 6-0 fordelingen og da er resten barnemat. Han tar for sine vinnere i sidefargene og får fram denne stillingen.

Resten av stikkene tas ved krysstjeling som en hjelpeløs Øst understjeler fem ganger. Det som De nettopp beskrev som en åndsvak dobling, min herre, har ganske enkelt skremt Dem ut av en storslem som De ikke kunne unngå å vinne!"

Vandrer ristet selvsikkert på en luffe og fortsatte: "Moliere's leger mente det var mere ærerikt for en pasient å dø etter å ha fulgt den korrekte medisinske framgangsmåte enn å overleve etter en uortodoks kur. Jeg taler som poengieger og er for Moliere og hedersmannen Hare, og mot legene."

Hares Beste stund.

Jeg har nå kommet fram til Hare's beste stund. Denne gang er det nok å se hans kort alene og høre meldingene:

Som Syd hadde han:

♠ 7 6 5   ♥ A 2   ♦ 8 6 4 2   ♣ J 10 8 3

Oscar ga og meldingene lød:

Øst	Syd	Vest	Nord
Oscar	B.H	H.d.G.	Pingvinen
1 hj	pass	3 ru	pass
4 ru	pass	4 hj	pass
4 sp	pass	5 kl	pass
5 ru	pass	5 hj	pass

lang pause

Oscar så mere enn noen gang ut som en ærverdig ugle, de runde gule øynene var fiksert på et punkt i det yttre verdensrom idet han gikk inn for dyp meditasjon. I mellomtiden satt Hare og pustet tungt, hans neseåpninger vibrerte mens han ønsket at motparten skulle melde seks hjerter. "Vær så snill, kjære Oscar" var han telepatisk beskjed, "meld den slemmen". Bedrøvlige Hare følte seg sikker på at kan kunne bete seks hjerter. Meldingene hadde avslørt en hel del ruter hos Øst - Vest, 8 9 eller 10. Hare gikk ikke inn for desimalbrøk som enkelte andre pleide, men han ville spille ut en ruter. Selv om Vandrers ikke kunne stjele første gang, ville han nok gjøre det etter at han selv hadde kommet inn på trumf ess og fått sendt ut nok en ruter.

Oscar's lepper delte seg og ved ordet "seks" hoppet Hare's hjerte. Men meldingen ble seks ruter og jubelen gikk over til ren desperasjon. Plutselig fikk Hare et glimt av inspirasjon. Oscar hadde nesten meldt seks hjerter. Hans transe viste det. Kunne han ikke bli overtalt til å forandre mening?

Hare led fortsatt under Hai's hånlige bemerkninger om en Lightnerdobling i den foregående robber og sa med fast stemme: "Dobler". Hans tanker kretset om Moliere og de franske legene. Just det, en psykologisk Lightnerdobling. Det var det uortodokse kur. La Oscar tro at doblingen

forlangte et hjerterutspill som skulle stjeles.

Det gikk. Etter to passer konverterte Oscar lydig de seks ruter til seks hjerter. Men nå fikk Hare et nytt problem. Hvis Vandrers var renons i ruter ville han doble, en riktig Lightnerdobling, og motparten kunne bli drevet til seks grand. Så nok en gang, men nå for å beskytte makker, reboblet Hare.

Det ble fortsatt noen spennende minutter mens først H.d.G. og deretter Oscar tok en pause. Men ingen av de to viste Hare noen unødig oppmerksomhet, de mente han hadde doblet i rent raseri fordi Lightnerdoblingen hadde mislyktes eller noe tilsvarende barnslig.

Men seks hjerter ble sluttkontrakten. Vandrers, som var renons i ruter, stjal 2 ganger. Hare gjorde et mentalt notat om å finne ut alt om Moliere og hans leger.

COUP AV BAKSPILLERE

Hva er det mest gjenstridige problem i bridge? Enhver ekspert vil utvilsomt fortelle deg at det er bakspillerene.

Enkelte ganger kan til og med makker bli temmet. Hvis ikke det lar seg gjøre, er det alltid den trøst at han må dele utgiftene for sine synder. Men bakspilleren er immun. Han har makt uten ansvar og kan plage spillerne hele tiden mens han sitter lykkelig tilbakelent i stolen og vet at ingen kan slå igjen.

Vi hos Griffene er hovedsakelig berømt for å ha funnet en måte å øve gjengjeld på, og det uten å skade bakspillerne. Og hva mere er, selv om du finner det vanskelig å tro det, vi kan til og med gjøre bruk av dem.

Griffenes metode som er patentert i alle siviliserte land og andre medlemsstater i Forente Nasjoner, er basert på den innebygde rett enhver spiller har til å doble flere en to spillere kan

gjøre bruk av denne rett i samme spill, og blindemann har prioritet.

Ved å filosofisk akseptere det ufrikommelige tillater vi bakspillere å bryte inn i spillet, å håne, spotte og lage alle uforskammete lyder samt de fjollete bemerkninger som faller så lett for dem, så lenge de aksepterer at de har et ansvar ovenfor samfunnet og ikke kan gjøre det gratis.

Bakspillerne behøver ikke å holde tilbake sine sterkeste og gemeneste instinkter. Men de må betale for det privilegium å være naturlig, og det er sakens kjerne.

Følgende er en dialog som av og til kan høres hos Griffene:

Bakspiller: "For en kontrakt! Tenk det,

fire hjerter! En kløversving plukker den i småbiter." Øst: "Dobblert"

En kløversving blir øyeblikkelig satt på prøve. Hvis den betar kontrakten kan bakspilleren samle inn sin gevinst - poengene for straffen og utgangen. På den annen side, hvis Øst får hjem sine fire hjerter, scorer han som ved robberbridge. Får han et overstikk i sonen for eksempel, må bakspilleren betale for 990 (500-290-200). En av fordelene ved Griffenes metode er at bakspillernes verdi blir verdsatt etter hvor absurde hans utbrudd er. Jo større pest han er, desto bedre støtter han vår velferd og mere elsker og ærer vi ham.

Bakspillernes innsats.

Det er en regel hos Griffene at ingen bakspiller kan gjøre seg til en plage til dumpingpris. Han må øse av sin visdom etter den innsats som gjelder ved det bordet han bakspiller. Og for hvert stykke kaudervelsk høster vi en rimelig belønning.

Det er bare rett og riktig, for det ville være urettferdig å vente av spilleren at han skal gå gjennom et spill til 20,- kr på 100 poeng for å tilfredsstille en femtiøres bemerkning. Men også bakspillerne har sine rettigheter. Styret har bestemt at det er et brudd mot etikketten å fryse dem ut ved villedende opplysninger om innsatsens størrelse. Å late som en spiller for 40,- kr pr 100 poeng når innsatsen egentlig er 20 eller 10 kroner blir sammenlignet med å bruke en hemmelig meldekonvensjon. Eller som å avkjøle gammel rødvin eller banke opp andres koner, det blir sjeldent gjort i det bedre selskap.

Alle er enige om siden man innførte Griffenes metode er spillet blitt mere utbytterikt, robberne blir avgjort raskere og

bakspillernes standard har øket nærmest umålbart. Men naturligvis forekommer nu og da enkelte innviklede problemer som ikke lar seg løse ved bordet. Disse blir henvist til en appelkommite hvor Oscar (Uglen), vår Senior Bakspiller, er president. Vandrer (Pingvinen), som er et honorært medlem hos Griffene selv om han praktiserer mest hos Enhjørningene, er visepresident. Jeg selv er et menig medlem.

Noen av de mere omstridte spørsmål som blir forelagt oss kan henføres til etiketten. Jeg vil gjerne vise dere noen eksempler. Hai den Grusomme har en ledende rolle i alle. Kommiteen har bedt meg framholde at dette er en ren tilfeldighet og som ved enhver rett må ingen sluttninger trekkes av de åpenbare fakta. Hai er en samvittighetsfull og etisk spiller, og vi vil ikke drømme om å si noe annet på trykk.

Bakspilleren og scoren.

Dette er et av de siste spill som ble overlatt apellkomiteen:

♠ J 5	♠ A Q 4 2
♥ Q J 9 7 6 5	♥ 10 8 4
♦ A 2	♦ J 8
♣ K 4 3	♣ A Q 7 6

Giver Syd. Ingen i sonen. Nord - Syd har 70 under streken. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	2 hj	pass	4 hj

Jeg må gjøre oppmerksom på, siden det ble grunnlaget for klagen, at idet Syd meldte en grand og dermed berettet om 13-14

poeng, kom en bakspiller inn, så på Syds kort og spurte: "Har dere noe under streken?" og deltok ikke med noe mere i det som foregikk enn å puste tungt nedover nakken på Syd.

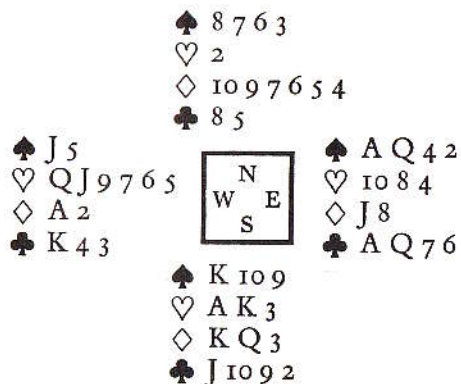
Nord spilte ut ruter ti til knekten, damen og esset. Syd tok neste ruterspill med sin konge og fortsatte med trumf ess, konge og treeren.

Spørsmålet var nå hvordan spilleren skulle fortsette.

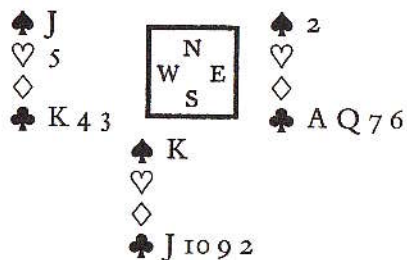
Vår greske venn Themistocles Papadopoulos som satt Nord og som senere klaget, mente at enhver spiller av noenlunde format ville prøve kløveren. Deretter, når han fant at fordelingen var dårlig - Syd hadde J 10 9 2 - ville han automatisk ta sparfinessen, tape den og avslutte med en bet uten sure miner. Men ikke H.d.G. som tok for spar ess før han forsynte seg med sine trumfstikk og prøvet seg på kløveren. Dette var en normal Vienna Coup som bare kunne lykkes hvis Syd hadde startet med spar konge i tillegg til de 12 poeng han allerede hadde vist - A K i hjerter og K Q i ruter. Og hvorfor skulle Hai plassere Syd med en sterk grand når Nord - Syd vitterlig brukte svake grander?

Det var Papa's framstilling av saken. Kortene var:

Etter 2 ruter og 3 hjerterrunder samt spar ess kjørte Hai på med sin øvrige trumf. Med 5 kort igjen var Syd håpløst skvist:

På den siste trumfen sakes en spar fra bordet, men Syd kan verken skille seg av med spar konge eller en kløver uten å gi spilleren hans tiende stikk. Bakspilleren påstod at selv om han teknisk sett var å laste, må Hai ansees som synderen. Han skulle ikke ha benyttet seg av opplysninger som han ikke rettelig tilkom.

Denne anklage tilbakeviste Hai med sin vanlige indignasjon. Med 70 under streken

slo han fast, kan en åpning med en grand lett strekkes til 16 poeng eller mere. Han ville ha spilt på samme måte uansett og dessuten hadde han ikke brydd seg med bakspillerens bemerkning.

Siden valget sto mellom skvis og finesse hadde han valgt det første alternativ siden det var mere elegant. Det var alt som var å si om den sak.

Alternativt, siden han av bakspillerens bemerkning utmerket godt visste at Syd satt med spar konge, hvorfor skulle han med hensikt kaste bort kontrakten ved å late som om Nord hadde den? Måtte han for ærens skyld bli masochist? Og om han selv ikke behøvde å anstrenge seg for ussel vinnings skyld, hva med han lojalitet ovenfor makker?

Komiteen har ennå ikke behandlet saken. H.d.G. har, oppfarende som alltid, allerede anket.

Hai i ridderens rolle.

Hai den Grusomme opptrådte uvanlig ridderlig i det neste spill hvor skjebnen nok en gang bragte ham sammen med Bedrøvelige Hare.

Etter et høyt inspirert meldingsforløp befant Hare seg i syv grand. Idet Hai skulle til å legge opp sine kort bøyde en bakspiller seg for å plukke opp et kort som hadde falt ned ved Hai's stol. Med et snøft til takk tok Hai kortet og la ned hånden:

♠ 4 2	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♠ A K 3
		N									
W			E								
		S									
♥ A	♥ K Q 5										
♦ Q J 7 2	♦ A 10 9 8 5 4 3										
♣ A K Q J 10 8		♣ 2									

Giver Nord. Øst - Vest i sonen.

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
	H.d.G.		B.H.
3 sp	4 ru	pass	4 gr
pass	5 hj	dobl	7 ru
7 hj	dobl	pass	7 gr

På Nord's utspilte spar knekt som ble stukket på bordet, falt Syd's dame. Hare spilte straks ruter ess som felte Syd's konge. Etter å ha regnet litt på sin noteringsblokk erklærte han at resten var hans. Med 17 stikk på utstilling var det en mulighet for at hans beskjedne forlangende på 13 ville bli godtatt, uten alt for mye krangel. Plutselig påpekte en annen bakspiller at blindemann hadde 14 kort. Ruterfemmeren fra en annen kortstokk - det kortet som ble tatt opp av den første bakspiller var kommet med blandt de 6 ruter på bordet.

Hai avfeide denne trivielle uregelmessighet. "Det vil ikke gjøre noen forskjell" forklarte han. "Kortstokken var i orden, given var riktig og for den saks skyld ble ikke spillet berørt av dette på noen måte. Jeg noterer robberer...."

"Et øyeblikk" avbrøt Nord, en pensjonert advokat. "Jeg vil respektfullt påstå at den fjortende ruter berører resultatet. Etter som han ser 11 ruter på de to hender går spilleren inn for å felle kongen. Med bare 10 vil en finesse være obligatorisk."

"En overfladisk konklusjon" imøtegikk H.d.G. "Spilleren må uansett gå inn for felling. Hvis Syd har kongen gardert er slemmen tapt. Hvis du har den, vil du bli skvist i spar og ruter. Så, som du ser, kan finessen tape men ikke vinne. Robberer har..."

"Skvisen kan bare virke hvis spilleren tar 6 kløverstikk" fastholdt Nord. "Og det vil han ikke greie å få fordi fargen tilfeldigvis er fordelt 6-6-1."

"Og på hvilken annen måte kunne den ha vært fordelt?" protesterte Hai. "Det er jo så åpenbart. Siden du åpnet med tre spar og forsøkte å stampe så oppfinnsomt med syv hjerter - etter din makkers dobling av fem hjertersvaret på Blackwood - hvor mange kløver kan du ha? Naturligvis blir en finesse av nieren helt automatisk. Helt elementært"

"Prøver du for alvor å innbille oss" spurte Nord koldt, "at Hare vil plassere hvert kort riktig etter første stikk og så eksekvere en skvis?"

"Og prøver du for alvor å innbille oss" sa Hai foraktelig, "at Hare greier å finne ut om han har 10 eller 11 ruter på de to hender?"

Kjeklingen gikk ikke så lett over og saken kom i sin tid opp i appellkomiteen.

Som så ofte ved slike anledninger gikk Oscar, vår president, inn til roten av det vonde. Den første bakspiller ble dømt til ikke å plukke opp kort fra gulvet i de første 12 måneder. Hovedskylden ble som rett og riktig var lagt på den andre bakspiller. Mens vi utvekslet vurderinger sa Oscar: "Når alle fire spillere godkjenner en stokk med 53 kort, er det uforskammet av enhver geskjeftig person å blande seg inn".

Pingvinen Vandrør var av samme mening og kommenterte: "Hvis bare folk ikke var så opptatt med å rette på det som er galt ville det ikke bli så mye galt å rette på".

Store økonomiske interesser tørner sammen.

I det store og hele blir appellkomiteen sjeldent sammenkalt. De fleste aktive bakspillere har tapt for mye til å blande seg inn på et svakt grunnlag og er for tiden fornøyd med å utstøte undertrykte lyder bak kulissene. Men enkelte medlemmer utnytter fortsatt fullt ut klubbens muligheter for bakspillere.

Det beste eksempel på Griffenes metode for å ta seg av bakspillere må være den gang store økonomiske interesser tørnet sammen i det følgende spill:

♠ 7 6 3	♠ 2	♠ 9 8 4									
♥ 2	♥ A 8 7 6 5	♥ Q J 10 9 4									
♦ A 10 9 8 7 6 3	♦ 2	♦ 5 4									
♣ 6 3	♣ A J 10 5 4 2	♣ K Q 8									
<table style="border: 1px solid black; width: 60px; margin: 0 auto; text-align: center;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>				N		W		E		S	
	N										
W		E									
	S										
<i>H.d.G.</i>											
♠ A K Q J 10 5											
♥ K 3											
♦ K Q J											
♣ 9 7											

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd H.d.G.
3 ru	4 kl	pass	4 gr
pass	5 hj	dobl	6 sp

—
Vest startet med ruter ess og svingte til kløver.

Hai stakk oppvakt med blindemanns ess,

trakk ut trumfen, innkasserte ruter konge og dame og skviset Øst i firekorts sluttspill:

♠	♥ A 8 7	♠									
♥ 2	♦	♥ Q J 10									
♦ 10 9	♣ J	♦									
♣ 3	<table style="border: 1px solid black; width: 60px; margin: 0 auto; text-align: center;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		♣ K
	N										
W		E									
	S										
♠ 5	♥ K 3	♣									
♦	♦	♣ 9									

På den siste trumf fikk bordet legge kløver knekt mens Øst ikke kunne legge noe.

"For et heldig utspill" utbrøt grekeren Papa som bakspilte. "Det ville blitt noe annet hvis jeg var forsvarer"

"Dobler" brølte H.d.G.

"Redobler" svarte grekeren tillitsfullt. I henhold til den etablerte prosedyre satte han seg på Vest's plass mens kortene ble sortert ut slik som de var da spillet startet. Papa spilte ut hjertertoeren. Hai tok stikket på hånden og dro øyeblikkelig kongen i ruter.

"Du trodde kanskje at jeg ville spille trumfen?" spurte en sarkastisk Hai og la til: "Ikke i natt, Josefine":

"Den lille tjenesten kan jeg godt gjøre for deg" sa grekeren, han tok ruterens esset og fyrte av en trumf.

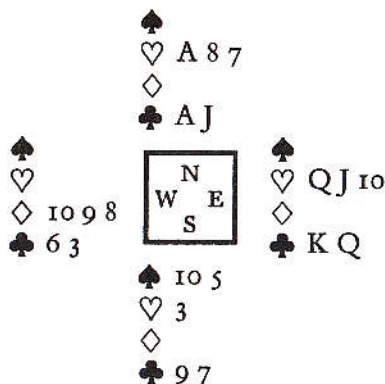
Naturligvis, hadde Hai spilt en runde trumf før ruterens, ville Papa ha returnert en kløver. Låst fast på bordet må Hai avgi nok et stikk, enten i kløver eller ved hjerterstjeling, om ikke begge.

"Der forsvant din Vienna Coup" påpekte grekeren.

"Har du lyst til å doble innsatsen?" spurte Hai. Han var en tanke for ivrig og stemmen litt for høy, og Papa hørte ham tilsynelatende ikke.

Etter de første 3 stikk - et i hjerter, et i ruter og et i trumf - begynte Hai å ta for sine vinnere.

Denne gang kom sluttspillet med 5 kort:

På sin nest siste trumf saket Hai bordets kløver knekt, og Øst var i klørne på en dødelig trumfskvis. Slapp han en kløver ville kongen falle på esset, og spillerens nier ville bli en vinner. Saket han en hjerter ville en stjeling godspille återen på bordet.

Hai hvinte opphisset over sin suksess da Hare kom bedrøvelig inn i rommet.

"Du har nettopp mistet en gullkantet mulighet" gjønte Hai. "En liten økonomisk støtte til Papa ville ha holdt deg med champagne en hel uke. Hvis Papa hadde vunnet, vel å merke. Kanskje det ikke er forsent enda.

Vil du investere noen kroner på dine muligheter til å bete seks spar?. Med min

generøsitet vil jeg gi deg oddsen tyve mot en. Nå, hva blir det til?"

Irritert over Hai's anstrengte morsomheter følte Hare seg svært fristet til å akseptere utfordringen. Denne Hai var virkelig utålelig og bare tanken på å sette ham på plass fikk Hare's lange følsomme ører til å krible helt inn til roten av bare nytelse og opphisselse. Helt tilfeldig hadde han under Jomfruen i dagens "Hva sier stjernene" lest: "En god dag for spekulasjoner. Vær modig etter mørkets frambrudd".

"Siden du er en gammel og kjær venn" sa Hai og avbrøt Hare's drømmer, "skal jeg høyne mitt tilbud til femti mot en. Gunstig odds? Eller synes du ennå det er forlite?" "Ja vel" svarte Hare og tok Vest's plass, "enda jeg ikke har sett spillet. Bare for å glede deg skal jeg satse en tre-fire tiere, det skulle bli 2000 kroner mot 40."

Etter å ha hørt meldingene spilte Hare ut sin single hjerter. Det var makkers farge så og si, han doblet jo fem hjertersvaret på Blackwood. Flere års erfaring hadde lært ham at å følge makkers ønsker sparte ham for endeløse diskusjoner. Riktig nok ble han fortsatt skjelt ut etter på hvis noe gikk galt, men ikke så heftig og lenge.

Hai tok hjerteren med kongen og la ned ruter knekt. Hans selvsikre oppførsel gjorde Hare litt motløs og etter som han fikk en oversikt over situasjonen begynte en snikende frykt å gnage på hans edlere organer. Forenklet populærpressen det astrologiske bilde? Hai, reflekterte han, måtte sikkert ha kløver konge og mengder av trumf. Ellers ville han ikke ha tilbydd slike odds. Det eneste håp lå i at makker hadde ruter konge og kunne gi ham en hjerterstjeling. For å gjøre dette klart la Hare tieren på

knekten, et utvetydig signal til makker om å returnere hjerter.

Hai, som tygget på en eller annens smørbrød, ble nesten kvalt av latter. Grekeren slurpet høylytt og det kom kritiserende lyder rundt hele bordet.

"Min stakkars venn" skrek H.d.G. og gynget fra side til side av munterhet. "Falt du virkelig for den? Ha,ha. Se her, her er kongen! Og damen! Jeg kan stjele den neste ruterer og du får ikke for esset. Nei, nei, ta tilbake den tieren. Jeg insisterer - ikke at det vil gjøre forskjell, men..."

"Jeg spiller mine kort akkurat som jeg vil" svarte Hare litt skarpt og la til noe skjelvende: "Jeg har mine grunner." Han brydde seg ikke om tapet av pengene, men var bestemt på å få for 40 kroner i resept av sin irriterende fiende.

Mindre enn et minutt senere angret Hai på sitt uoverveide veddemål, kontrakten kunne ikke lenger reddes. Ruteress kunne selvfølgelig stjeles i neste runde, men hvordan skulle han komme tilbake til hånden uten å miste et kløverstikk og et stikk på hjerterstjeling? Hvis han trakk trumf ville han miste både ruterkonge og et kløverstikk. Siden han var plassert etter blindemann ville ikke Øst være i vanskeligheter.

Og sluttelig, hvis han etter ruter knekt spilte en ny ruter og ikke brukte trumf på esset, ville Hare komme med nok en ruter som Øst kunne stjele etter bordet.

Det gikk ikke lang tid før Hai's smil falmet og vek plassen for et dystert og skulende uttrykk mens han reflekterte: Det kreket Hare har satt meg fast igjen. Ved å holde igjen ruter ess hindret han meg i å få fram det rette tempoet. Nå kan hverken Vienna

Coup eller trumfskvisen virke. Og alt fordi han er fullstendig tåpelig. Han skulle ikke ha lov til å spille. Jeg skal påberope meg Mc Naughten'slover. Jeg skal.....

"Beklager å bryte inn i dine tanker" sa Hare beklagende, "men jeg har lenge tenkt å spørre deg om under hvilket tegn i dyrekretsen er du født?"

HAI I FJERDE DIMENSJON

”Så dere vil vite hva min brillante behandling av blindemannen skyldes? Vel,.....”

”Nei. Nei.” avbrøt Oscar, vår Senior Bakspiller, fort, ”vi bare lurte på hvorfor en så brukbar spiller som du er stadig kommer i slike redselsfulle kontrakter?”

”Og så ofte kommer ned på beina” la jeg til. ”Det virker ikke som din personlighet.....”

”Akkurat” Pingvinen Vandrer var enig. ”Det må være en annen grunn.”

”Mulig” vedgikk Hai den Grusomme. ”Men husk på, jeg anser meg ikke for å være noe annet enn en usedvanlig dyktig spiller. Men selv det vil ikke, som du sa, alene forklare min imponerende suksess. Nei, nøkkelen til min overlegenhet ligger primært, tror jeg, i den fjerde dimensjon.”

Vi var Pingvinen Vandre’s middagsgjester hos Enhjørningene. Vandrer feiret en meget viktig begivenhet. Jeg har glemt hva det var, men husker at konversasjonen snart gikk over til bridge, nærmere bestemt de udefinerbare egenskaper som skiller de store vinnere fra de store teknikere. En ”terriner de foie gras” utvirket en pause, men ikke før hadde Hai fått ned den siste trøffel kom han igjen inn på sin analyse av den fjerde dimensjon.

”Alle sender ut vibrasjonsbølger” forklarte han, ”og hemligheten ved suksess ligger i å nøyaktig måle vibrasjonene og få tak i de følelser som ligger bak. Dette er noe vi alle gjør, naturligvis, ”la han til beskjedent, ”men jeg er en del bedre enn de øvrige.”

Han skulle til å gi en demonstrasjon av firedimensjonal bridge og hadde allerede lånt min blyant for anledningen, men

tilsynekomsten av asparges opptok hans oppmerksomhet. Han omprioriterte, puttet min blyant i sin lomme og henvendte seg til Oscar: ”En liker ikke å synge til sin egen pris” sa han dydig, ”i hvertfall gjør ikke jeg det. Du må fortelle, Oscar, om det spillet du ble så fasinert over i går. Du vet mitt forsvar mot Papa’s tre grand. Det er hva jeg mener med den fjerde dimensjon.....” Resten av setningen kom bort i den dempede lyden av asparges som knustes og Oscar begynte sin fortelling:

Rutinemessig mesterspill.

”Jeg satt” begynte han, ”bak vår sprudlende greske venn, Themistocles Papadopoulos. Spillet var:

♠ 10 9 2
♥ A 6 5 2
♦ A J 9
♣ A J 9

B.H.

	N	
W		E
	S	

H.d.G.

Papa

♠ K Q 8 3
♥ 7 4 3
♦ K 8 7
♣ K Q 10

Giver Syd. Ingen i sonen.

Meldingene:

Syd Nord

1 gr 2 kl

2 sp 3 kl

Kjernen i Oscar’s fortelling var:

Etter en rutinemessig Stayman havnet Papa

i tre grand. Hare spilte ut hjerter konge som bordet slapp forbi, H.d. G. la återren. Damen i hjerter fikk også et stikk, Hai saket rutertoeren.

Mere bedrøvelig enn noen gang mediterte Hare dypt før han bestemte seg for neste trekk. Først trakk han fram et kort, så et annet, og satte dem på plass etter tur. Så til slutt, i tredje forsøk, satset han på publikum:

"Og nå" begynte han, "har ikke vår venn Hare noen inngang. Det så vi på hvor motstrebende han godspilte sin fremragende hjerterfarge. Papa noterte seg det og....." På dette tidspunkt ble hans monolog avbrutt av spareset som Hai så dramatisk la på hjerter ess. Men bare for et øyeblikk.

"Godt spilt" sa han nedlatende med adresse til Hai. "Jeg ser du leser bøker." Han hevet røsten så den også kunne nå de bakspillere som var lengst unna og forklarte: "Hai's ide er selvfølgelig å finne makker med J x x i spar. Hvis så er tilfelle, vil esseavkastet lage en inngang for ham før jeg får godspilt min tredje spar for det niende stikk. Det er et rutinemessig mesterspill, men vær klar over at for å lykkes må fargen være fordelt 4-3-3-3. Hvis H.d.G. har fire kan ikke Hare ha flere enn to, og knekten vil falle. Har H.d.G. en dobbelton er det ingen grunn til å sake esset, knekten vil få sitt stikk i alle fall."

"Men" fortsatte grekeren selvsikkert, "Papa leser også bøker, og dere inviteres hermed til å delta i spillet med åpne kort. Spør dere selv først, hvilke 10 kort har Hare på hånden nå? Det kan jeg fortelle dere, for jeg har lest hans kort som om de var en åpen bok. Han har J x x i spar, som hans

makker's bemerkelsesverdig avkast nettopp har fortalt oss, pluss 2 hjerter. Det blir 5 kort igjen til minorfargene." Papa fortsatte og forklarte samtidig: "Se som han spilte. Jeg tar for mine 3 kløver. Sånn. Deretter de to toppene i ruter. Vil den bedrøvelige følge farge eller saker han hjerter? Gjør han det har jeg råd til å gi ham et sparstikk. Saker han spar vil knekten falle."

Hai satt meget stille. Hare vred seg nervøst. Ingen av de to sa et ord mens grekeren fulgte sin egen løpende kommentar: "Men se, han følger farge hele tiden i minor. Ypperlig. Så det han har tilbake, som vi sa, er to hjerter og tre spar. Papa gir ham to hjerterstikk og avventer et sparspill fra J x x. Ja?"

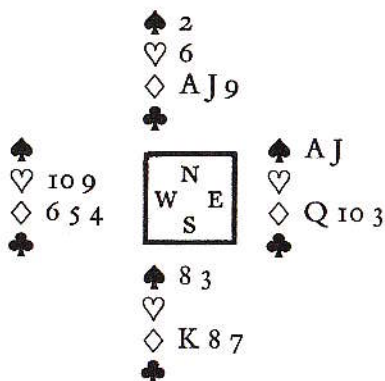
Men svaret ble "nei". etter å ha tatt sine to hjerterstikk fant Hare en ruter - noe som han selvfølgelig, som grekeren så avgjort beviste - ikke hadde noen rett til å ha.

Dette var kortfordelingen:

	♠ 10 9 2		
	♥ A 6 5 2		
	♦ A J 9		
	♣ A J 9		
<i>B.H.</i>		<i>H.d.G.</i>	
♠ 6 5	N W E S	♠ A J 7 4	
♥ K Q J 10 9		♥ 8	
♦ 6 5 4		♦ Q 10 3 2	
♣ 6 5 3		♣ 8 7 4 2	
	<i>Papa</i>		
	♠ K Q 8 3		
	♥ 7 4 3		
	♦ K 8 7		
	♣ K Q 10		

Å spille et kort som du ikke skal sitte med er en tarvelig ting å gjøre, men ifølge reglene kan det ikke regnes som revoke og kontrakten ble betet på behørig måte.

Hai peip henrykt og kunne ikke vente med å fortelle alle om hvor smart han hadde vært. Det tredje hjertespillet, sa han, hadde hensynsløst skviset ham. Han hadde råd til, men bare så vidt, å skille seg av med rutertoeren. Men å sakte den fjerde kløveren var ikke mulig. Samme hva han gjorde kunne Papa spille spar to ganger fra bordet mot sin konge og dame, ta sine kløverstikk og spille seg fri med en spar. Han kunne simpelthen ikke gjøre feil og stillingen ville bli:

Etter å tatt sine to sparstikk må Hai spille ut fra sin ruter dame, og det tredje ruterstikket blir spillerens niende stikk.

Avledet forutbestemmelse.

I det Oscar nådde så langt i sin fortelling svelget Hai den siste munnfull asparges og oppsummerte:

"Problemet var uløsbart innenfor tre dimensjoner. Papa måtte vinne fordi det var

forutbestemt. Og så, mens Hare rastløst fomlet med kortene, fant jeg en utveg til å avlede forutbestemmelsen fra sin kurs.

Jeg fikk inn Papa's vibrasjoner og følte at han lengtet etter å være dyktig - ja, han ønsket å være like dyktig som meg! Slik utålige arroganse kunne ikke få fortsette ustraffet. Vel, dere kjenner resten. Jeg lokket ham med sparesset, lurte ham til utslettelse, og han marsjerte blindt til sin undergang. Med sin løpende kommentar holdt han selv begravelsestalen! Ha! Ha! H.d.G. tok en pause lang nok til å tømme et par glass Batard Montrachet, noterte seg ankomsten av Crêpes Suzette og snudde seg mot meg: "Kanskje du har lyst til å fortelle dem om det spillet du ble så begeistret over forleden, den firedimensjonale tre grand med Hare som makker? Jeg skal ikke nøde deg" la han til, "jeg vet hvor du passer på din midje. Og det er selvsagt riktig. Folk spiser for mye for tiden."

Hvem er hva?

Det spillet Hai så hoverende refererte til foregikk i forrige uke. Jeg satt mellom Hare, som giver, og hans motstander til høyre for ham, Doktoren. *B.H.*

Doktoren

Solid spiller

H.d.G.

Giver Nord. Ingen i sonen.

Meldingene:

Nord	Syd
1 sp	2 ru
2 hj	2 gr
3 hj	3 gr

Mot tre grand, den vanlige kontrakten når H.d.G. satt ved bordet, spilte Doktoren ut kløverfireren. Øst en solid spiller fra provinsen, gikk opp med kongen og Hai fulgte med tieren. Den solide spiller returnerte kløver tre til spillerens knekt og Vest's dame. En liten hjerter ble avgitt fra bordet. Doktoren tok et overblikk over situasjonen. Hva, spurte han seg selv, har Øst i kløver? Hans retur av treeren proklamerte en firekortsfarge. Dette betydde at også Hai hadde fire, som igjen gjorde det klart at hans tier og knekt - spilt i de to første stikkene - måtte være falske avkast. Det så faktisk ut til at Hai's kløver var J 10 9 8, hvilket overløt A K 6 3 til Øst.

Det var åpenbart at H.d.g. ikke kunne ha esset. Med E J 10 X var det naturlig å stikke kongen for å være sikker på to kløverstikk, hvis ikke tre, og ikke overløte forsvaret å ta tre mot hans ene.

Doktoren ventet seg minst to beter og spilte ut sin kløver syv for å sette makker inn på esset. Hai la på bordets ruter ess og tok stikket på hånden med nieren. Deretter trakk han fram kløver ess - til måløs forbauselse av både Øst og Vest - Og saker ruter konge på bordet. Seks ruter fulgte i rask rekkefølge.

Dette var spillet:

♠ A J 8 4 2
 ♥ J 10 8 4 2
 ♦ A K
 ♣ 2

♠ K 9 7 5	N W E S	♠ Q 10 3
♥ A Q		♥ K 7 6 3
♦ 6 5 4		♦ 5 3
♣ Q 7 5 4		♣ K 8 6 3

♠ 6
 ♥ 9 5
 ♦ Q J 10 9 8 7
 ♣ A J 10 9

"Jeg har ikke noe ønske om å gjøre for mye ut av det" observert Hai mens han tygget på den siste av Crepes. "Brilliant spill faller naturlig for meg så jeg kan ikke forlange noen anerkjennelse for det. Det poeng jeg ønsker å understreke ligger ikke så mye i selve spillet som i den jevne utførelse. En pause, et øyeblikks nølen og alt er tapt. Hvis den gode Doktor hadde sett meg tenke ville han straks stilt den diagnose at jeg hadde noe å tenke på. Og da, et blikk på bordet og han ville ha sett at jeg hadde et håpløst avblokkeringsproblem.

Av og til er det viktigere å spille fort enn å spille godt" la han klokt til.

En firedimensjonal inngang.

For øyeblikket var det ikke mere å spise så H.d.G. besluttet å beskrive den neste firedimensjonale episode selv.

♠ K Q J 10 4
 ♥ 4 3 2
 ♦ A K Q
 ♣ 6 2

Giver Nord. Alle i sonen.

Meldingene:

Nord	Øst	Syd
1 sp	4 hj	6 kl

♠ 2
 ♥ K 6 5
 ♦ 4
 ♣ A K Q J 10 9 8 5

og pass fra alle. Vest's utspill ble ruter knekt. "Vennligst

forsett" sa H.d.G. til Oscar. "Hvordan vil du spille?" Hai hadde notert spillet på et stykke papir.

Oscar blinket høytidelig. For hver dag som gikk så han mere og mere ut som en ugle. Etter hvert som hans gule øyne betraktet diagrammet foran seg, ga han fra seg et stille, høytonet ul som et uttrykk for den instinktive, avsky han følte ved tanken på å spille slem med to manglende esser.

"Jeg spiller en trumf" svarte han etter litt tankevirksomhet, "og håper på at syveren faller i første runde. Gjør den det er jeg...."

"Den faller ikke" forsikret H.d.G. glad.

"Da" sa Oscar, "trekker jeg ut trumfen og spiller en spar. Det er klart at Vest ikke har hjerter, ellers ville han ha spilt ut en. Har han spar ess kan han ikke gjøre noe annet enn å velge om han vil sette bordet inn på spar eller ruter, og begge deler vil passe meg. Den fatale feil vil selvfølgelig være å sake min single spar på bordets ruter konge i annet stikk. Jeg trenger den taperen. Den er en vinner."

"Bra, men kun fram til et bestemt punkt" sa Hai. "Du glemte å spørre meg om hvem som har spar ess. Det er klart at alt henger på det."

Ingen etterkom ønsket om å stille det åpenbare spørsmål så Hai fortsatte: "Noen må ha tatt en pause et eller annet sted under meldingsforløpet og du spurte ikke hvem det var. Det viser bare hvor lite du vet om den fjerde dimensjon."

Søk, og i skal finde.

"Anta" forsatte han, "at hvis Vest har et ess, ville han ikke da reflektere om det var fomålstjenlig å doble, om ikke annet for å advare mot en stamp? Ville han hele tiden

passe med det kjedsomme uttrykk som kjennetegner en som ikke har noen interesser her i livet? Sikkert ikke. Hvis han tok en pause eller nølte, kjære Oscar, var ditt spill korrekt. Men hva hvis Øst tok en pause?"

Hai snurret på sitt glass og så hypnotisk mot vinkelneren. Beroliget ved dennes ankomst fortsatte han:

"Øst tok en pause. Men naturligvis tenkte han ikke på seks hjerter. Uten spar ess kunne han ikke se mere enn seks stikk eller der omkring. Det ville bli for dyrt. Med esset hadde han ikke behov for å stampe, selv om han meget vel kunne leke med tanken på en dobling. Ja, du kan faktisk anta at han har spar ess. Fortsett nå".

"Hvis Øst har alle tre trumfene...." begynte Pingvinen Vandrer.

"Du forlanger for mye av livet" avbrøt H.d.G., "Men hvis du absolutt må vite det så har Øst treeren og Vest syveren og fireren." Hai, som så at Pingvinen var for oppslukt til å bestille en ny flaske, gryntet og ga selv løsningen:

I annet stikk spilte jeg ruter konge og saket en spar. Det var ingen hensikt i å prøve bli kvitt en hjerter for å spille opp mot kongen, Vest ville simpelthen bare stjele. Så dro jeg spar konge for å la den gå hvis ikke Øst dekket. Øst gikk opp med esset og jeg stjal. Deretter håpet jeg på, som du gjorde Oscar, å felle trumfsyveren....."

"Men når den ikke falt" avbrøt Oscar, "hvordan hadde du tenkt deg å komme inn på bordet?"

"Ved å underspille fra K Q J 10 9 8 i trumf, naturligvis!" svarte Hai. "Vest kunne ikke unngå å vinne stikket med sin

syver, og likegyldig hvilket kort han nå spilte ville jeg komme inn på bordet.”

”Som dere så” konkluderte han triumferende, ”mistet jeg ikke et eneste stikk til de to manglende esser. Jeg valgte istedet å avgi et stikk i en farge som sto som fjell. Det er hva jeg mener med den fjerde dimensjon.

Kortfordelingen var:

♠ 9 8 7 3	♠ K Q J 10 4	♠ A 6 5			
♥	♥ 4 3 2	♥ A Q J 10 9 8 7			
♦ J 10 9 8 7 6 5	♦ A K Q	♦ 3 2			
♣ 7 4	♣ 6 2	♣ 3			
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	
N					
W E					
S					
	♠ 2				
	♥ K 6 5				
	♦ 4				
	♣ A K Q J 10 9 8 5				

Men naturligvis, hadde Øst hatt to trumf ville en femte dimensjon vært nødvendig. Imidlertid spilte Hai sin eneste sjangse, den fjerde.

Uten å vente på at vi skulle gratulere ham vendte Hai seg mot vår vert og sa med sin mest innsnigrende stemme:

”Vandrer, min klære venn, for en utmerket portvin. Vi må ha en ny flaske, jeg insisterer. Kelner! kelner!

HAI'S DIREKTIVER TIL HARE

”Vi er her for det franskmenn kaller parti fixe” sa Papa, grekeren med et bukk.

Hai gryntet. Hare smilte. Det var tidlig på ettermiddagen og ingen brukte spillesalen. ”Vi skal spille sammen i de kvalifiserende runder for kretsens eliteturnering” forstatte Papa, ”så jeg har med Karapet for å få litt trening. Kanskje to av dere vil spille mot oss?”

”Naturligvis. Med fornøyelse.” Hare godtok tilbudet og vendte seg mot meg.

Jeg forklarte at jeg var her for å spille en kamp som skulle starte om ikke så lenge og jeg så spørrende på Hai den Grusomme.

”Ikke noe ville ha gledet meg mere” forklarte Hai. ”Men beklageligvis venter jeg en telefon fra New York i hvert øyeblikk. Jeg har også en viktig avtale hos Enhjørningene. Faktum er at jeg allerede er sent ute så.....”

”Å, kom igjen, vær sporty” avbrøt Hare. ”Hvis du vil, skal jeg dekke dine tap og la deg få halvparten av gevinsten. Hva mener du om det?”

Hai trakk på sine vel avrundede skuldre og gav opp. ”Som dere vet” sa han, ”anser jeg innsatsen for å være en ren bisak, og det vil være uhøflig å la Griffen vente på å få spille. Det iorden, du kan få halvparten av min gevinst. Jeg skal få utsatt min telefonsamtale med Washington”. Han så på Hare med et blodskutt øye og la strengt til: ”Ingen revoker. Spill ikke fra feil hånd. Ikke meld grand. Du må ikke høyne min farge med mindre enn fire trumf. Ikke.....”

Grekeren avbrøt for å peke på at det ikke var tid nok igjen i denne inkarnasjon til å fortelle Hare alt det han ikke måtte gjøre.

Hai resiterte fortsatt fra sin ikke-liste mens kortene ble delt ut til første spill.

		<i>Karapet</i>											
		♠ A K 10 6 5											
		♥ 7 6 5											
		♦ 4											
		♣ 7 6 4 2											
<i>H.d.G.</i>		<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		<i>B.H.</i>	
	N												
W		E											
	S												
♠ 4 3			♠ Q J										
♥ A Q 9 8			♥ 4 3 2										
♦ A K Q 2			♦ 9 7 6 5										
♣ Q 5 3			♣ A 10 9 8										
		<i>Papa</i>											
		♠ 9 8 7 2											
		♥ K J 10											
		♦ J 10 8 3											
		♣ K J											

Meldingene:

Vest	Øst
H.d.G.	B. H.
1 hj	1 gr
2 gr	—

Papa startet med sparnieren til Nord's konge og spillerens knekt. På makkers ess i neste stikk la han återen, starten til en automatisk avblokkering. Armeneren fortsatte med spar til og Papa, som allerede hadde plukket frem syveren, satte den tilbake og tok en pause. Det var ikke vanskelig å følge med i hans tankebaner. Hvis han avblokkerte ville sikkert armeneren spille sine øvrige to spar. Og hva skulle Papa legge på den siste? En hjerter? Da kan ikke Hare unngå å få fire hjerterstikk. En kløver? Da vil hans konge falle på esset som Hare selvfølgelig må ha for sin melding. Hva med en ruter? Katastrofen vil bare bli utsatt en 10 sekunder eller så, han må fortsatt stå ansikt til ansikt med det samme hjerter- og kløverproblem på den fjerde ruter. Det

brutale faktum var at makkers femte spar ubønnhørlig ville skvise ham. Den eneste utveg var å hindre ham i å spille den, altså med hensikt blokkere fargen.

Armenerens tykke, svarte øyenbryn hevet seg vantro da Papa la toeren på tieren og holdt syveren tilbake til neste stikk. I mellomtiden hadde Hare lagt kløver tre fra bordet i tredje stikk, rutertoeren i fjerde.

Med et listig uttrykk spilte grekeren seg fri med ruter åtte, et kort beregnet på å mislede. Ifølge Papa's filosofi skulle et falskt kort spilles for sin egen skyld, uansett hvem som ble lurt. Hare prøvde nok en ruter. Utvilsomt ventet han seg at fargen skulle gi ham fire stikk. Da Karapet viste renons gikk han inn i en dyp og trist rådslagning med seg selv. Hans nese beveget seg som vanlig når han ble satt under press og en febrilsk opptelling av fingrene fant sted. Et av Hai's bud hadde han nå brutt ved å melde grand og visste at bare suksess kunne rettfærdiggjøre en slik frekkhet.

Hvordan skulle han få sammen åtte stikk? Med den uheldige ruterfordelingen ville selv ikke en heldig hjerterfinesse bringe inn mere enn fem stikk i de røde farger. På en eller annen måte måtte kløveren greie tre. Han bestemte seg for at den beste sjangsen lå i å spille på delt honnører - å ta to kløverfinesser med det han har hørt kjennerne beskrive som prosentspill.

Fullt klar over sin viten i slike ting spilte Hare kløver fra bordet, selv la han tieren. Grekeren tok stikket med knekten og spilte seg fri nok en gang med ruter. Hare satte iverk annen del av sin mesterplan ved å spille kløver dame og ventet håpefullt på at Nord skulle dekke. Men da, plutselig, før armenerens kort nådde bordet, oppdaget

han hva han hadde gjort. Ved å spille en liten kløver før damen hadde han blokkert fargen på bordet. Dette ville han få svi for lenge. Ikke bare var hans håp om å få kløverstikkene blitt smadret, han måtte også svelge fornedrelsen ved å spille hjerter fra bordet. Grekeren ville få seg et ruterstikk og uten tvil et sparstikk også, Hare hadde en ubehagelig følelse av at det var en spar ute ett eller annet sted.

Panikk grep om hans vitale organer, men Hare bestemte seg dog for å begrense tapet. For å gi seg selv sjangsen på en hjerterfinesse om ikke annet, gikk han desperat opp med kløver ess - og gned seg i øynene da kongen fallt. Skjelvende spilte han sine to stående kløver. Jo, de sto begge to! Deretter, fortsatt med skjelvende hånd, tok han hjerterfinessen og det sto bare igjen å telle sammen stikkene. Etter en kontrolltelling fortalte Hare at han hadde greid kontrakten.

"Et uvanlig spill" observerte Oscar, vår Senior Bakspiller, som hadde kommet inn under meldingene. "Både det beste forsvar og spill lå i å blokkere egne farger."

Sinnsforvirring?

Ikke lenge etter fant et merkelig meldingsforløp sted. Med alle i sonen gav armeneren og åpnet med en spar. Hai, som satt etter ham, hadde

♠
♥ A Q J 9
♦ Q 9 8 7 6 5
♣ A K 9

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
Karapet	H.d.G	Papa	B.H.
1 sp	2sp	3 kl	4 sp
dobl	4 gr	pass	5 ru
dobl	pass	pass	5 sp
dobl	pass	pass	redobl
pass	6 sp	pass	pass
dobl	---		

Etter som meldingene ble avgitt snerret Hai med økende villskap mens armeneren malte mykere. Med hver dobling ble hans røst søtere, rundere og mere inntagende. Hare, spent og opphisset, kunne knapt holde seg på plass i stolen. Hans meldinger var vanskelig å bli klok på og jeg så Oscar kikke i kortene hans med økende undring. Karapet kurret søtt mens han kom med den ene doblingen etter den andre.

Jeg satt bak H.d.G. og må berømme ham for hans oppfinnsomhet ved å unndra seg redoblingen ved å melde nok et trekk i den dødelige fargen. På dette tidspunkt hadde han selvsagt gitt opp alt håp om å få spille noe annet enn i en farge hvor han var renons.

Etter noen overlegninger spilte Papa ut ruter tre. Det var det eneste falske kort han kunne finne.

H.d.G. stjal på bordet og tok med en gang en hjerterfinesse. En ny ruterstjeling ble fulgt av nok en hjerterfinesse. Deretter en ruterstjeling og en hjerter til hånden. Hai fortsatte med nok en ruterstjeling og innkasserte ess og konge i kløver. Spillet:

		<i>B.H.</i>				
		♠ A K 10 9 6 5 4 3				
		♥ 4 3 2				
		♦				
		♣ 6 5				
<i>Papa</i>		<i>Karapet</i>				
♠ 2		♠ Q J 8 7				
♥ 8 7 6		♥ K 10 5				
♦ 4 3 2		♦ A K J 10				
♣ Q J 10 8 4 3		♣ 7 2				
		<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>		N	W E	S
N						
W E						
S						
		<i>H.d.G.</i>				
		♠				
		♥ A Q J 9				
		♦ Q 9 8 7 6 5				
		♣ A K 9				

Hai spilte en kløver - et annet spill på dette tidspunkt kunne heller ikke gjøre noen forskjell - stjal med nieren på bordet, la ned sine kort på bordet og forlangte resten.

"Jeg visste naturligvis hele tiden at din sparåpning var psykisk" sa Hare, "og da du spurte etter essene (Hai krympet seg da han hørte dette) var jeg redd for at vi skulle miste syveren. Jeg er glad du ikke greide syv, skjønt kanskje, hvis du hadde trukket ut trumfen....."

Resten av setningen gikk tapt i den bølge av gjensidige beskyldninger som Papa utløste mot armeneren:

"Jeg går ut fra at du innser" begynte grekeren bittert, "at hadde du styrt deg noen sekunder, lenge nok til å passe fem ruter, ville kontrakten blitt stående der. Hva hadde du egentlig imot fem ruter?"

"insinuerer du" protesterte Karapet, "at jeg skulle annta motparten ville få hjem seks trekk med spar som trumf?"

"Hvor mange ganger doblet du? " Gerkeren var standhaftig. "Var det fem eller bare fire ganger?"

"Har grekerne et ord for poengjeger?"

"Hva er ei krøkke på armensk?"

"Min herrer, mine herrer" brøt H.d.G. inn, i denne stemningen vil dere aldri vinne kretsens eliteturnering. Dere trenger ikke å klandre dere selv. Dere ble utmeldt og utspilt av, på tross av min teknisk ufullkomne venn Hare, en overlegen kombinasjon. Og det er ingen skam." Hai klaret strupen og fortsatte: "Hvis dere ønsker det kan jeg i enkle vendinger forklare det coup som dere nyss om. Først....."

"Fortell dem om det når du ringer New York" foreslo Papa.

Papa skyldte på trekk, men det var fordi han ville sitte etter Hare for lettere å doble ham at han skiftet plass med sin makker.

Karapet så ut som en mann som var vant til å bli forfulgt. Han ventet det verste i livet og fikk det vanligvis virkeliggjort. Det var i den ånd han tok opp kortene for å gi neste spill.

En umeldbar hånd.

Armeneren passet. Hare startet forretningene med en kløver og Papa smatt inn med en ruter.

<i>B.H.</i>	
♠ K J 5	
♥ K 10 9	
♦ Q 10 3	
♣ A K 3 2	

		<i>Papa</i>			
		♠ Q 10 9 6			
		♥ 7			
		♦ K J 9 8 7			
		♣ Q J 8			
<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>		N	W E	S	
N					
W E					
S					

Hai meldte en spar, og etter pass fra Karapet fant Hare ut at han var i vanskeligheter. Han hadde streng ordre om ikke å melde grand. Ikke hadde han lov til å støtte

Hai's farge med mindre enn minst fire kort i den. Var ikke dette faktisk en umeldbar hånd?

Hare sukker, rørte nervøst på seg og så i taket etter inspirasjon. Der var ingen å få så ulykkelig tok han tilflukt til to kløver. Hai så ikke ut til å være interessert. Han kom med sin vanlige tre grand og lente seg tilbake med umisskjennelige tegn på autoritet, en spillefører til fingerspissene.

Nå var Hare i større vanskeligheter. Siden han hittil har undermeldt, selv om det var uforskyldt, var han ikke for god til å passe? Etter å ha skrevet noen tall på en papirlapp produserte han meldingen fire spar. Som han forklarte etterpå, det var en slags utsatt støttemelding til utgang i reverse som inviterer til slem, men benekter fire trumf. Hai meldte fire grand og Hare, som alltid betraktet denne meldingen som Blackwood, svarte rett og riktig fem ruter. Med et truende knurr bjefet Hai fem grand og meldingene tok slutt. Her er hele meldingsforløpet:

Vest	Nord	Øst	Syd
Karapet	B.H.	Papa	H.d.G
pass	1 kl	1 ru	1 sp
pass	2 kl	pass	3 gr
pass	4 sp	pass	4 gr
pass	5 ru	pass	5 gr

Karapet startet med ruter seks som fikk selskap med tieren fra bordet, knekten fra grekeren og toeren fra spilleren.

Jeg prøvde å sette meg i Papa's sted. Hvordan skulle han planlegge forsvaret?

Det var åpenbart at Hai hadde ruter ess og sannsynligvis fire eller fem ruter sammen med den. Hvis dette var tilfelle ville et nytt ruterspill koste et stikk. En sparsving inn i

bordets gaffel kom ikke på tale. En kløver kunne ikke stelle til noe galt, men ville det hjelpe? Etter til slutt å ha kommet fram til at det ville det ikke, spilte grekeren sin single hjerter. Hai deltok med treeren, Karapet toeren og nieren på bordet fikk stikket. Deretter kom kløver konge, fulgt av esset. Uten et øyeblikks nølen la Papa knekten og så damen. Hans makker satt, eller satt ikke, med tieren - eller med hvilke fire kløver som helst - men det kunne være det samme. Han, Papa, skulle ikke bli innspilt. Han visste alt om sluttspill og hvordan de kunne unngås.

På dette tidspunkt kan det være gunstig å se alle kortene:

		<i>B.H.</i>	
		♠ K J 5	
		♥ K 10 9	
		♦ Q 10 3	
		♣ A K 3 2	
<i>Karapet</i>			<i>Papa</i>
♠ A 8 7			♠ Q 10 9 6
♥ 8 6 5 4 2			♥ 7
♦ 6 5 4			♦ K J 9 8 7
♣ 10 5			♣ Q J 8
		<i>H.d.G.</i>	
		♠ 4 3 2	
		♥ A Q J 3	
		♦ A 2	
		♣ 9 7 6 4	

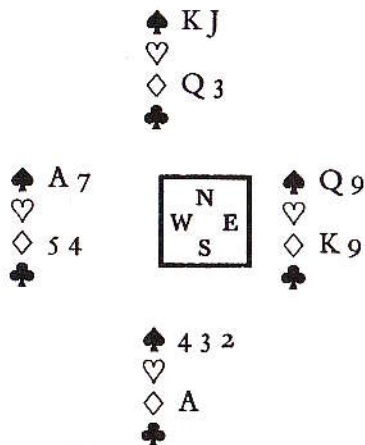
Med et lykkelig grynt spilte Hai sine kløver, deretter sine fire hjerter. Nå var det gått opp for Papa at Hai's originale sparsvar var i det vesentlige falskt. Han hadde vist åtte kort i hjerter og kløver og indikert to, om ikke tre ruter. Klart nok var det ikke plass

for en sparfarge, selv om ikke esset kunne utelukkes.

Hai spilte hurtig, et sikkert tegn på at han ikke ønsket å gi motspillerne tid til å tenke over sine avkast. Grekeren ville ikke vise seg mindre dyktig og la unna kort etter kort uten et øyeblikks pause.

På de to siste kløverne saket Karapet en hjerter, så en spar. Papa, som måtte finne fire avkast - en på den siste kløveren og tre på hjerter - skilte seg av med to ruter, deretter tieren og sekseren i spar i denne rekkefølge.

Stillingen med fire kort igjen var:

H.d.G. spilte en spar mot bordet, armeneren la lavt. Det var mulig at han etter å ha sett makkers 10-6 signal ikke lenger trodde han hadde esset selv. Kanskje er det en automatisk refleks hos forsvarere å legge lavt når spilleren ikke gir ham tid til å tenke. Hvordan det enn nå var, Hai var parat til å ta stikken for kongen og fikk med både ess og dame på neste sparspill, knekten. Han kom inn på hånden igjen med

esset i ruter og fikk det ellefte og avgjørende stikk på spar fire. "Igjen har alt hendt meg" ropte armeneren. "Måtte du kaste bort dine kløverhonnører?"

"Kunne ikke du gå opp med sparesset?" forsvarte Papa seg.

"Hvis det var det du ønsket" protesterte Karapet, "hvorfor annonserte du så at du hadde den selv ved å signalisere så sprakende med tieren og så fullføre ekkoet med sekseren? Hvem prøvde du å lure denne gangen?" Og før grekeren fikk svare la han til trist: "Å Papa, min venn, om du bare kunne holde deg fra å være så smart ville du ikke avslutte så ofte med å se dum ut"

HAREGREP

"Det er noe helt annet når makker spiller med dine penger" sa B.H. mens vi spaserte fra parkeringsplassen til Griffenes klubb. "Naturligvis kan han fortsatt fornærme deg, men han må gjøre det med større respekt, om du skjønner hva jeg mener."

Kretsens eliteturnering skulle starte om en knapp uke. På grunn av de øvrige spilleres fenomenale hell greide Papa og Karapet ikke å kvalifisere seg for eliteklassen. Istedet meldte de seg på kretsens store trofeturnering for lag, og Hare hadde påtatt seg å arrangere en treningskamp. Til å begynne med var de redd for at H.d.G. ikke kunne delta. Men i siste øyeblikk, da innsatsen ble fordoblet, lot Hai seg overtale til å avlyse en viktig avtale han hadde på de ytre Hebridene. Han skulle nok en gang gå i spenn med Hare på de vanlige betingelser - hvilket vil si at han spilte for gleden og halvparten av gevinsten. Doktoren og et nytt medlem fra midt i landet, en nøkkelhullfabrikant, kompletterte laget. Papa's annet par besto av to seniormedlemmer fra De forente Nasjoners Antikannibalismekommitte som var på gjennomreise til et nylig frigjort land.

Papa hadde arbeidet hardt med dette programmet. "For å høyne moralen" fortalte han meg, "trengte vi en lett seier. Så dette passer oss".

Umiddelbart før kampen ga Hai sin kaptein og laget deres ordrer for slaget. "Kamper" sa han til dem, "tapes, ikke vinnes. Så sitt tilbake og sitt fast. Jeg skal gjøre resten - så lenge dere ikke kommer i veien for meg. Noe sier meg" la han til selvsikkert, "at i kveld vil beste mann vinne."

Papa viser sin dyktighet.

Tidlig i kampen fikk Papa anledning til å demonstrere sin dyktighet. Med alle i sonen ga Hai og åpnet med tre ruter. Etter to passer dobltet grekeren:

♠ K 10 9 8 6

♥ 8 4 2

♦ Q J

♣ 5 3 2

♠ A J

♥ A K Q J

♦ A 10

♣ Q J 10 9 8

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
H.d.G.	Karapet	B.H.	Papa
3 ru	pass	pass	dobl
pass	3 sp	pass	3 gr

Hai spilte ut en liten spar. Papa la lavt på bordet og Hare fant fram syveren. Grekeren ga meg et vitende dult og mens jeg rettet ut ribbenene forklarte han med en gjennomtrengende hvisking: "Kjernen i bridge er å se gjennom kortene. Se nå. Jeg skal få min kontrakt uansett kortfordeling."

Med en feiende bevegelse tok han syveren med esset, ut med knekten som ble tatt med bordets konge. Deretter spar ti som han selv la ruter ess på. Resten av spillet har ingen interesse. Hvis motspillerne ville godspille sin ruter fikk han en inngang til bordet, kontrakten greies med fire spar, fire hjerter og et ruterstikk. Holdt de seg unna ruterer fikk han tid nok til å godspille tre

kløverstikk, addering vil forsatt gi ni til svar.

Dette var kortfordelingen:

	<i>Karapet</i>					
	♠ K 10 9 8 6					
	♥ 8 4 2					
	♦ Q J					
	♣ 5 3 2					
<i>H.d.G.</i>		<i>B.H.</i>				
♠ 5 3	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">W E</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	♠ Q 7 4 2	
N						
W E						
S						
♥ 10 7		♥ 9 6 5 3				
♦ K 9 8 7 6 5 4		♦ 3 2				
♣ K 7		♣ A 6 4				
	<i>Papa</i>					
	♠ A J					
	♥ A K Q J					
	♦ A 10					
	♣ Q J 10 9 8					

Karapet var synlig imponert og for et øyeblikk glemte han å være nedtrykket. Det var en forandring for ham ikke å være på den tapende side, men han så ut til å ta det ganske godt. Hare så også lettet ut, for en gangs skyld var han ikke blitt utskjelt. Hai bemerket foraktelig: "Enhver kan få billig applaus ved å kaste esser. Mesteren viser sin klasse ved dyktig manipulering av toere og treere.

Et profetiv blir oppfylt.

Profetiske ord, som det viste seg i neste spill. Jeg fikk først se det i det lukkede rom da jeg bar inn noen spill.

De fire hender var:

1. Antikannibal

♠ 3 2
♥ A K Q 2
♦ J 9 8 7
♣ 6 5 3

Doktoren

♠ 8 7 6
♥ 8 7 6 3
♦ 10 3
♣ K J 9 7

Nøkkelhullfabrikant

♠ 5 4
♥ 5 4
♦ A K Q 6 5 4 2
♣ 10 8

2. Antikannibal

♠ A K Q J 10 9
♥ J 10 9
♦
♣ A Q 4 2

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ru	2 ru	pass	3 ru
4 ru	4 sp	pass	5 hj
pass	6 sp		

Doktoren satt Vest og spilte ut ruter ti. Ved første blick så spillet ut som ren plankekjøring avhengig av en kløverfinesse som etter meldingene antagelig ville lykkes. Spilleren trakk ut trumfen, saket en kløver på bordets fjerde hjerter og tok kløverfinessen. Men uheldigvis, en bet.

Antikannibalene ble ikke urolig av den grunn. Kontrakten var god nok, men siden kontrakten ikke kunne fås ville resultatet utvilsomt bli det samme i begge rom. Så hvorfor engste seg unødig? Jeg tok spillet med ut og satte meg ved Hare. Siden han ble spiller plasserer jeg ham på Syd's plass for letthets skyld. Meldingene gikk på en annen måte, men sluttkontrakten ble den samme:

Øst	Syd	Vest	Nord
Karapet	B.H.	Papa	H.d.G.
1 ru	2 ru	pass	3 hj
pass	6 sp	---	

Forståelig nok så H.d.G. irritert ut da det ble åpenbart at han ikke fikk spillet. Men bortsett fra noe grynt, stønn og sukk

avslørte han ikke noen tegn på sinnsbevegelse.

Fra sitt bur tok Hare en oversikt over situasjonen og holdt seg kald, rolig og vaktstom. Jeg så ham notere i hjørnet på sin regneskapsblokk: 6 pluss 4 pluss 1 pluss 2 = 13.

Lavmelt mumlet han noe, ristet litt på seg, nikket på hodet og plasserte alvorlig bordets knekt på rutertieren. Denne ble dekket av Øst's dame og stjålet av ham selv.

Så godt som jeg kjente ham kunne jeg lese hans tall og følge tankebanen hans. Han kunne se tretten stikk: seks i spar, fire i hjerter, ett kunne godspilles i ruter etter utspillet og to i kløver, i det han regnet med den opplagte finessen av kongen.

Etter å ha tatt ut trumfen spilte Hare en hjerter som han stakk på bordet og returnerte ruter ni. Denne ble dekket og stjålet. En ny hjerter, ruter, stjeling og bordets syver sto. Og hva mere var, Hare visste det!

B.H. godspiller en taper.

Triumferende spilte han hjerter som ble tatt på bordet, saket en kløver på ruter syv og fortsatte tillitsfullt med å innkassere et stikk for bordets hjertertoer. Papa hadde tidligere på hjerteren lagt sekseren, syveren og åtterten, durkdrevent gjemt treeren. Når han nå kom fram med den og utslettet bordets toer, rystet Hare fra øre til fot. Hans nese skalv og det prikket i hårroten. Noe så ydmykende! Her hadde han en farge som var tett ned til nieren, og så taper han et stikk til treeren. Nå kunne han ikke engang fange kløver konge, men måtte spille fargen selv.

Hare senket øyelokkene og vred seg høylytt

- ihvertfall så det ut slik. Men så, under over alle undere, spilte Papa en kløver rett inn i hans A Q. Til denne dag vet han ikke hvordan dette hendte. Han stoppet ikke for å undersøke, det ga ham jo det tolvte, avgjørende stikk, og det var alt som telte. "En uvanlig variant av taper på taper" observerte Oscar, "Ikke mange spillere ville ha tenkt på det."

"Og enda færre ville vedstå seg det" bemerket Hai. "Men naturligvis" la han til storsinnet, "når det gjelder å godspille en taper har ikke min makker sin like."

En ubetelig kontrakt.

Krigslykken svingte hit og dit. Så kom kampens nest siste spill. Jeg satt ved siden av Papa og så spillet fra hans vinkel:

♠ J 4
♥ Q 7 6
♦ A K Q 10 9 8
♣ 10 5

♠ A K 10
♥ 10 5 4
♦ 7 6
♣ A K 9 8 4

Meldingene:

Syd	Nord
Papa	Karapet
1 kl	1 ru
1 gr	3 gr

Hare, Vest, startet med hjerter to. Hai, Øst, fikk stikket på knekten. Deretter spilte han hjerter ess og så kløver syv.

Furen i Papa's panne, som hadde oppstått da han fikk se hjerter knekt, forsvant da H.d.G. kom fram med esset. Hvis Hai kunne finne nok en hjerter var ikke fargen farlig. Så uansett, alt var godt.

For en spiller av betydning, som grekeren, var kløversvinget en utfordring, en anledning til å demonstrere sin overlegne teknikk.

Kontrakten så ut til å være i hus. Men hva hvis ruterer var fordelt 4 - 1? Før han hadde fått stikk for sine kløver kunne Hare komme inn og innkassere tre hjerterstikk. Kunne Papa omgå denne faren? Jo, han kunne. Et forsiktig ruterspill frambød seg selv. Ved å ta finessen etter knekten i første ruterspill var det mulig å sikre fem ruterstikk. Hai kunne komme inn naturligvis, men siden han ikke hadde flere hjerter, hva galt kunne han gjøre?

Det må kanskje bemerkes at mens grekeren satt i dyp meditasjon og lette etter det rette mestergrep, hadde Hai tatt på seg et uttrykk som fortalte om konsentrert kjedsommelighet. Det glassaktige blikk, avslappende oppførsel, lette hengt av vommen, alt ropte ut likegyldighet for spillet, det interesserte ham ikke.

Papa kom fram til sin plan og så omkring på bakspillerne. Han var ikke "en rose født til å blomstre usett og ødsle sin vellukt på ørkenluften". Da han spilte en ruter mot bordets tier ventet han å bli lagt merke til. Beklageligvis og uventet for grekeren, hadde ikke Hai bare ruter knekt, men også en godt kamuflert hjerter som han i all hemmelighet hadde pleiet allerede fra starten. Han tok den fram nå fra sitt gjemmede og den ubetelige kontrakt ble fort betet.

Dette var de fire hender:

Karapet

♠ J 4
♥ Q 7 6
♦ A K Q 10 9 8
♣ 10 5

B.H.

♠ 9 7 6 5
♥ K 9 8 2
♦ 5 3
♣ Q 6

H.d.G.

♠ Q 3 2
♥ A J 3
♦ J 4 2
♣ J 7 3 2

Papa

♠ A K 10
♥ 10 5 4
♦ 7 6
♣ A K 9 8 4

Hva betyr toeren?

Det gikk litt tid før Hai fikk lagt bånd på sin skadefryd. Behendig og oppfinnsomt som alltid hadde han tryllet frem en sjangse hvor det før ingen var, og ingen kunne nå stoppe ham i å øse av sine skattede og magiske hemmeligheter. Hvis grekeren ble overlatt til seg selv, forklarte han, måtte han vinne. En list måtte altså til for å lure ham til selvutslettelse.

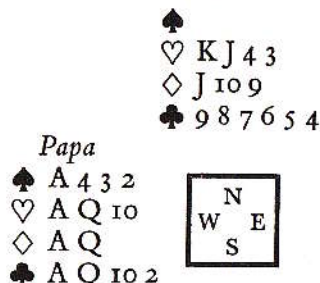
"Vær klar over" fortsatte Hai, "at min felle ikke kunne friste ei krøkke fordi sikringsspill ikke ville falle ham inn." Han blunket megetsigende i retning av Hare. "Heller ikke ville den virke mot en mester. Og vet dere hvorfor?" Alle lot som de ikke hørte så Hai fortsatte fornøyd: "Fordi en stor spiller i motsetning til en god, spiller spillerne såvel som kortene. Han bruker alle ved bordet i henhold til deres mangler. Han vil med en gang vite at Hare fysisk og psykisk er ute av stand til å spille ut toeren

fra en femkortsfarge. Hare kan ikke mere spille et falskt kort en Papa kan spille et ekte. Og selv vår venn" fortsatte Hai med et nytt blick på Hare, "kan vanligvis finne fram til det fjerde høyeste, spesielt hvis han får bruke papir og blyant. Ha, ha!

Pilen traff sitt mål. Hare likte ikke å bli minnet om sine mangler i hoderegning og håret reiste seg sint mens han lyttet til Hai's tirade. For et øyeblikk trodde jeg vi skulle få høre ham knurre.

Haregrep. Følelsene var fortsatt i ulage og spenningen på høygir da kampens siste spill kom på bordet. Jeg satt mellom Papa, som hadde byttet plass med Karapet, og giveren Hai.

H.d.G.

Papa

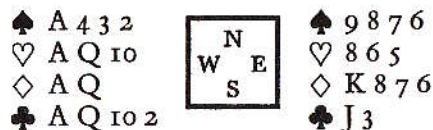
Ingen i sonen.

Meldingene:

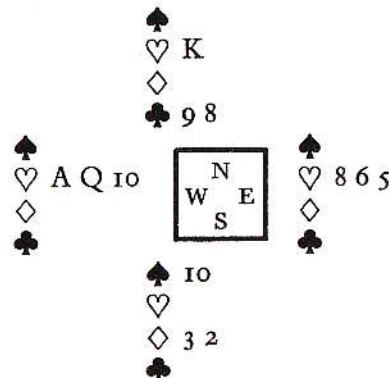
Nord	Øst	Syd	Vest
H.d.G.	Karapet	B.H.	Papa
pass	pass	1 hj	dbl.
4 hj	pass	pass	dbl.

Spar ess så ut til å være det åpenbare utspill og Papa tok det. Mens Hai la opp sine kort sa han oppmuntrende til Hare: "De har sikkert utgang i spar, om ikke slem, så hvis du kan greie deg med bare to beter har vi gjort det riktig godt."

Hare stjal spar ess på bordet og dro en kløver til sin konge og Papa's ess. Grekerens fingre vandret til trumfess, deretter til tieren og så til ruter ess. Det var noe som kunne sies for, og en hel del imot, hvert eneste ett av disse kortene. Til slutt fant han ut at mest kunne sies imot og returnerte en liten kløver. Det så i alle fall sikkert ut. Nå kan det være av hjelp å se alle kortene:

Hare stjal kløverreturen med toeren og spilte tre gode spar som bordets ruter ble saket på. En ruter ble stjålet på bordet, en kløver på hånden, en ruterstjeling igjen og til slutt kløverstjeling med håndens siste trumf og dette ble stillingen:

Kun trumf var igjen på Øst - Vest's hender. Uansett hva Hare nå spilte, bordets trumf konge måtte gi det tiende og avgjørende stikk, et coup en passant.

For første gang siden jeg ble kjent med ham hadde Hare bløffet og vi så alle på ham med vantro. Han var, tenkte jeg, litt skeptisk selv - litt redd, men glad allikevel.

"Var dette det som er kjent som et coup uten navn?" spurte han håpefullt.

"Nei" svarte armeneren. "Den har et navn - Haregrep." og han la til melankolsk som en mann som vet å lide, og hvordan nyte det: "Mot meg kan alt skje. Det gjør det alltid. Det er forbannelsen....."

Tydeligvis hadde det begynt i 1329 med en forbannelse kastet på Djoulikyanerne av den svarte heks fra Ararat. Karapet skulle til å fortelle oss historien da Doktoren kom i døren og forlangte spillet.

Idet jeg gikk sammen med ham inn i det lukkede rom fortalte han meg konfidensielt: "Det er nokså jevnt, men jeg antar vi ligger noen poenger under. Det vil ikke forundre meg om dette spillet blir avgjørende."

Oscar og et halvt dusin svakere bakspillere marsjerte inn for å overvære kampens siste dramatiske spill.

Avsluttende spill for galleriet.

Ingen meldte psykisk denne gang, men meldingsforløpet ble bemerkelsesverdig av andre grunner. Uten innblanding fra Nord - Syd gikk det slik

Doktor	Nøkkelhullfabrikant
2 kl	2 ru
2 sp	2 gr
3 kl	3 sp
4 hj	pass

Som formildende omstendighet for de tilsynelatende ville og usammenhengende meldinger må det påpekes at Doktoren ivrig lette etter et svingspill, et avsluttende spill for galleriet som alene, tenkte han, kunne avgjøre kampen. Det var grunnen til at han motsatte seg tre grand, kontrakten som han antok det andre bordet bordet var kommet fram til. Siden han mente å ha funnet en 4 - 4 tilpassing i spar tok han en beregnet risiko på å vinne kampen, med en velvurdert slem.

Beklageligvis var ikke makker av samme heroiske støpning. Doktorens dristige framferd, utseende som tydelig viste at han brente for saken, alt fortalte at noe stort var i gjære. Før han raste mot slem på mistanke nøyde han seg heller med en moderat fire hjerterkontrakt. Fire spar kunne vel være bedre, men seks spar avgjort verre. Dette var hans overbevisning og uten å skamme seg passet han en kontrollmelding.

Implikasjonene av det uvanlige meldingsforløp ungikk ikke motpartens oppmerk-

somhet. Vant som han var til å oppfatte menneskets urinstinkter noterte Antikannibalen på Doktorens vanstre side hans ufrivillige gisp. Situasjonen inneholdt en masse løfter og for å utforske dem på det grundigste spilte han ut en liten trumf.

Doktoren tok første stikk med tieren, la ned ess og dame i ruter og fortsatte med kløver ess. Da kongen falt tok han en pause, formet raskt en ny plan og spilte dristig trumf ess fulgt av damen.

Antikannibalen på hans venstre side tok sine to trumfstikk og forsvaret måtte dessuten før eller senere få et sparstikk. Men det var alt. Bordets kløver knekt var en viktig inntekt til kongen og åtteren i ruter. Den andre Antikannibalen ble holdt utenfor spillet til slutten.

"Merkelig spill" observerte uglen Oscar, vår Senior Bakspiller. "Begge sider kan få hjem fire hjerter. Meget uvanlig".

B.H. tilstår.

"Hva fikk deg til å gjøre det? spurte jeg Hare da vi kjørte hjem om natten. Han forsto naturligvis at jeg tenkte på hans overraskende psykiske melding og kom straks til poenget.

"Jeg har ikke noe imot hån og spott når jeg fortjener det" sa han, "jeg kan tåle skjellsord og fornærmelser like godt som noen annen. Jeg har dessuten mere erfaring i det enn de fleste. Men å bli rasket ned på av denne avskyelige Hai for ikke å spille toeren fra en femkortsfarge når jeg ikke har noen, det var virkelig for mye. Så jeg tenkte jeg ville gi ham en leksjon - ja, selv om det skulle koste ham en bunke av mine sedler. Og vet du" la han til, "det var nære på at jeg ikke redoblet."

"Så det var det du tenkte på " spurte jeg, Jeg husket han hadde tatt en pause før han passet Papa's dobling.

"Ja" svarte han. "Jeg lurte på hvor mye det kunne bli, men jeg er ikke noe videre i regning, vet du, så jeg fikk ikke regnet det ut. Siden du nevnte det, kanskje du kan fortelle meg hvor mye syv eller åtte redoblede beter blir?"

KORTET SOM FORSVANT

Det vil muligens vær en overdrivelse å si at hver hai har en mor. Men det hersker ingen tvil om at H.d.G. har en grandtante. Hun er meget gammel, meget rik og bor i Amerika. Like før hennes nittiårsdag møtte hennes eneste arving, en sønnesønn som emigrerte til Sør - Amerika, men aldri kom lenger enn til general, sin heltedød ved et fyllekalas under en revolusjonsfeiring. Hai den Grusomme, som ble overmannet av en stor pliktfølelse og familiesamhold, mente han burde gjøre den gamle damen sin oppvartning. Ikke lenge etter befant han seg ombord på Queen Elizabeth med kurs for New York.

En millionærtrio.

Mens jeg slo ihjel en ledig time i baren den siste reisedagen, kom jeg i snakk med en amerikansk millionærtrio. Det tok ikke lang tid før det ble klart at de var lidenskapelige bridgespillere. Konversasjonen dreide derfor naturlig over til emner som virkelig interesserte - hvorfor makker alltid var så elendig, urettferdig bakspillere og krøkkenes ufattelige hell.

Selskapets midtpunkt var en hjertelig ung mann med kostbart utseende tenner lydende navnet Volang. Han introduserte seg selv beskjedent med: "Jeg er i apotekervarer", men jeg oppdaget senere at han hadde spekulert i vitaminer over halve alfabetet.

Volang foreslo at vi fire skulle ta et slag bridge om kvelden. Han ble øyeblikkelig støttet av Macpherson, en ungarsk eiendomspamp med polske røtter. Han var på veg fra Paris hvor han hadde forhandlet om

overtakelse av Louvres. Svaret fra den franske regjering lot vente på seg så han tydde i mellomtiden til bridge som avslapping.

Selskapets tredjemann var like ivrig. Jeg kan ikke huske navnet hans, men folk som burde vite det fortalte meg at han hadde bygget et imperium på gjødsel på begge sider av ekvator. De andre kalte ham Chuck.

Jeg var fristet til å spille med dette selskapet, men var redd for at innsatsen kunne bli for høy. Volang prøvde å berolige meg: "Vi spiller bare med dollarpoeng" sa han, "men du kan spille for hva du vil, vi skal stå for resten."

Hva en amerikaner kaller "dollarpoeng" er i realiteten 100 dollar pr 100 poeng, og omsatt til enkle kroner blir det omkring 700. Det var ikke en gang verd å overveie, og jeg liker nå ikke en gang å spille for andre folks penger. Jeg ba om å bli undskyldt, men fortalte dem om H.d.G. som ingen hemninger hadde i økonomiske saker - eller i noen andre for den saks skyld. Senere på dagen førte jeg de fire sammen. Idet jeg skulle gå til middag den samme aften fortalte Hai meg: "Vi skal spille etter en filmframvisning i Macpherson's suite. Han har mesteparten av et dekk for seg selv så du kan ikke gå feil. Kom og bakspill. Vær min gjest."

Jeg spurte ham om hvor mye han blir understøttet med.

"Understøttet? Jeg? Du må spøke."

"Men med den innsatsen" pekte jeg på "kan du lett tape en femti, seksti tusen kroner?"

Med en utålmodig håndbevegelse skjøv H.d. G. dette til side. "Jeg spiller ikke for å

tape" svarte han verdig, "og jeg har råd til å vinne med de høyeste innsatser. Spør min banksjef". Deretter senket hans stemmen til en hvisken og fortsatte: "Jeg skulle til å gi deg et forslag. Du har jo kjent disse amerikanerne lenger enn jeg har gjort, men jeg er sikker på at de tåler å tape litt mere enn du tror. Hva om å få de med på to dollar pr. poeng? Jeg er villig til å gi deg en generøs kommisjon. Skal vi si 12,5 prosent?"

Bare tre timer hadde gått siden middag da vi møttes i Macpherson's suite. Hai hadde allerede vist stor interesse for forfriskningene. Spesielt hadde han konsentrert seg om en svær haug med kaviar og jeg hørte ham si til stewarden: "Jeg liker ikke så mye brød i mine smørbrød. Karbonhydrater er så fetende."

H.d.G. viser sitt temperament.

Det var store spill ute og gikk den kvelden, med de forløp ikke bra for Hai. Bare hans store og overlegne dyktighet gjorde at tapene ble holdt nede. To spill, begge i slem, gav ham en sjangse til å vise sitt temperament. *Chuck*

♠ K J
♥ 10 5 4
♦ 10 9
♣ K Q J 10 9 8

Volang

♠ Q 4 3
♥ Q J 9 3
♦ J 8 7 6
♣ A 7

	N	
W	E	
	S	

H.d.G.

♠ A 2
♥ A K 8 7 6 2
♦ A K Q 3 2
♣

Macpherson

♠ 10 9 8 7 6 5
♥
♦ 5 4
♣ 6 5 4 3 2

Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
H.d.G.	Volang	Chuck	Macpherson
2 hj	pass	3 kl	pass
3 ru	pass	4 kl	pass
4 ru	pass	4 hj	pass
4 sp	pass	6 hj	pass
pass	dobl	pass	pass
6 gr	dobl—		

Vest spilte ut hjerter dame.

Hai mistenkte med rette Vitaminkongen for ikke å ha doblet seks hjerter uten en solid trumffarge. Derfor overgangen til seks grand. Volang's utspill av hjerter dame bare bekreftet hans diagnose, sikkert nok hadde han også kløver ess.

Hvor lå den beste sjangsen?

I løpet av kortere tid enn det ville ta ham å svelge for tyve kroner i kaviar fant Hai løsningen. Han spilte spar mot bordet og tok finessen med knekten. Så sant knekten holdt var kontrakten i hus...Hai spilte en kløver som han saket spar ess på. Og nå, med en karakteristisk feiende bevegelse la han ned hånden. Volang så over kortene hans en stund, men det ble snart åpenbart for ham at uansett hva han spilte ville spilleren komme inn på bordet til de innbydende kløverne.

Et trumfstikk blir borte.

En robber eller to senere var Hai i spenn med Macpherson. Ungareren var av naturen en hårdnakket overmelder. H.d.G. stod på bremsen hele veien, men det holdt ham ikke utenfor en slem med:

♠ A 10 8 7
 ♥ A 3 2
 ♦ K 3
 ♣ A K 3 2

	N	
W		E
	S	

♠ K 9 6 5
 ♥ K 6 5 4
 ♦ Q J 10 9
 ♣ 4

Meldingene hadde gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
Volang	Macph.	Chuck	H.d.G.
3 kl	3 gr	pass	4 sp
pass	5 sp	pass	6 sp

"Mange takk, makker" sa Hai og prøvde å få det til å lyde som om han mente det. Som alltid når han fryktet det verste sivet det selvtillit ut av hver eneste pore. På en eller annen måte, til og med før han hadde sett bordet, greide han å gi det inntrykk at makker hadde mere enn ventet.

Ingen kunne se på Hai at hans kjæreste ønske var å kaste makker, og hans øvrige fiender for den saks skyld ut på havet. Det vil si hvis havet ville ha dem.

Volang startet med ruter ess fulgt av toeren. Det var en forbannet kontrakt. Med det første så det ut til at det eneste håp lå i å finne trumf dame og knekt dobbel på en hånd.

Hai mediterte i nesten ett minutt - lang tid til ham å være - før han spilte ut til tredje stikk. Han spilte kløver ess, deretter kongen.

Mannen med det store navn i gjødsel skulle til å spille et kort, men satte det tilbake, gikk i transe, ristet på hodet, men fant frem til slutt en liten ruter. Hai selv saket en hjerter og ga meg et megetsigende blikk.

Naturligvis hadde ikke betydningen av Chuck's spill unngått meg. Hvorfor stjal han ikke kløver konge? Med to eller tre små trumf hadde han da kunnet gjort det? Hans rutersaking var nærmest en skriftlig erklæring om at han hadde en honnør gardert, J x x eller mere sannsynlig Q x x. Formodentlig hadde H.d.G. spilt den kløverkongen for å se hvor landet lå. Nå handlet han etter de informasjonen som hadde kommet fram i lyset. Han spilte hjerter ess, en ny hjerter til kongen og så ruter dame.

Jeg kikket i Vest's kort og så Vitaminkongen kjele med en liten trumf mens han tenkte.

Dette var kortfordelingen:

Macpherson

♠ A 10 8 7
 ♥ A 3 2
 ♦ K 3
 ♣ A K 3 2

Volang

♠ J 2
 ♥ 8 7
 ♦ A 2
 ♣ Q J 10 9 8 7 6

	N	
W		E
	S	

Chuck

♠ Q 4 3
 ♥ Q J 10 9
 ♦ 8 7 6 5 4
 ♣ 5

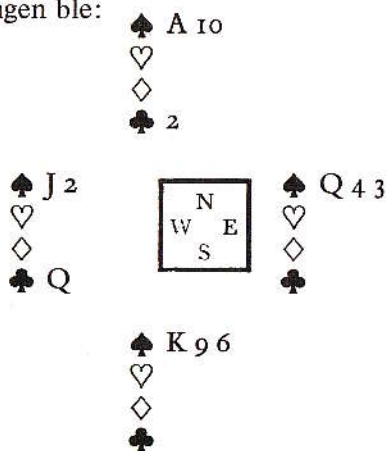
H.d.G.

♠ K 9 6 5
 ♥ K 6 5 4
 ♦ Q J 10 9
 ♣ 4

På dette tidspunkt tror jeg begge sider spilte med så å si åpne kort. Hai kom så langt først, naturligvis, men også Volang forsto hvorfor Makker hadde motsatt seg å stjele kløver konge.

Det var noe merkelig med denne trumfen. Selv om ikke den eksakte fordeling var klar, var det tydelig at Hai var fullt forberedt på å se ham stjele kongen. Ellers ville han ikke ha spilt den. Derfor bestemte Volang seg for ikke å gjøre det. Han var ringrev god nok til å vite at spilleren aldri skulle få det på sin måte, uansett omstendigheter.

På ruter dame saket han kløver og på knekten som fulgte en ny kløver. Hai saket først bordets hjerter, stjal sin rutervinner og spilte en kløver. Chuck saket en av sine to hjerter og Hai stjal. Så kom hans siste hjerter som han trumfet på bordet og stillingen ble:

En kløver ble spilt og Chuck var hjelpeløs. Stjal han lavt ville Hai stjele over og ess, konge ville få de to siste stikk. Gikk han opp med damen ville Hai ta finnesse på Vest's knekt.

Macpherson mente han fortjente noen lovord. "Du ville vel ha meldt på samme måte?" spurte han Hai.

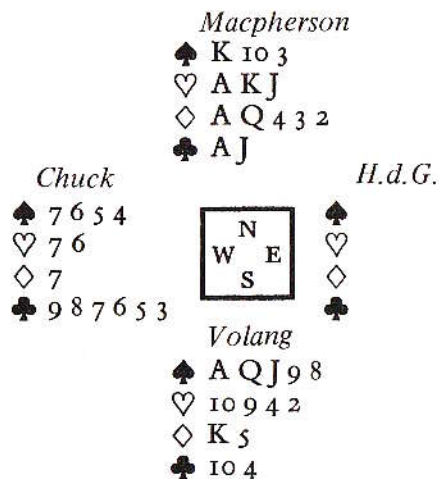
"Vel, ikke i mitt eget navn" Hai tok godmodig til motmæle. Han fikk se de andres desorienterte ansiktsuttrykk og forklarte: "Dere kan ikke forstå hvordan et trumfstikk oppløste seg i luften, stemmer?-" "En tour de force som de ville si ved Louvre, n'est ce pas, Mac?"

Eiendomspampen verdsatte verken spøken eller familiæriteten, men Hai koste seg åpenbart.

Etter å ha betet et par stående kontrakter og fått hjem et par håpløse utganger, vant Hai den nest siste robber Og for første gang var han solvent.

Kortet som forsvant.

I den siste robber fikk begge sider raskt en utgang hver. Så kom dette spillet:

Meldingene:

Syd	Nord
Volang	Macpherson
1 sp	3 ru
3 sp	4 gr
5 ru	5 gr
6 ru	7 sp

Chuck's utspill ble en kløver. Volang tok med esset, trakk ut trumfen og saket bordets kløver knekt på den fjerde runden. Så spilte han en hjerter til bordets ess og gikk så inn i en lang og pinlig transe.

Jeg kunne høre hjernen hans tikke. Skulle han spille på en 3-3 ruterfordeling? Eller skulle han ta en hjerterfinesse? Hvis han valgte det siste, som var klart den beste sjangsen, skulle han så prøve å godspille den lange ruterer? Var det en måte å undersøke begge de røde fargene på?

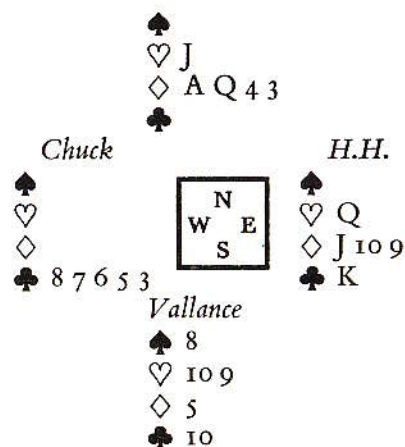
Tikk, tikk, tikk.

Bare den gurglende lyden av kaviar som skled ned Hai's rommelige strupe brøt stillheten mens Volang vurderte sine sjangser. Han besluttet seg åpenbart for finessen før han spilte en liten hjerter mot bordet. Før kortet hadde nådd bordet innså han at det hadde blitt spilt fra feil hånd.

"Død og plage" skrek han, "jeg er inne på bordet. Så forbannet uforsiktig av meg. Der har man for å tenke for mye. Beklager, Mac"

Siden jeg så tre hender visste jeg naturligvis at ingen rød farge satt gunstig for spilleren. Men Volang visste det ikke og vi så hvor ergelig han var på seg selv da han smelte hjerter kongen i bordet. Han forbannet seg selv fortsatt mens han gikk over til hånden med en ruter til kongen.

Med fem kort igjen var stillingen:

Spilleren ville nå kaste hjerter knekt på sin siste trumf og utsette Hai for en progressiv skvis som han ikke kunne vri seg unna. Skilte han seg av med en ruter var bordets ruter godspilt. Saket han hjerter dame ville spilleren skvise ham på nytt i ruter og kløver. Og alternativet, la han vekk sin stående kløver ville kløver ti skvise ham i de røde farger. Samme hva han gjorde i de neste tredve sekunder ville det koste Hai omkring 16 000 kroner i norske penger.

Volang hadde allerede trukket fram spar-åtteren på hånden og holdt den i luften da Hai forskrekket oss ved å annonsere: "Det ser ut som om jeg har et kort for lite. Jeg skulle ha fem, men har bare fire. Merkelig." Alle våre øyne var stivt rettet mot ham. Hai så til venstre, deretter til høyre. Hans fete nakke dreide sakte rundt så han fikk se et stykke av teppet bak stolen. Klosset bøyde han seg for å se under bordet.

Jeg har aldri sett H.d.G forlegen før, men når han kom opp igjen så jeg han var rød i ansiktet. Iallfall, tenkte jeg, hadde han så

mye sømmelighetsfølelse at han skammet seg. Med skjelvende hånd skjenket han i et halvt glass med konjakk og gulped den ned høyløst. Det så ut til å gjenspeile hans normale likevekt.

Macpherson, som Hai hadde fått på limpinnen flere enn en gang den kvelden, var den første til å si noe.

"Er dette et knep?" spurte han skarpt.

Jeg tror ikke noen av dem hadde oppfattet at storeslemmen ikke var å bete, for ikke snakk om hvordan og hvorfor. Men alle følte instinktivt at denne Hai hadde vært mester for noe nedrig. Hai hjalp seg selv til mere konjakk og tok på seg sin mest utfordrende mine.

"Dette er en grov krenkelse" erklærte han og så på Macpherson med et hardt blikk. "Aldri har jeg blitt så fornærmet. Jeg forlanger at hver eneste en av oss blir undersøkt. Jeg insisterer selv på å bli den første. Jeg forlanger....."

Vi undersøkte. Vi så i hver eneste krok og sprekk. Vi søkte og lette igjen. Vi kledde av oss og kontrollerte nøye hvert eneste plagg. Til og med stewarden måtte kle av seg. Men alt til ingen nytte. Kortet hadde opphørt å eksistere. Vi hadde spilt med den stokken i over to timer, men nå måtte vi akseptere det faktum at hjerterdamen ikke lenger var om bord.

Spillet ble avbrutt i fiendtlig stillhet. I det han indignert spankulerte ut hørte man Hai mumle noe om den tarvelige oppførsel av nouveaux riches.

En halv time senere kom han inn i min lugar. "Jeg har vanskeligheter med fordøyelsen. Du har ikke tilfeldigvis noe igjen av ditt pulver?" spurte han.

"Om jeg hadde ville jeg ikke gi deg noe"

forklarte jeg ham. "Jeg skammer meg over deg. Hva gjorde du med den hjerterdamen?"

"Hvilken dame?" Han var frekk og lot som ingenting.

"Hvis du ikke øyeblikkelig forteller meg hva som skjedde" sa jeg alvorlig, "vil jeg innkalle til et møte i appellkomiteen hos Griffene så snart jeg kommer tilbake, og jeg vil gi en detaljert rapport om denne vanærende episoden."

"Utpressing" ropte H.d.G., men han var tydelig ille berørt og vi ble til slutt enig om en handel. Hvis han fortalte meg sannheten ville jeg ikke røpe ham. "Men ikke noe tull" advarte jeg ham, "Hva skjedde med hjerterdamen?"

"Jeg spiste henne"

"Hva! Men vi så jo på deg hele tiden?"

"Det kan du si en gang til" Hai snakket med følelse og så heller ut til å være fornøyd med seg selv da han kom med sin tilståelse.

"Da jeg først nevnte jeg hadde et kort for lite" begynte han, "hadde jeg alle mine kort. Jeg holdt ett kort over et annet, det var alt. Så bøyde jeg meg og lot som jeg så under bordet....."

"Ja?"

"Jeg spiste, hm.. på et kaviarsmørbrød....."

"Du holdt jo overhodet ikke opp med å tulle i deg. En frastøtende demonstrasjon av grådighet."

"Og så" fortsatte Hai, "plasserte jeg ett av mine kort i smørbrødet og tygget på det mens dere alle så på. Og det gav meg fordøyelsesbesvær. Har du noen gang prøvd å gumle papp?" "Så det var derfor du var så rød i ansiktet" spurte jeg og husket på hvor varm og brydd han hadde sett ut.

”Uten konjakk til å myke det opp med skulle jeg all dri ha fått kortet ned i det hele tatt.” Så la han til ettertenksomt: ”Ingen av dem hadde den minste anelse, vet du. Hadde jeg bare spist et annet kort hadde alt gått godt. Men bare fordi det var damen....-”
”Men hvorfor tok du henne?” spurte jeg.
”Hvorfor?” Det kom en bitter tone i stemmen hans. ”Du kan prøve å putte et kort inn i et smørbrød under bordet mens en flokk gribber venter på at du skal komme opp til overflaten. Jeg spiste feil kort, gjorde jeg!”

D Jan 1098

~~B~~ 785

K ~~xxx~~

x x

K D

E 10x

D Jan 1098 x x